

21 défis du 21e siècle : Sciences humaines et sociales

Colloque international

Organisé du 03 au 05 octobre 2017 par le CODFREURCOR

et le Centre de recherche *Intercompréhension romane. Dialogue intertextuel* (ICRDIT)

Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

Résumés des communications

Sessions plénières

Tinatine BOLKVADZE, Professeur en Linguistique historique et linguistique géorgienne, Université d'État Iv. Javakhishvili de Tbilissi, Géorgie

Language Contact in Soviet Linguistics: Interbreeding and Fusion of Languages

Abstract: The paper deals with two notions of language contact in Soviet linguistics. The first one is the interbreeding or hybridizing of Languages (скрещение языков), which was the term of Nicolay Marr and the second is the fusion (слияние), of languages which was the politics of Stalin. I'll discuss the differences of these two notions.

J. Stalin initiated the policy of bringing closer the nations (and the languages as well), which in his opinion, eventually would result in the fusion of languages though he was well aware that the process of bringing the languages closer and the more to, their fusion, would be quite long.

The transition from the many languages of mankind to a single one was also predicted by N. Marr. In his opinion the necessity of a common language is proved by creating artificial languages, though by their technology and the manner of creation this are surrogates in comparison with what will inevitably be formed as a result of the rapprochement of the world languages.

Long before J. Stalin N. Marr emphasized the necessity of zonal languages, as an example of this he referred to the significance of creating a common Caucasian language. He declared the Georgian language to be of the all Caucasian significance, characterizing it as a self-sufficient, independent language standing out vividly by its democratic character; in his opinion within the Caucasus the international significance of the Georgian language was conditioned by the fact that the literary Georgian language had been enriched by the terminology borrowed from other languages... There could hardly be language into which so

many works were translated from Greek, Armenian, Syrian, Arabic, Persian, and Turkish and so on. Alongside with creating a common language Caucasians should also think about a common alphabet based, of course, on the Latin alphabet.

Henri BOYER, Professeur en Sociolinguistique, Université Paul Valéry – Montpellier 3, Laboratoire DIPRALANG (EA 739), France

L'ère de la patrimonialisation? Les *identitèmes*: construction et célébration

Cette conférence comportera deux axes, l'un concernant la légitimité de son orientation, l'autre un phénomène culturel et ses modalités sémiotiques.

1-La réflexion proposée est tributaire d'une conviction, nourrie d'observations diversifiées dans la durée: la *dynamique identitaire* est un moteur particulièrement puissant au sein des sociétés les plus acquises apparemment à la post-modernité mondialiste, à la fois sur le plan de la communauté nationale que sur celui de groupes (femmes, jeunes, paysans...), d'aires (régions, villes...) ou de réseaux (entreprises, clubs sportifs...) intra-communautaires (Boyer, 2008 et 2017). "Dynamique identitaire" étant associée ici à *production(s) d'identité(s)*, dans divers domaines et singulièrement dans celui de l'activité langagière. Un dispositif sémioculturel permanent: la *patrimonialisation*, est sollicité pour développer/alimenter la dynamique identitaire, dans certaines conditions et sous certaines modalités.

Cette conviction ne méconnaît pas les débats et même plutôt les polémiques que suscite le mot *identité*, sa définition, ses emplois, son statut conceptuel. Car il est clair que ce qui est en cause ici c'est bien l'identité *collective*, c'est-à-dire *produite collectivement*. Et même s'il est vrai que le "nous" est à la base pensé/projeté par quelques "je", ce même "nous" n'est définitivement "NOUS" que si la totalité ou une grande partie des "je" y trouvent leur compte, en premier lieu sur le plan des représentations (collectives, sociales), sans pour autant qu'il s'agisse d'une manipulation (Lagarde 2015: 79), forcément subie, d'autant plus inquiétante que les "je" suivistes "[manqueraient] de ressources culturelles adaptées face à la montée de l'intégrisme [sic] identitaire" (Kaufmann 2014: 59-71).

2-Mon observation se focalisera principalement sur le processus de patrimonialisation comme générateur d'*identitèmes*. L'*identitème* résulte selon moi de la patrimonialisation d'un signe ethnosocioculturel, un « système sémiologique second » (Barthes 1957: 199): le *culturème*. Il est clair que la pression de l'imaginaire collectif et de ses composantes idéologiques et représentationnelles n'est pas pour rien dans le processus de patrimonialisation, qui est aussi un processus de figement (mais paradoxalement de figement porteur de dynamique), de tel ou tel *culturème*. Comme on le verra, tout *culturème* n'est pas forcément soumis à patrimonialisation. Par ailleurs, une promotion médiatique assidue (partie prenante d'une *célébration multimodale*) est aujourd'hui une condition essentielle pour l'inscription et la diffusion de l'*identitème* dans l'*interdiscours dominant*.

Il sera question des *identitèmes* en général et des *identitèmes sociolinguistiques* en particulier, à partir d'exemples divers.

Abstract: This conference will contain two axes, the one concerning the legitimacy of its orientation, the other one a cultural phenomenon and its semiotic modalities.

1-The proposed reflection is dependent on a conviction, nourished by diversified observations in the long term: the dynamics of identity is a particularly powerful engine in the societies most obviously acquired in post-modernity worldwide, both at the level of the national community and on that of groups (women, young people, peasants ...), of areas (regions, cities ...) or of Intercommunity networks (companies, sports clubs, etc.) (Boyer, 2008 and 2017). "Identity dynamics" is associated here with *production of identity (s)*, in various fields and singularly in that of language activity. A permanent semio-cultural device: the *patrimonialization*, is solicited to develop / feed the dynamics of identity, under certain conditions and under certain modalities.

This conviction does not underestimate the debates and even the polemics aroused by the word *identity*, its definition, its uses, its conceptual status. For it is clear that what is at issue here is the *collective* identity, that is, *collectively produced*. And even if it is true that the "we" is at the basis thought / projected by an "I", this same "we" is definitely "WE" only if all or a large part of the "I" find their account firstly in terms of (collective, social) representations, without necessarily being a manipulation (Lagarde 2015: 79), necessarily suffered, all the more worrying that the "I" "Followers" [would lack] culturally appropriate resources to the rise of identity [sic] fundamentalism "(Kaufmann 2014: 59-71).

2-My observation will focus mainly on the process of patrimonialization as generator of identities. In my opinion, the *identitème* results from the patrimonialisation of an ethnosociocultural sign, a "secondary semiotic system" (Barthes 1957: 199): the *culturème*. It is clear that the pressure of the collective imaginary and its ideological and representational components is not for nothing in the process of patrimonialization, which is also a process of fixing (but paradoxically carrier of culture), of this or that *culturème*. As will be seen, any cultureme is not necessarily subject to patrimonialization. Moreover, an assiduous media promotion (part of a *multimodal celebration*) is today an essential condition for the inscription and the diffusion of the *identitème* in the *dominant interdiscours*.

It will be a question of identities in general and of sociolinguistic identities in particular, from various examples.

Maxime DEL FIOLE, Professeur en Littérature française et comparée, Université Paul Valéry
– Montpellier 3, France

De la littérature française à la littérature mondiale en français. Pour une histoire littéraire globale des littératures d'expression française

Résumé: Je proposerai des pistes de réflexion pour dépasser le cadre national et les soubassements nationalistes de l'histoire littéraire française, telle qu'elle s'est constituée depuis la Troisième République comme une histoire des littératures écrites en français sur le territoire national. Cette conception traditionnelle de l'histoire littéraire domine encore aujourd'hui le système académique en France et dans de nombreux pays étrangers, tandis que les écrivains et les littératures francophones, marginalisés précisément sous ce mot même de « francophone », véritable catégorie d'exclusion, de même que les littératures « régionales », demeurent à la périphérie des programmes et des concours d'enseignement, des manuels scolaires et plus généralement de tout le dispositif discursif qui assure la pérennité d'une représentation dominante de l'histoire littéraire française, presque exclusivement centrée sur le patrimoine national des écrivains français. Cette refondation de l'histoire littéraire, inscrivant toutes les littératures de langue française, à commencer par la « littérature française », dans le cadre global d'une littérature mondiale en français et plus généralement encore de la mondialisation des littératures, est l'un des défis majeurs pour une actualisation et une adaptation des études littéraires à l'époque contemporaine.

Abstract: I will sketch out some possible ways to transcend the national and nationalistic frameworks that have underpinned French literary history since the nineteenth century and which are linked to the construction of the French nation state as a political project. I will reflect on ways to build a transnational global literary history of literatures in French. It is this recasting of literary history which seems to me a most pressing need in our times.

Anne-Marie MOTARD, Professeur en Sciences politiques, Vice-présidente déléguée aux relations internationales et à la Francophonie, Université Paul Valéry - Montpellier 3, France

Les universités françaises et le défi de l'internationalisation

Résumé: Dans un environnement académique globalisé et concurrentiel, les universités françaises peinent à avoir une visibilité et une attractivité de même rang que celles de leurs homologues internationaux, anglophones notamment. Depuis quelques années, cette difficulté, notamment perçue au travers des « classements internationaux », a conduit les pouvoirs publics français à proposer ou imposer une restructuration du paysage universitaire et à promouvoir l'évaluation de la recherche et de la formation académiques.

Cette communication présentera un panorama des enjeux auxquels les universités françaises sont confrontées et des éléments de réponse que les établissements et les autorités de tutelle tentent d'y apporter autour de quelques questions-clés. Quels sont les éléments à la fois historiques, politiques et structurels qui peuvent expliquer une telle situation alors que la francophonie maintient une influence significative dans le monde ? Quel bilan peut-on dresser des stratégies mises en œuvre par les gouvernements successifs et les établissements universitaires eux-mêmes afin de pallier les difficultés identifiées ? Comment s'organise le débat public autour de ces questions en France ? Comment les perceptions de ces enjeux

évoluent-elles chez les différents acteurs concernés en ce début de 21ème siècle ? Dans ce contexte, quelles sont les perspectives d'avenir des universités françaises spécialisées en lettres, langues et sciences humaines et sociales ?

Abstract: In a global and competitive academic environment, French universities find it difficult to have the same visibility and attractiveness as their international counterparts, notably from English-speaking countries. In the last few years this difficulty, essentially perceived through the means of international rankings, has led French public authorities to propose or impose a restructuring of the French academic landscape and to promote the evaluation of academic training and research.

This paper aims to present a panorama of the challenges faced by French universities and the tentative responses that universities and ministerial authorities have put forward by discussing a few key issues. What historical, political and structural elements can account for such a situation while Francophonie maintains significant influence in the world? Which assessment can we make of the strategies implemented by successive French governments and by the universities themselves to tackle the difficulties that have been identified? How is the public debate on these themes organised in France? How have the perceptions of these challenges evolved among the different actors involved in the last two decades? In this shifting context, what are the prospects for the future of French universities specialised in Humanities?

Nino DOBORJGINIDZE – Professeur, Vice-Recteur, **Irina LOBJANIDZE**, Professeur, **Maia DAMENIA**, Doctorante, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

Projects of Digital Humanity at the Ilia State University Tbilisi

Abstract: The paper will present the projects from the field of digital humanities developed at the Institute of Linguistic Studies of the Ilia State University Tbilisi during 2010-2016. The projects are aimed at documenting the cultural heritage discovered or preserved in Georgia according to the standards of digital humanities. Apart from the Georgian texts, there is also Urartian cuneiform, Aramaic, Greek, Jewish, Persian, Armenian, Albanian and Arabic epigraphic material and Greek, Jewish, Persian, Armenian, Albanian and Arabic manuscripts.

a) **Epigraphic Corpus of Georgia** <http://epigraphy.iliauni.edu.ge/>

At this stage, the Epigraphic Corpus includes inscriptions dating from the period between the 1st and 9th centuries AD. This is a long-term project. In addition to Georgian inscriptions, it also aims at preparing the publication of the corpora of the Urartian, Aramaic, Greek, Jewish, Arabic, Persian and Armenian inscriptions according to the above-mentioned standards.

b) **The Georgian Language Corpus** <http://corpora.iliauni.edu.ge/>

At present it contains over 130 000000 tokens and has two main sections, **monolingual** and **bilingual**. There is a finite state morphological analyzer and generator of New and Modern

Georgian language integrated into it (Beesley K. R., Kartunnen L., 2003, Koskenniemi K., 1983).

c) **Prosopographic Database of 20th Century Georgia** <http://prosopography.iliauni.edu.ge>
The objective of the project is to compile a prosopographical dataset for Pre-Soviet and Soviet Georgia which is aimed to be as comprehensive and accessible as possible given the available resources.

Alexis NUSELOVICI (NOUSS), Professeur en Littérature française et comparée, Traductologue, Université d'Aix-Marseille/Collège d'études mondiales, Paris, France

Les études exiliques: pour un nouveau paradigme migratoire

Résumé: La constitution du champ des « études exiliques » s'avère indispensable devant l'ampleur et la nature des phénomènes migratoires contemporains. Le trajet de plus de 230 millions de migrants déclarés dans le monde occasionne des rencontres de cultures et de langues plus intensifiées qu'auparavant mais aussi des tensions sociales préoccupantes. La migration actuelle vers l'Europe entraîne des situations dramatiques et une crise sans précédent. L'expérience exilique, à désigner comme *exilience*, déploie une potentialité heuristique unique face à ces nouvelles réalités et catégories migratoires extrêmement variées qu'il importe cependant de penser ensemble. Par ce changement de paradigme de recherche, penser l'exil, travailler sur ses diverses manifestations en tant qu'expérience, c'est-à-dire dans une dimension à la fois individuelle et collective, recentre sur le réel les approches de la migration qui, à coup de statistiques et d'analyses économiques, effacent le sujet migrant ou le neutralisent dans ses potentialités d'acteur politique.

Savoir ce que représente, dans les termes d'Emmanuel Lévinas, ne pas *être-chez-soi*, dépasse l'enjeu épistémologique pour permettre de réfléchir à une société plus inclusive dans une perspective tant éthique que politique.

Abstract: Given the extent and nature of present-day migratory phenomena, the constitution of the field of 'exilic studies' – not to be confused with the narrower field of 'exile studies' – would appear to be essential. The trajectories of over 230 million recorded migrants at world level give rise to more intensified encounters of cultures and languages than previously but also to social tensions which are cause for concern. Contemporary migration toward Europe has brought about a critical situation and an unprecedented crisis. The experience of exile, to be referred as 'exilience', is a source of a unique heuristic potential towards these new realities and extremely varied categories of migrants which is however important to consider together. Through such a research paradigmatic shift, considering exile, working on its various manifestations as an experience, that is a dimension which is both individual and collective, means refocusing approaches to migration on the real world. The effect of statistics and economic analyses tends to erase the subject/migrant or to reduce his or her potential as a political actor.

Understanding what Emmanuel Lévinas means by “not-being-at-home” goes beyond the epistemological issue to enable consideration of a more inclusive society in both an ethical and a political perspective.

Françoise WUILLEMART, Professeur, Traductologue/Traductrice, Directrice du Centre européenne de traduction littéraire, Belgique

Violenter la langue-cible sans la violer, ou le transfert bien dosé. A l'exemple de la traduction du Principe Espérance de Ernst Bloch

Résumé: Pour d'aucuns, « bien traduire » équivaut à écrire dans une langue cible lissée, fluide et avant tout correcte. Pour atteindre cet objectif d'écriture « impeccable », prioritairement tournée vers le public-cible et soucieuse d'acclimatation, le traducteur commet le « péché de nivellement » : il veut ignorer et combler les écarts que l'auteur a osé entreprendre dans sa langue en tournant volontairement le dos au normatif. Or, ces écarts sont responsables du discours et de la parole spécifiques de l'auteur, de son style, et au-delà : de la charge sémantique du signifiant.

Dans *Le Principe Espérance* du philosophe allemand Ernst Bloch, il y a adéquation parfaite entre l'écriture et la pensée. Les catégories philosophiques nouvelles et le système ouvert de Bloch ne pouvaient être exprimés que dans une langue elle aussi ouverte, novatrice, voire dérangement, en tout cas suggestive et non discursive. Les ingrédients de la langue blochienne sont les mêmes que ceux de l'action éthique qu'il prône. L'écriture du philosophe crevasse ou fait sauter le vernis des concepts clos, traditionnels, émoussés, elle bouleverse la syntaxe dite normale et applique à la structure du texte les principes de la composition musicale.

Pour en arriver là, Bloch disposait d'un outil idéal : la langue allemande, source inépuisable de créativité qui permet notamment de marier le concret et l'abstrait au sein de « mots-tiroirs ». Les néologismes blochiens traduisent ainsi avec une extraordinaire précision des concepts qui seraient inexprimables par le seul recours au thesaurus lexical et grammatical classique.

Toutes ces innovations d'ordre lexical, phonologique et sémantique devaient impérativement être transférées dans la langue d'arrivée, qu'il s'agissait donc de bouleverser elle aussi, au risque de la rendre étrangère à elle-même.

Sessions ordinaires

Nino ABAKELIA, Professeur, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

Change of the meanings of Christian terms over time and their interpretation in the popular religion of the Georgians

Abstract: The paper examines a set of religious terms attested in the popular religion of the Georgians, the meanings of which had grown obscure and incomprehensible in the course of time, which, in turn, caused different opinions and formed stereotypes among the scientists. According to the first stereotype, pagan images and personages were developed and converted into the Christian ones in accordance with the Christian ideology; the second stereotype, on the contrary, argues that Christian symbols were filled with pagan content and had been modelled according to the pagan patterns; the mentioned processes, according to some arguments, formed space for the coexistence of two religious systems and the relationship between these systems were compared with the relationship of bi-lingual systems in multi-cultural settings.

Applying ethnographic method, the paper tries: a). to identify the terms under scrutiny with their initial forms and meanings in the appropriate religious system; b). to reveal the changes when their names are twisted out of their true meaning ; c). to show how one and the same unintelligible term could be perceived in different situations and what kind of connotations could be added to it; d). how a new construct is modelled, which neither with its form nor with its meaning is pagan or Christian in the strict meanings of the words.

Together with the demonstration of the trajectory of the terms, the paper also tries to show the possibilities these changes might contain in themselves and how these terms might be found in the names of neo-pagan deities, one day.

Natia ABASHIDZE, Assistant of professor, Faculty of Humanities, Batumi Shota Rustaveli State University, Georgia

Metaphor in political discourse

Abstract: In this article we will discuss the types of discourse, argumentation theories and will make categorization of those rhetoric speeches, which are permeating in the political speeches and media texts. Scientists have been researching speech for ages but the modern world is beyond linguistics language as a system of signs and its earlier concepts and now focuses on the communicative aspects of the language. Linguists have been evading communication acts of social relations in the context of the study. Communicative linguistics theory clearly shows a new model - a model for the transfer of information - as a way of relationship.

The study aims at determining the political discourse rhetorical speech, studying its specificity, utilization of corpus, determining the speech syntactic and semantic models, isolating the dominant vocabulary, stylistic figures, grammatical structure.

Gerardo ACERENZA, Professeur, Université de Trento, Italie

Un défi très ancien, mais encore actuel au XXIe siècle : les stratégies de transmission de la norme chez Alain Chopin, François Bégaudeau et Daniel Pennac

Résumé: Les institutions scolaires sont les lieux où s'exerce au plus haut point l'activité normative, où l'on apprend à « bien parler » et surtout à « bien écrire ». À l'école on y transmet la « norme » avec un « N » majuscule à travers l'enseignement de la grammaire et l'étude des textes des grands écrivains. Mais que se passe-t-il lorsque le processus de normalisation linguistique scolaire se heurte contre des langues issues de l'immigration ou contre des « parlers jeunes » typiques des banlieues ? Que se passe-t-il lorsque l'école cherche à enseigner un modèle linguistique qui est reçu par les apprenants comme une langue étrangère ? Comment l'école de la République réussit-elle à transmettre la « norme » dans des contextes difficiles ?

Il s'agit sans doute d'un défi très ancien, mais encore actuel au XXIe siècle. Dans notre communications, nous nous proposons de dégager les stratégies de la transmission de la « norme » mises en œuvre dans trois textes français publiés au tout début de ce nouveau millénaire : *Flaubert est un blaireau* d'Alain Chopin (2010) ; *Chagrin d'école* de Daniel Pennac (2007) et *Entre les murs* de François Bégaudeau (2006). Il s'agit de trois textes qui mettent en scène des contextes scolaires défavorisés où les réflexions sur le « bien parler » et sur le « bien écrire » sont thématisées tout au long de la narration par trois professeurs de français et par leurs élèves.

Abstract: School is the place where normative activity takes place, where student learns to “speak and write correctly”. At school, “norm” is transmitted through the teaching of grammar and the study of the great writers. Students learn to make “good use” of the language, a use that tends to legitimize a model perceived as the reference. But what happens when the process of school linguistic normalization runs up against languages of immigrant origin or against “*parler jeune*” typical of the suburbs? What happens when the school seeks to teach a language model that is received by learners as a foreign language? How does the French school succeed in transmitting the “norm” in difficult contexts?

This is a major challenge for the 21st Century and we propose to identify strategies for the transmission of the “norm” implemented in three French texts of the new millennium: *Flaubert est un blaireau* by Alain Chopin (2010); *Chagrin d'école* by Daniel Pennac (2007) and *Entre les murs* by François Bégaudeau (2006). Chopin, Pennac and Bégaudeau present texts that depict difficult school situations where reflections on “well speaking” and “correct writing” are thematized throughout the narrative by three professors of French and their pupils.

Mariam ADAMASHVILI – Docteur en Sciences sociales, Université nationale de Géorgie, Tbilissi, Géorgie

21-ე საუკუნის გამოძახილი ილია ჭავჭავაძის შემოქმედებაში (21st Century in the Works of Ilia Chavchavadze)

თეზისები: „იქნებ არცერთ მსოფლიო გენიას არ ჰქონდეს იმოდენა მწმუნელობა თავისი ერისთვის, რამდენიც აქვს ილია ჭავჭავაძეს საქართველოსთვის“. - წერდა იაკობ გოგებაშვილი.

ილიამ ქვეყნის მომავლის გზა მონიშნა:

1. საგანმანათლებლო სქემაში გადაწყვიტა, ქართველებისათვის განათლების მარცვალი ჩაეგდო.
2. ფიქრობდა, რომ ფულადი კომუნიკაციები მნიშვნელოვანია სახელმწიფოებრივი იდენტობისათვის და პირველი ქართული ბანკიც მისი ინიციატივა იყო.
3. ილიამ დიდი წვლილი შეიტანა ევროპაში აპრობირებული ვირტუალური საკომუნიკაციო სივრცის - პრესის განვითარებაში, რითიც განმანათლებლობის თემა კარგად მუშაობდა.

ახალ იდენტობათა ეს სქემა, რაც საზოგადო მოღვაწემ "მამული, ენა, სარწმუნოების" შემდეგ მოინიშნა, რა თქმა უნდა, ევროპულია. ილიასა და მისი თანამოაზრეების, თერგდალეულთა, იდეოლოგია ეფუძნებოდა ევროპულ სახელმწიფო აზროვნებას, რომელიც პიროვნულ თავისუფლებას, შრომით მოპოვებულ განვითარებასა და სიმდიდრეს ემყარება. ილია ცდილობდა, დაემკვიდრებინა ის სამოქალაქო ეთიკა, რასაც სოციალური და, აგრეთვე, პოლიტიკური თვალსაზრისით დასავლეთი, ევრო-ამერიკული სივრცე, ამკვიდრებდა. სიტყვისა და აზროვნების თავისუფლება, ილიას მნიშვნელოვან მონაპოვრად მიაჩნია. ის ამბობდა: დღეს სხვა ომია, ომი წიგნისა და ცოდნის... ეს სიტყვები დღესაც აქტუალურია, ოღონდ თანამედროვე პირობებში ვითარება კიდევ უფრო რთულდება, რადგან კაცობრიობამ შექმნა ბრძოლის ახალი ფორმა – ინფორმაციული ომი.

დღეს, ქართული სახელმწიფოს საძირკველი, სწორედ XIX საუკუნეში უნდა ვეძებოთ და ისიც ქართულ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ აზროვნებაში, მაშინ როცა ქართველმა სათანადოდ გააცნობიერა, შეაფასა და აღწერა რუსეთის კოლონიალური ხელისუფლების ქვეშ მყოფი საქართველო. ქართულ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ აზროვნებაში დასავლური პოლიტიკური ღირებულებების შესავალში უნდა გამოვეყოთ „მგზავრის წერილები“, რაც ქართული ისტორიოგრაფიის მიერ მიჩნეულია ჭავჭავაძის მოღვაწეობის საპროგრამო გეგმად. მეტიც, პოლიტიკური თვალსაზრისით, ის დამოუკიდებლობა დაკარგული ქართული საზოგადოებისათვის ეროვნული სახელმწიფოს შექმნის მანიფესტი აღმოჩნდა.

Abstract: As Iakob Gogebashvili put it, *probably no other world genius had such an impact on his nation as Ilia Chavchavadze had on Georgia*. Ilia mapped out the future path of the country.

1. He focused on the area of education planting the seeds of education for Georgians.
2. Thinking that monetary communications are important for national identity the very first Georgian bank was formed upon his initiative.
3. Ilia greatly contributed to the virtual communication space, well tested by than in Europe, development of the press, which facilitated the Enlightenment efforts. This scheme of new identities, which the public figure had formulated in slogan *Motherland, Language, Faith*, is certainly European.

The *Tergdaleuli* (literally: those who crossed the Tergi river, border with Russia) ideology of Ilia and his fellow thinkers was based on the European state of mind, which is based on personal freedom, development, and wealth through hard work. Ilia attempted to establish civil ethics, which by its nature socially and politically was developed by the Western, i.e. Euro-American thought. Ilia deemed that freedom of speech and thought was a significant achievement. He used to say, *today we fight a different type of war, war with books and*

knowledge. These words are still relevant today, but in modern conditions the situation is even more complicated as humans created a new form of battle – information war.

Today, the foundation of the Georgian state should be sought in the 19th century Georgian socio-political thinking when Georgians adequately realized, evaluated, and described Georgia under the Russian colonial rule. When introducing the Western political values into Georgian socio-political thought, we should recall "Traveler's Letters", which is considered by the Georgian literary historians a mission statement of Chavchavadze's activity. Moreover, in political terms, for the Georgian society it became a manifestation for the creation of a national state.

Kristina ADEISHVILI – PhD, Docteur en Philologie, membre de Centre de recherche *Intercompréhension romane. Dialogue intertextuel*, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

La Charte européenne des langues régionales ou minoritaires et sa conformité avec la loi géorgienne sur la langue officielle d'État

Résumé: Dans notre recherche, nous analyserons deux textes officiels fondamentaux qui définissent l'orientation actuelle de l'aménagement linguistique de la Géorgie: la Charte européenne des langues régionales ou minoritaires et la loi de la Géorgie sur la langue officielle d'État.

Après avoir adhéré au Conseil de l'Europe en 1999, la Géorgie a pris l'engagement de ratifier la Charte européenne avant le 27 avril 2000, mais elle ne l'a pas encore signée. La situation linguistique particulière du pays devrait être la cause de ce retard.

Conformément à l'article 8 de la Constitution géorgienne, le géorgien est la langue officielle de la Géorgie et l'abkhaze l'est aussi dans la République autonome de l'Abkhazie.

En 2015, le Parlement géorgien a adopté la loi sur la langue officielle d'État (4084-RS) qui définit son statut constitutionnel en la considérant comme héritage historique et culturel du pays et la condition indispensable de l'État géorgien. Cette loi définit également les fonctionnements des langues non officielles sur le territoire géorgien.

Dans le cadre de notre étude, la Charte européenne et la loi de la Géorgie seront étudiées chacune à part sur la base des méthodes descriptive et qualitative, alors que sur l'étape suivante de la recherche, nous effectuerons la comparaison entre elles en recourant à la méthode comparative. L'étude comparative de ces textes nous montrera sur quels points ils se conforment l'un avec l'autre ou s'il y a des lacunes à combler au niveau législatif avant la ratification de la Charte par la Géorgie.

Neli AKHVLEDIANI - Associate Professor, Doctor. Head of Language and IT Center, Batumi Shota Rustaveli State University

დარგობრივი უცხო ენების სწავლების კონცეფცია და დასაქმების ბაზრის მოთხოვნები (The Concept of Teaching Foreign Language for Specific Purposes and the Needs of a Job Market)

თეზისები: როგორც ვიცით, ბოლონის პროცესში ჩართული უნივერსიტეტებისა და უმაღლესი სასწავლებლების ძირითად ამოცანას, მომავალ კურდამთავრებულებზე შრომის ბაზრის მოთხოვნების შესაბამისი კვალიფიკაციის მინიჭება წარმოადგენს. გლობალიზაციის პროცესში, დარგობრივი უცხო ენის დაუფლება წარმატებული კარიერის მოწყობის საუკეთესო წინაპირობაა. პროფესიული უცხო ენის პრაქტიკული კურსი უნდა იყოს სტუდენტის მოთხოვნებზე ორიენტირებული. ხშირია შემთხვევა, როდესაც შეუძლებელია დარგობრივი სახელმძღვანელოების შერჩევა, ასეთის არსებობის გამო და სტუდენტის სპეციალობის გათვალისწინებით, უცხო ენის პედაგოგი თავად ახდენს მასალების დიდაქტიზირებას. იმისათვის, რომ შესაძლებელი გახდეს სტუდენტის მოთხოვნებზე ორიენტირებული დარგობრივი სასწავლო კურსის შედგენა, საჭიროა უნივერსიტეტთან არსებულმა ენების ცენტრმა მჭიდროდ ითანამშრომლოს როგორც მომავალ დამსაქმებლებთან, ასევე ფაკულტეტებთან.

დარგობრივი უცხო ენების სწავლების კონცეფციის შემუშავებისათვის საჭიროა პასუხი გაეცეს შემდეგ კითხვებს:

1. რა მოთხოვნები გააჩნიათ დამსაქმებლებს პოტენციურ დასაქმებულთა მიმართ?
2. რა კრიტერიუმების გათვალისწინებით უნდა შეირჩეს დარგობრივი მასალა მისი შემდგომი დიდაქტიზირებისათვის?
3. თანამშრომლობის რომელი მექანიზმით უნდა იხელმძღვანელოს ენების ცენტრმა, რათა შესაძლებელი გახდეს შრომის ბაზრის მოთხოვნების გათვალისწინება?

წინამდებარე მოხსენებაში წარმოდგენილი იქნება ფაკულტეტებსა და დამსაქმებლებთან წარმატებული ურთიერთთანამშრომლობის საფუძველზე შემუშავებული დარგობრივი უცხო ენების სწავლების ახლებური კონცეფცია.

Abstract: It is known that the universities and higher educations involved in the Bologna process aim at giving proper qualification to future graduates, the qualification that meets the needs of the requirements of the labour market.

In the process of globalization, the precondition for a successful career is mastering the foreign language for specific purposes. The practical course of professional foreign language should be oriented on students' needs. One can often find textbooks for specific purposes. If there are no such textbooks, foreign language teacher designs teaching resources herself. In order to compile the teaching resources for specific purposes taking on board students' interest, it's necessary for the

university based language centre to cooperate with future employers, as well as the faculties at university.

In order to develop the concept of teaching foreign language for specific purposes it is necessary to answer the following questions:

1. What are the employers' requirements towards the potential employees?
2. What are the criteria to select and design materials for specific purposes for its further development?
3. What is the mechanism of cooperation of the language centre to make it possible to take on board the needs of a job market?

The article will present the new concept of teaching foreign language for specific purposes worked out on the basis of the successful cooperation of the faculties and the employers.

Carmen ALEN GARABATO, Professeur des Universités, Université Paul-Valéry Montpellier 3, France

Les défis des langues minoritaires face à la mondialisation au XXIe siècle

Résumé: Une lecture glottopolitique de l'histoire de l'Europe depuis le Moyen Age permet d'identifier deux « révolutions écolinguistiques » (D.Baggioni) qui ont bouleversé les rapports de force entre les langues. Les « victimes » de ces deux révolutions ont été d'un côté le latin (qui perd sa primauté en tant que langue de culture) et de l'autre les langues non soutenues par les pouvoirs, qui ne feront pas partie du projet de création des Etats-Nations modernes.

En ce qui concerne ces dernières, la conséquence de leur exclusion sera la minoration, voire la (quasi)disparition pour certaines. Relever les défis variés qui se présentent actuellement à ces langues pourrait ouvrir la voie à une « troisième révolution écolinguistique ». Dans certains cas il s'agit de résoudre des défis hérités du XXe siècle (c'est le cas des conflits liés au nationalisme linguistique, cf. la Catalogne ou l'Ecosse...) qui menacent la stabilité des Etats-nations. Mais actuellement on peut apprécier également de nouveaux défis, moins médiatiques et médiatisés, concernant le rôle sociétal, voire la survie, de nombreuses langues-cultures très minoritaires et très minorées (conséquence des politiques-linguistiques étatiques unificatrices menées par les Etats depuis de nombreux siècles). (Plus ou moins) loin des aspirations nationalistes, certaines langues minoritaires/minorées sont en train de conquérir (selon des modalités diverses) des espaces qui leur étaient (pratiquement) interdits auparavant : l'économie (régionale) est l'un de ces espaces.

Dans ma communication j'illustrerai cette problématique par deux cas que j'ai étudiés (à partir de plusieurs enquêtes) et qui représentent deux dynamiques diglossiques très différentes: le cas du galicien en Espagne et le cas de l'occitan en France.

Abstract: A glottopolitical reading of the history of Europe since the Middle Ages makes it possible to identify two "ecolinguistic revolutions" (D.Baggioni) that have shaken the balance of power between languages. The "victims" of these two revolutions were on the one hand Latin (which loses its primacy as a language of culture) and on the other the languages not supported by the powers which will not be part of the project of creation of modern nation-states.

As far as the latter are concerned, the consequence of their exclusion will be the reduction, or even the (quasi) disappearance for some. Meeting the various challenges currently facing these languages could pave the way for a "third ecolinguistic revolution". In some cases, it is a question of solving the challenges inherited from the twentieth century (such as the conflicts related to linguistic nationalism, Catalonia or Scotland) that threaten the stability of nation-states. At the present time, however, there are also new challenges, less mediated and mediated, concerning the societal role, and even the survival, of many very minority and minority languages and cultures (the consequence of the unifying state-linguistic policies pursued by states for many centuries). (More or less) away from nationalist aspirations, some minority / minority languages are in the process of conquering (in various ways) spaces that were (virtually) previously forbidden to them: the (regional) economy is one of these spaces . In my paper I illustrate this problematic by two cases that I studied (based on several surveys) and represent two very different diglossic dynamics: the case of Galician in Spain and the case of Occitan in France.

Nino Amiranashvili, Doctorante, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

ქართული ნაციონალური იდენტობა და საბჭოთა და პოსტსაბჭოთა პერიოდის ქართულ მწერლობა (L'identité nationale géorgienne et la littérature géorgienne de l'époque soviétique et postsoviétique)

თეზისები: დამოუკიდებელი ქართული სახელმწიფო 25 წელს ითვლის, თუმცა ქართული ეროვნული იდენტობის ჩამოყალიბება უფრო ხანგრძლივი პროცესია და იმ ფორმით, რა ფორმითაც საბჭოთა და პოსტსაბჭოთა პერიოდში გვხვდება, მჭიდროდ არის დაკავშირებული ილია ჭავჭავაძისა და მის თანამედროვეთა მოღვაწეობასთან.

მოხსენების მიზანია, დავაკვირდეთ პოლიტიკური რეჟიმებისა და მწერლობის ურთიერთგავლენებს ქართული ეროვნული იდენტობის ჩამოყალიბებისა და გადააზრების პროცესში. ამისთვის საბჭოთა და პოსტსაბჭოთა ტექსტებში გამოვეყოფთ ქართული ნაციონალური იდენტობის მარკერებს და ვნახავთ, თუ როგორ იცვლებოდა ილია ჭავჭავაძის მიერ განსაზღვრული "ქართველობის" მახასიათებლები ქართული სახელმწიფოებრიობის ჩამოყალიბების კვალდაკვალ.

Abstract: 25 years elapsed since the independency of the Georgian state, but the formation of Georgian National Identity is the longer process and it is closely linked with the works of Ilia

Chavchavadze and his contemporaries with the form which is observed in the soviet and post-soviet periods.

This paper aims to observe the interconnections of political regimes and Georgian literature in the process of formation and redefining of Georgian National Identity. For that purpose we emphasize the markers of Georgian National Identity in the soviet and post-soviet literary texts and observe how the characteristics of Georgian-ness defined by Ilia Chavchavadze were changing following the development of the Georgian Statehood.

Marie-France ANDEME ALLOGO, Professeur, Université Omar Bongo de Libreville, Gabon

La promotion des langues africaines et Francophonie

Résumé: La Francophonie a (avait) pour principale mission de promouvoir la langue française dans le monde. D'autres missions s'y sont greffées récemment, à savoir, « la promotion de la paix, la démocratie et les droits de l'homme (...) de développer la coopération au service du développement durable » De ce fait, elle œuvre énormément dans le système éducatif en Afrique, continent à forte implantation de la langue française, pour atteindre ces objectifs. De par l'histoire de la colonisation conjuguée au dynamisme de cette Francophonie, le français est devenu « une langue africaine », ce qui est censé conforter une cohabitation éducative et culturelle dans laquelle s'exercent les rapports d'influences linguistiques « réciproques » entre cette langue et les langues africaines. Or, à y regarder de plus près, cette cohabitation ne profite majoritairement qu'à la langue française, l'apport bénéfique de la Francophonie aux langues africaines reste infime, pour ne pas dire inexistant. Nous voulons démontrer dans cette communication que la Francophonie gagnerait à inscrire clairement parmi ses missions, « la promotion des langues africaines », pour que celle de la langue française soit plus accélérée dans ce continent, afin qu'elle cesse d'apparaître aux yeux de beaucoup d'Africains comme une organisation dont l'une des missions sous-jacentes est l'extinction des langues africaines.

Abstract: The main mission of the Francophonie, is (was) to promote the french language in the world. Other missions have been recently added, namely "promotion of peace, democracy and human rights (...) to develop cooperation for sustainable development". As a result, it is working enormously in the education system in Africa, a continent with a strong presence of the French language, to achieve these objectives. Because of the history of colonization combined with the dynamism of this Francophonie, french has become "an African language", which is supposed to reinforce an educational and cultural cohabitation in which there is the relations of "reciprocal" linguistic influences between this language and the African languages. However, at a closer look, this cohabitation benefits mostly only the French language, the beneficial contribution of the Francophonie to African languages remains small, not to say non-existent. We want to demonstrate in this communication that the Francophonie would benefit by stating clearly among its missions "promotion of African

languages”, so that the promotion of french language will be accelerated on this continent; so that it ceases to appear in the eyes of many Africans as an organization of witch one the underlying missions is the extinction of African languages.

Zourab ARCHVADZE, Professeur, Université d’État Akaki Tsérétéli de Koutaïssi, Géorgie

Le Canevas verbal de „Phèdre” de Jean Racine

Résumé: La tragédie classique appartient à un genre littéraire fortement codifié. Cette „codification” définit le canevas verbal de „Phèdre” de Jean Racine.

Le canevas verbal de „Phèdre” de Racine est brodé par :

1. Les sources littéraires (Euripide, Sénèque)
2. L’originalité de Racine (manifestée dans les modifications de l’intrigue et dans une disposition nouvelle des événements).
3. L’amour (une force irrationnelle; irrésistible; destructrice)
4. La culpabilité de Phèdre.
5. La dramaturgie (la doctrine de l’imitation, le temps, le lieu, l’action)
6. Le langage et les bienséances
7. Les images (mythologiques, idylliques, hallucinatoires)
8. Un art de l’éloquence (une poésie de la grandeur ; une écriture de l’emphase).

Désiré ATANGANA KOUNA, Professeur, Université de Yaoundé I, Cameroun

Le défi de la migration au 21e siècle: territoire, cultures et identités

Résumé: Plus que jamais la migration constitue un lieu de questionnement important pour les sociétés contemporaines. Souvent vue et lue à l’aune d’un individu, la migration aujourd’hui concerne des peuples entiers, elle semble même (re)devenir ou (re)devenue un nouveau mode de vie. Dès lors, elle amène à interroger et à s’interroger sur des paradigmes tels que le territoire, la culture ou l’identité, dont les définitions, les modalités ainsi que les implémentations sont appelées à se modifier considérablement. Or, dans le même temps, l’on note, à l’échelle planétaire, une résurgence des replis identitaires et des cultures ataviques de toutes sortes, qui entraînent avec eux bien des catastrophes. La présente contribution tente ainsi de montrer combien il y a urgence pour les sociétés contemporaines d’interroger la migration au 21ème siècle, tant celle-ci remet en question le territoire, les cultures et les identités. Par-delà, il s’agira de poser le problème de l’hospitalité, qui apparaît comme fondamentale dans le discours sur le phénomène migratoire à l’heure de la mondialisation.

Abstract: More than ever, migration is an important research question for contemporary societies. Often considered and analyzed from an individual perspective, migration today concerns whole peoples. It even seems to become or become again a new way of life. It therefore leads to questioning and questioning paradigms such as territory, culture or identity, whose definitions, modalities and implementations are bound to change

considerably. At the same time, on the world scale, there is a resurgence of identarian closure and atavistic cultures of all kinds, which lead to many disasters. This paper shows how urgent it is for contemporary societies to question migration in the 21st century, as it questions territories, cultures and identities. Beyond this, the issue of hospitality, which appears to be fundamental in the discourse on the phenomenon of migration in the age of globalization, will be examined.

Houari BELLATRECHE, Professeur, Université Abdelhamid Ibn Badis de Mostaganem, Algérie

L'enseignement du français à l'université algérienne à l'ère du numérique : réalité et perspectives. Cas du département de français

Résumé : L'enseignement des langues étrangères à l'université algérienne est actuellement en débat. L'adoption du système LMD suscite des interrogations. Celles-ci se rapportent non seulement aux matières à enseigner, les démarches pédagogiques à adopter et les modalités d'évaluation à mettre en œuvre, mais aussi aux parcours et débouchés de la formation en langues étrangères. Les enseignants sont appelés à enseigner autrement et les étudiants doivent apprendre à apprendre différemment.

Les industries du savoir ont révolutionné le rapport maître / élève. La relation enseignant-enseigné subit une révolution. La relation directive de type vertical s'estompe au profit d'un savoir-faire et d'un savoir-être développés grâce à diverses industries du savoir.

Je tenterai d'apporter des éléments de réponse aux questions suivantes :

- Quelle est la situation de l'enseignement-apprentissage du français à l'université algérienne depuis l'adoption du système LMD?
- Quelle est la nature des difficultés rencontrées par les apprenants à l'heure du numérique ?
- Quels sont les enseignements dispensés? Quelles sont les compétences visées?
- Quelle est la nature du savoir que favorise le multimédia?
- Quels types d'exercices à proposer aux étudiants? Quelles sont les tâches à réaliser par l'étudiant en fin de matière ?

Au colloque, seront présentées les offres de formation en langue française, les démarches pédagogiques adoptées, les principales difficultés des étudiants, les préoccupations, difficultés et interrogations des enseignants et les propositions pédagogiques préconisées.

Abstract: The teaching of foreign languages at the Algerian university is currently being debated. The adoption of the LMD (Licence-Master-Doctorate) system raises questions related not only to the subjects to be taught, the pedagogical approaches to be adopted and the

methods of evaluation to be implemented, but also to the curricula and training opportunities in foreign languages. Teachers are required to teach differently and students must learn to learn in a different way as well.

Knowledge-based industries have revolutionized the relationship between teacher and student. The vertical directive relationship is blurring in favour of some know-how and know-how-to-be skills developed through various Knowledge-based industries.

I will attempt to answer the following questions:

- How is the teaching-learning of French at the Algerian university since the adoption of the LMD system?
- What kind of difficulties are encountered by learners in the digital age ?
- What kind of teachings are provided? What skills are being targeted?
- What kind of knowledge do multimedia promote?
- What types of exercises should be offered to students? What are the tasks the student is to carry out at the end of the subject?

At the conference, the French language training offers will be presented along with the pedagogical approaches adopted, the main difficulties of the students, the concerns, the difficulties and questions of the teachers as well as the pedagogical proposals advocated.

Malika BENSEKAT, Professeur, Université Abdelhamid Ibn Badis de Mostaganem, Algérie

Projet de recherches communes sur l'entre-les langues en contexte algérien sous l'angle de l'approche sociodidactique à l'université de Mostaganem : Réalisations et perspectives

Résumé: Le paysage sociolinguistique de l'Algérie, tel qu'il nous est envoyé par les recherches de ces dernières années en Algérie, constitue un observatoire privilégié du français en situation de contact des langues et de leurs représentations.

Notre contribution porte donc sur les dynamiques de recherche en didactique en contexte algérien portant sur la question de la variation et de la diversité entre les langues pratiquées en Algérie. Notre corpus renferme des recherches portant sur des pratiques plurilingues et/ou les théorisant.

Nous tenterons d'identifier ces orientations théoriques et de montrer les conséquences et les potentialités pour la recherche. Orientations qui mettent en jeu une nouvelle conception de la vie des langues, une nouvelle conception des savoirs scolaires, une nouvelle conception de l'autre et de l'altérité qui inclut au lieu d'exclure dans un nouvel espace de réflexion et d'action sociale.

Abstract: In recent times, research has indicated that the Algerian sociolinguistic scope constitutes a privileged existence of the French language in languages' contact situation and their representations. Our contribution therefore concerns the dynamics of research in didactics in Algerian context focusing the question of the variation and the diversity between the languages practiced in Algeria. The research corpus examines multilingual practices and theorizing them. We attempt to identify these theoretical considerations and highlighting the potential relevance of these studies. This study orientation seeks to involve new conception about the language practice scope, a conception about otherness and diversity which creates a new space of reflection and social action.

Lola BERIDZE, Doctorante, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

თოქ-შოუ როგორც სატელევიზიო დისკურსის ჟანრი (Talk Show - genre de discours télévisuel)

თეზისები: თოქ-შოუ როგორც სატელევიზიო დისკურსის ჟანრი წარმოდგენილ ნაშრომში განხილულია, როგორც ტელეკომუნიკატორსა და ტელეაუდიტორიას შორის ცოცხალი, სპონტანური ინტერაქციული პროცესი, სადაც საუბრის მიზანი არა მხოლოდ პიროვნებების წარდგენა და წარმოჩენაა არამედ, ინფორმაციის, ფაქტების რაც შეიძლება ეფექტურად გადაცემა მსმენელზე, თუ ტელემაცურებელზე. მოცემული თემის აქტუალობას განაპირობებს ის ფაქტი, რომ ტელევიზია, მასმედიის სხვა ფორმებს შორის დიდ ზეგავლენას ახდენს საზოგადოებაზე. სამეცნიერო-ტექნიკური რევოლუციის მრავალ მიღწევებს შორის კაცობრიობის ცხოვრებაში და მის განვითარებაში არც ერთს არ ჰქონია ისეთი ძირეული და გლობალური გავლენა როგორც ტელევიზიას. ჩვენ, უპირველეს ყოვლისა, გვინტერესებს თოქ-შოუ, როგორც სატელევიზიო დისკურსის ჟანრი, რომელიც სულ უფრო და უფრო ხშირად ხდება ენათმეცნიერების კვლევის ობიექტი და რომლის მიმართაც შეიმჩნევა საზოგადოების მზარდი ინტერესი. წარმოდგენილ ნაშრომში განმარტებულია თოქ-შოუს ცნება, გამოკვეთილია თოქ-შოუს სამი ძირითადი ქვეჟანრი და აღწერილია მათი საუბრის ძირითადი მსგავსება/განსხვავებები.

ნაშრომის მიზანია- თოქ-შოუს როგორც სოციოკულტურული ფენომენის განხილვა, მისი ფუნქციის, მიზნებისა და გავლენის დადგენა; ინგლისურენოვანი და ქართულენოვანი თოქ-შოუების ლინგვისტური და ექსტრალინგვისტური მახასიათებლების გამოვლენა.

Abstract: The article deals with the talk show as a genre of television discourse and analyzes it as a live, spontaneous interactive process between telecommunicator and TV audience, where the aim of communication is not only to present a personality but also to convey information, facts to a listener or TV viewer in the most effective way.

The **relevance** of the topic is determined by the fact that, among the other forms of mass media, television undoubtedly represents the main source of influence on native speakers. None of the numerous achievements of the scientific-technical revolution have so rapidly affected humanity and caused such fundamental and global impacts, as television. Thus, our interest is focused, first of all, on a talk show as a genre of television discourse, that is increasingly becoming an object of linguistic research and causing interest in society.

The aims and objectives of the paper are:

- to analyze a talk show as socio-cultural phenomenon and to define its functions, goals and influence;
- to reveal linguistic and extralinguistic characteristics of English-speaking and Georgian-speaking talk shows.

In the conclusion of the research we define the concept of talk show, outline its three basic subgenres and describe the main similarities / differences of conversation.

Nato BERDZULI, Doctorante, Université d'État Chota Rustaveli de Batumi, Géorgie

ნარატივის მხატვრული ფუნქცია კოტე ჯანდიერის "მაყვლიანში" (Fonction littéraire du narratif dans "Makvliani" de Koté Jandieri)

თეზისები: ნარატივი სხვადასხვა ფუნქციით გამოიყენებოდა ცალკეულ ლიტერატურულ მიმდინარეობაში, მაგრამ მას განსაკუთრებული ფუნქცია დაეკისრა პოსტმოდერნიზმში, რადგან ამ მიმდინარეობამ ბევრი ლიტერატურული ხერხი ახლებურად და განსხვავებული ფუნქციით მოიმარჯვა.

ისტორიული სინამდვილე მუდმივად იყო მწერლობის აქტუალური თემა, ოღონდ პოსტმოდერნისტულმა ნარატივმა შეიძინა ახლებური დატვირთვა - „მწერალი ცდილობს საკუთარი თხზულება საზოგადოების ყველა ფენას მოარგოს, „ძველი“ ახლად „აქციოს“, კარგად „შეფუთოს“ და ისე წარუდგინოს მკითხველს. მწერალი ითავსებს მემატრიანის ფუნქციას, გვთავაზობს ნარატიულ თხრობით ტექსტს, რომლის მეშვეობითაც თანამედროვე ლიტერატურაში შემოაქვს პრინციპული სიახლე, ის რაც არ არსებობდა ადრინდელ ლიტერატურაში. ავტორი ითავსებს ისტორიკოსის ფუნქციებს, წერს მხატვრულ მონოლოგს და რეალურისა და ფანტაზიით შექმნილის შერწყმით გვთავაზობს ახალ რეალობას.

თანამედროვე ქართულ მწერლობაში ასეთი მოდელით ნარატივი საკმაოდ ორიგინალურია კოტე ჯანდიერის თხზულებაში „მაყვლიანი“.

ისტორიულ ნარატივს ამოფარებული ქმნის ჯანდიერი თავის თხზულებას. მწერალი ეყრდნობა „ქართლის ცხოვრებას“ და იქცევა ნარატორად, ის მოგვითხრობს უფლის კვართის საქართველოში ჩამოტანის ამბავს. კოტე ჯანდიერი თხზულებაში არ იწყებს

ისტორიული ფაქტების წერას, არამედ, შეგნებულად აუცხოებს ნარატივს, ნიღბავს სათქმელს, ცდილობს სულ სხვა კუთხით დაგვანახოს საკითხი.

მაშასადამე, კოტე ჯანდიერის თხზულების „მაყვლიანის“ განხილვისას ყურადსაღებია მწერლისეული ნარაციის (თხრობის) სპეციფიკურობა და ასევე კომპოზიციური დეტალების გაანალიზება ნარატოლოგიური თვალსაზრისით. საბოლოოდ კი ვასკვნით, რომ „მაყვლიანში“ ნარატივი რამდენიმე მნიშვნელობით გამოიყენება, ერთი, როგორც თხრობითი ფორმა ტექსტისა, მეორე, ავტორი ნარატიულ მასალას იყენებს ისტორიიდან, და მესამე, როცა ავტორი ნარატიულ მასალას იღებს ლიტერატურიდან და უკვე კარგად ნაცნობ ფაქტებს სხვა თვალთ დაგვანახვებს. ავტორი ითავსებს მემატიანის ფუნქციებს და დასკვნის გამოტანას მკითხველს ანდობს. მწერალი „აყალბებს“ ფაქტებს და ქმნის ტიპურ პოსტმოდერნისტულ ტექსტს.

Abstract: The usage of narration is defined by different functions in certain fields of literature. It gained the significant function in postmodernism period, whereas many literal strategies were renovated and used differently.

As historical truth was constantly used by authors, postmodern narratives acquired innovatory function: “Author tries to adjust the narration to all levels of society, to renovate so called “old” and “wrap” before presenting it to the society”. The writer comprises the historian functions, writes fictional monologues and offers new reality by mixing reality and imagination.

In modern Georgian writing the given type of fictional narrative is quite original, especially in Kote Jandieri’s writing “Makvliani”. The author describes the delivering of the Seamless Robes of Jesus in Georgia and transforms historical facts, based on “Kartlis tskhovreba”, into fictional narratives.

While discussing Kote Jandieri’s writing, the writer’s specificity of narration and analysis of compositional details are highlighted. According to final analysis, narratives in “Makvliani” can be interpreted in different ways. First, the narrative form of text, second, the narrative materials used from historical sources and third the narrative materials used from literature with different point of view. The writer comprises the function of chronicler and lets the reader to make conclusions, thus creating typical postmodernist text.

Jean-Paul BIRURU RUCINAGIZA, Professeur, Université de Lubumbashi, République démocratique de Congo

L’analyse des textes de l’oralité : limites du structuralisme saussurien

Résumé: Au regard strict de divers modes de génération du discours littéraire, l’oralité génère un mode tout particulier d’agencement de la pensée. Celui-ci est commandé par le recours à

des procédures directement liés aux contraintes du fait oral lui-même. L'on comprend donc l'inadéquation, mieux, les limites, de la sémiotique littéraire ou de toute méthode d'analyse textuelle inspirée du structuralisme linguistique. La présente contribution vise une reprise à nouveaux frais notre expérience d'interprétation des textes de l'oralité. La conception du texte littéraire de Paul Ricœur et l'herméneutique qu'il déploie pour en extraire le meilleur des propositions de sens s'est révélé un procès riche et de nature à mieux rendre compte de la richesse des ressources véhiculées par le texte oral. Les récentes recherches de Mamoussa Diagne sur les pratiques discursives en Afrique noire consistant en une critique serrée de la raison orale vient conforter ma conviction. Cette communication a juste l'ambition d'illustrer les lignes de forces d'un procès critique des textes de l'oralité susceptibles de rendre sans les travestir les germes de sens de la conception à l'offre du texte.

Anne BONDARENCO, Professeur, Université d'État de Moldova, Chisinau, République de Moldova

« L'immanence/ la transcendance » et l'ambiguïté

Résumé: L'immanence et la transcendance sont envisagées par les linguistes, les philosophes, les sociologues comme deux modes d'envisager la langue, deux visions sur ce système particulier et fondateur, deux approches de leur conceptualisation, deux méthodologies, principes fondamentaux et oppositionnels d'interprétation des faits, des phénomènes et des unités linguistiques, assurant la fonctionnalité et la vitalité de la langue.

Par cette étude on souhaite démontrer une fois de plus l'opposition et en même temps l'interaction entre l'immanence et la transcendance de la langue.

L'immanence en qualité de propriété inhérente à la langue, s'oppose à la transcendance par ses méthodes d'analyse du sujet de notre connaissance, par les principes venus de l'intérieur de la langue, en tant que la transcendance pratique les principes déterminés par des facteurs venus de l'extérieur de la langue, ils sont de nature sociale, anthropologique, interdisciplinaire.

Afin de démontrer le rapport de complémentarité entre les deux méthodologies d'interprétation des faits linguistiques, nous avons choisi pour objet d'analyse le phénomène de l'ambiguïté créée par le locuteur et persistant dans des phrases simples et dans des phrases complexes à structure tautologique.

Abstract: Through the undertaken study on immanation and transcendence viewed as two interpretation methodologies of language phenomena and categories, which demonstrate the existence of interaction between these two modes of perception and comprehension of language. The definition of immanation is grounded by the fundamental thesis of language by F. de Saussure "language is conceived by it and through it", ideas of glosemantic representation, ways of interpreting this principle in philosophy, sociology and linguistics.

Immanation that is reckoned as an interaction within the structure of the system implies the transitive and reflective relation, which are simultaneous. The transitive function of language conditions its relation to another system with external factors, with criteria that are beyond immanation, principles of transcendental nature and language pragmatics.

To demonstrate the complementary rapport between these two methodologies of interpreting language facts we selected the analysis object of ambiguity phenomenon created by locator, which is a phenomenon that persists in simple and complex phrases with tautological structure.

The decoding of the updated meanings in tautological phrases what are characterized by the identity of the linguistic sign what occurs in various syntactic position was realized due to the use of not only immanation principles but also of the translinguistic interpretation criteria.

The two forms of language system manifestation ensure its vitality and functionality; these qualities are expressed in the verbal activity of locator. Their social status, place and time of the utterance ensure the decoding of the meanings of tautological phrase and ambiguity suppression.

Ahmed BOUALILI, Dr, Maître de conférences HDR Département de français, Université Mouloud Mammeri de Tizi-Ouzou, Algérie

La parole raciste sur Facebook : la violence verbale mise en mur

Résumé: La communication médiée par ordinateur a tellement réduit les différences et raccourci les distances qu'il semble aujourd'hui difficile de négliger son emprise sur la vie quotidienne de l'individu. Le réseau social Facebook est l'un des types de cette communication permettant la mise en relation des individus. Ainsi la raison première de la création d'un compte Facebook est-elle pour retrouver des amis.

Nonobstant cette fonction somme toute utile, nous pouvons nous interroger sur la nécessité de ce réseau, voire sur ses dérives. En effet, nombreux sont les défenseurs de ce moyen de communication qui soutiennent cette fonction utilitaire, voire sociale de Facebook, dans la mesure où, disent-ils, il permet de constituer des communautés virtuelles. Pour ses détracteurs, en revanche, il cause un délitement social, un décrochage psycho-affectif et un détachement vis-à-vis du réel.

Ce dernier paramètre engendre des conséquences diverses liées aux modes de connaissance, à la compatibilité entre pensée et réel, aux rapports à la vérité, aux relations avec l'Autre. L'absence de l'Autre – ou sa présence virtuelle, selon les points de vue – permet l'escalade verbale (Moïse) en ce sens qu'il n'y a pas de contrôle ou d'échange régulateur.

Nous assistons ainsi à une banalisation de la violence verbale et à la libération de la parole raciste. Nous proposons donc dans notre intervention d'étudier cette banalisation afin de relever ce défi majeur du vingt-et-unième siècle – caractérisé par des crises migratoires

aigües et la montée des mouvements populistes – qui consiste à faire prendre conscience de la nécessité de trouver un chemin vers l'Autre, encore davantage lorsqu'il s'agit de communication virtuelle.

Pour ce faire, nous répondrons à la problématique suivante : quelles sont les différentes formes de la violence verbale sur Facebook ? Quelles sont les caractéristiques de la parole raciste ? Quand pouvons-nous parler de parole raciste ? Quel chemin vers l'Autre ?

Nous emprunterons à la sociolinguistique (Moïse, Laroussi, Liénard, 2014) nos outils d'analyse. Quant à notre réflexion, elle sera menée sur un plan heuristique et philosophique à l'aide de la conceptualisation de l'identité et de l'altérité telle que proposée par F. Jullien (2012).

Abstract: Computer-mediated communication has so narrowed the differences and shortened the distances that it seems difficult today to neglect its grip on the daily life of the individual. The social network Facebook is one of the types of this communication allowing the connection of individuals. So the primary reason for creating a Facebook account is to find friends.

Notwithstanding of this useful function, we can question the necessity of this network, or even its drifts. Indeed, many supporters of this means of communication support this utilitarian, even social, function of Facebook, insofar as, they say, it allows constituting virtual communities. For its detractors, on the other hand, it causes a social disintegration, a psycho-affective stall and a detachment from reality.

The last parameter generates various consequences related to the modes of knowledge, the compatibility between thought and reality, relationships with the truth, relations with the Other. The absence of the Other - or its virtual presence, according to the points of view - allows the verbal escalation (Moïse) in the sense that there is no control's or regulation's exchange.

We are witnessing the trivialization of verbal violence and the liberation of racist speech. We propose, therefore, in our intervention, to study this phenomena in order to take up the major challenge of the twenty-first century - characterized by acute migratory crises and the rise of populist movements - to raise awareness of the need to find a Path towards the Other, even more when it comes to virtual communication.

To do this, we will answer the following question: what are the different forms of verbal violence on Facebook? What are the characteristics of racist speech? When can we speak of racist speech? What path to the Other?

We will borrow from sociolinguistics (Moïse, Laroussi, Liénard, 2014) our analytical tools. As for our reflection, it will be carried out on a heuristic and philosophical approach using the conceptualization of identity and otherness as proposed by F. Jullien (2012).

Irina BREAHA, PhD, Maître de Conférences, Université d'État de Moldova

Identité francophone et perceptions de la norme sur la Toile

Résumé: Une recherche sur l'identité nous permet d'entrer dans le domaine sociolinguistique et social de la communication virtuelle et d'étudier qualitativement le discours des francophones sur la francophonie, aussi bien institutionnelle que linguistique. A notre avis, cette démarche permettrait de faire valoir la dimension discursive, interactionnelle et sociale de la Toile en tant qu'outil de (auto)publication, mais aussi de mieux cerner le concept d'« identité sociale », francophone en l'occurrence. C'est également une occasion privilégiée pour observer la vision que les utilisateurs peuvent avoir des bonnes ou des mauvaises façons de pratiquer une langue : la perception ou la construction de la norme.

Abstract: A research on identity allows us to come within reach of the sociolinguistic and social domain of virtual communication and to study thoroughly the discourse of the francophones on Francophonie both institutionally and linguistically. In our opinion, this approach enables us to assess the discursive, the interactional and the social dimension of the Web both in terms of tool for (self-)publishing and in terms of a better portrayal of the concept of "social identity", in this case francophone. It is also an excellent opportunity to observe that Internet users may have some good or bad ways of language practice: the perception or the creation of norm.

Maria-Mădălina BUNGET, Doctorante, Université de Craiova, Roumanie

Les réalités politiques des textes littéraires – étude comparative entre les manuels de FLE d'autrefois et ceux d'aujourd'hui

Résumé: Le manuel roumain de FLE, en tant qu'outil pédagogique indispensable dans la classe de langue, peut être considéré comme l'un des témoins qui présente parmi ses pages les réalités politiques de telle ou telle période historique.

En partant de l'affirmation d'Italo Calvino qui considérait que « la littérature est un des instruments de conscience de soi d'une société », nous pensons ajouter une nouvelle piste de réflexion : les textes littéraires des manuels d'autrefois et ceux des manuels d'aujourd'hui en tant que témoins des réalités politiques et des idées promues par le pouvoir politique.

Pour ce travail nous nous proposons de répondre aux questions suivantes :

- i) Quels sont les principes de la société française et de celle roumaine illustrés par les textes littéraires des manuels?
- ii) Comment le non dit des textes littéraires peut-il manipuler les jeunes apprenants?

Plusieurs méthodes et stratégies nous ont paru adéquates pour répondre à ces questions : la méthode observationnelle pour analyser les données des manuels et l'analyse des faits selon une perspective de mise en parallèle. Le corpus, sur lequel se fonde nos observations, est formé par des manuels scolaires appartenant à des périodes historiques différentes, c'est-à-dire à la période socialiste et à celle démocratique, en Roumanie. En ce qui concerne le parcours envisagé, une courte classification des types de textes, l'éclaircissement des concepts de base, et l'analyse des principes illustrés implicitement ou explicitement par les textes littéraires vont guider notre travail. Tout en tenant compte de nos travaux antérieurs, nous pouvons déjà affirmer que la marque du temps et les influences politiques orientent le choix des textes littéraires ou des fragments textuels proposés aux apprenants.

Abstract: The Romanian textbook of FLE (French as a foreign language), although an essential pedagogical instrument during the foreign languages class, can also be considered as a witness who presents the political realities of any historical period. We start from the idea shared by Italo Calvino, who considered that « la littérature est un des instruments de conscience de soi d'une société », we think to propose a new approach: the literary texts comprised by the older textbooks, but also the contemporary ones, can be seen as witnesses of political realities and ideas promoted by the political power. In this sense, we intend to answer the following questions:

- i) Which are the principles of the French and Romanian societies that are illustrated by the literary texts that may be found in these textbooks?
- ii) Could “le non dit” of the literary texts manipulate the students?

Several methods and strategies seemed to us adequate in replying to the aforementioned questions: one could employ the observational method in order to analyse the textbooks' data and the analysis of facts according to a perspective set in parallel. The foundation upon which our observations are based is formed by textbooks used in Romania, during two different historical periods, specifically the socialist and the democratic ones. Concerning our plan, a short classification of the types of these texts, shedding light upon the basic concepts and the analysis of the principles that are illustrated either implicitly or explicitly by these literary texts will guide our endeavour. Taking into account our previous works, we can already state that the traces of time and the political influences guide the choice of literary texts or fragments given to the students.

Larisa CEBUC, Doctorante, Université d'État de Moldova, République de Moldova

La polyphonie dans la traduction des écrits de Frédéric Beigbeder

Résumé: Le phénomène de la polyphonie a été largement abordé dans les écrits modernes, surtout dans la perspective de son fonctionnement dans un texte littéraire. Dans notre communication, nous avons l'intention de proposer une nouvelle approche de cette notion,

en particulier, d'analyser les effets polyphoniques pendant la traduction des textes littéraires. Nous avons choisi les écrits de Frédéric Beigbeder, auteur qui propose des sujets scandaleux, même frustrants, ayant suscité un vif intérêt d'un large public, surtout grâce au style individuel de cet auteur, lauréat du Prix Interallié en 2003 pour *Windows on the world* et Prix Renaudot en 2009 pour *Un roman français*. Ces écrits sont traduits dans plusieurs langues, dont le roumain en est une. L'utilisation des formes textuelles originales offre généreusement la place aux effets polyphoniques, étudiés dans une approche classique, générés par la pluralité des narrateurs : alors nous avons à faire à la polyphonie « explicite », de surface. D'autre part, pendant la traduction, il s'agit plutôt de la polyphonie « implicite », de profondeur, directement liée à la situation pragmatique de la traduction. Dans ce cas, il faut mettre en valeur le rôle de la personnalité linguistique et culturelle du traducteur, le mode dont il applique son imaginaire linguistique au moment du choix des équivalents pour des passages nécessitant de très bonnes compétences de traduction et un haut niveau de créativité (des jeux de mots, des jeux de style, l'humour, etc.).

Abstract: The phenomenon of polyphony has been widely discussed in modern writings, especially in view of its functioning in a literary text. In the present paper we intend to propose a new approach to this concept, particularly, we shall analyze the polyphonic effects during the translation of literary texts. With this in mind, we have chosen Frédéric Beigbeder's writings, an author who proposes scandalous, even frustrating subjects, which have aroused the keen interest of a large audience, especially due to his individual style. Moreover, he is the winner of the 2003 Interallié Award for *Windows on the world* and Renaudot Award in 2009 for *Un roman français* (A French novel). These works are translated into several languages, including Romanian. The use of original textual forms generously offers room for the polyphonic effects studied according to a classical approach, and generated by the plurality of narrators: in this case, we have to do with "explicit" or surface polyphony. On the other hand, during the translation, we rather deal with the "implicit" or deep polyphony, directly related to the pragmatic situation of translation. In this case, it is necessary to highlight the role of the translator's linguistic and cultural personality, especially the way he applies his linguistic imagination when choosing equivalents for the sequences requiring very good translation skills as well as a high level of creativity (word games, style games, humor, etc.).

Claude CHASTAGNER, Professeur, Université Paul-Valéry, Montpellier 3, France

« Hybrid Pedagogy » : la technologie au service de l'éducation ou une illusion numérique de plus?

Résumé: Le XXIe siècle : un monde complexe, imprévisible, en constante évolution, dominé par le développement spectaculaire de la technologie. La place croissante qu'elle occupe dans le système éducatif, source d'inquiétude autant que d'espoir, représente un double défi :

comment l'éducation va-t-elle s'adapter à ces transformations technologiques et demeurer pertinente, dans quelle mesure le système éducatif ne va-t-il pas être dépassé par des réseaux numériques d'information séduisants mais incontrôlables et invérifiables, qui remettent en question la notion même de vérité et les moyens traditionnels d'acquérir savoirs et savoir-faire ? Mais aussi : comment de nouvelles approches pédagogiques peuvent-elles s'appuyer sur la technologie pour apporter de nouvelles solutions permettant d'affronter les risques et les défis de la modernité, de nouveaux outils reposant tout autant sur l'émotion que l'intellect, la pratique que la théorie, l'enseignant que l'apprenant ?

Cette présentation portera sur le projet « Hybrid Pedagogy », une expérience qui a débuté en 2011 aux États-Unis et qui combine la publication d'une revue en ligne avec l'organisation de nombreuses activités, y compris l'organisation de séminaires et la mise en place de nouvelles formes d'enseignement numérique afin d'explorer la relation entre apprentissage, enseignement et technologie. Nous nous interrogerons sur les buts de ce projet, qui souhaite donner à chacun la possibilité d'apprendre et d'enseigner tout au long de la vie et d'affronter les défis du XXIe siècle. Quel rôle y joue la notion d'hybridité ? À quel point ne s'agit-il pas d'une illusion de plus quant au potentiel pédagogique de la technologie ?

Abstract: The 21st century: a complex, fast-changing, unpredictable world in which technology plays an increasingly central role, generating hazards and threats, but also promises and possibilities. Obviously, education is intimately connected to the technological challenge. On two accounts: How is it going to adapt to these accelerated technological changes, and remain relevant? To what extent will education, as we know it, not be superseded by uncontrolled, unreliable digital networks of information that question the very notion of truth and the trusted means of acquiring knowledge? But also: To what extent can education use technology to help people deal with the hazards and challenges of modernity, and give them the right tools and the necessary praxis to do so, emotional and intellectual, practical and theoretical?

This presentation will focus on the “Hybrid Pedagogy” project, an experiment started in 2011 in the United States which combines an online journal and regular events, including, more recently, new models of online courses, in order to explore the connection between learning, teaching, and technology. This presentation discusses to what extent the experiments reaches its avowed goal: to empower people to learn and teach throughout their lives, and meet the challenges of an increasingly hybrid world, from the mundane to the postcolonial meanings the word has acquired.

Guiorgui CHERKEZISHVILI, Doctorant, Université d'Etat Samtskhé-Javakhéthie, Akhaltsikhé, Géorgie

ღვინის ზედაშეები საქართველოში (Les vins Zedachés en Géorgie)

თეზისები: “ზედაშე” განსხვავებული კონოტაციების მატარებელი ცნებაა, მაგრამ უპირველესად ის ღვინოსთან და ქვევრთანაა დაკავშირებული.

საქართველოს ღვინის კულტურასთან რვაათასწლიანი უწყვეტი ისტორია აკავშირებს, რასაც მრავალი არქეოლოგიური აღმოჩენა და ისტორიული ფაქტი ადასტურებს. საქართველოს მუზეუმებში დაცულია მეღვინეობასთან დაკავშირებული მრავალი ექსპონატი, რომლებიც დათარიღებულია გვიანი ბრინჯაოს ხანით, ქრისტემდე XIV-XI სს.

სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონის მიხედვით, “ზედაშე” არის „შესაწირავი ღვინო“. ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის მიხედვით ზედაშე არის: 1. წითელი ღვინო რომელსაც ხმარობდნენ ზიარების დროს ან ჯვრისწერის შესრულებისას, 2. საეკლესიო დღესასწაულებისათვის საგანგებოდ შენახული საუკეთესო ღვინო.

ზედაშე სპეციალურ სალოცავ ქვევრებში, მარნის მარჯვენა ნაწილში ინახება, სადაც გარკვეული რიტუალური ქმედებები სრულდება. ასეთ “საკრალურ ქვევრებს” საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში სხვადასხვა სახელწოდებით ვხვდებით.

უნდა აღინიშნოს, რომ ტერმინი „ზედაშე“ შესაწირავი ღვინის მნიშვნელობით მთელ საქართველოში დასტურდება, მაგრამ ქართლსა და კახეთში, შესაწირ ღვინოსაც და სპეციალურ ქვევრსაც, სადაც ამ ღვინოს ინახავენ და რომელიც სხვა ქვევრებისაგან განსხვავებით მცირე ზომისაა, „ზედაშე“-ს უწოდებენ.

ცნობილია, რომ ქვევრის ღვინო შედგება სამი ნაწილისგან: ე. წ. ქვევრის “თავღვინოდ” ანუ „ბეჭის ღვინოდ“ და ქვევრის ძირისაგან, რაც იგივე ბოლო თხლე ანუ ფილის ღვინოა. გამოყოფენ სანაქებო „შუაწელის ღვინოს, რომელიც კვერცხის გულივითაა და მაგარია“. თვითონ სახელიც მიანიშნებს ამაზე: სიტყვა „ზედაშე“ მოდის „ზედა შრიდან“ და როგორც სპეციალისტები განმარტავენ, „ზედა შრე“ ეს არის ქვედა შრის მომდევნო, ანუ „შუაწელის“ ღვინო.

მას შემდეგ, რაც ქრისტიანული რელიგია შეეცადა ზედაშის წარმართული კულტისთვის ქრისტიანული ღირებულებები და შინაარსი მიენიჭებინა, მან ერთგვარი სინთეზური სახით მოაღწია დღემდე.

Abstract: “Zedashe” is the concept with many connotations but in Georgia it is associated mostly with wine and a clay vessel for wine called “qvevri”.

8000 years from the history of Georgia is connected to viticulture. This is proved by many important archeological finds and historical facts. In the museums of Georgia there are maintained variety of items asserting viticulture traces in Georgia dating back to the XIV-XI centuries B.C. in a late Bronze Age.

According to the “Glossary of Georgian words” by great Georgian scholar Sulkhan-Saba Orbeliani (1658-1725), “zedashe” is the type of “wine that was used during the sacrificing rituals”. According to Georgian Language Explanatory Dictionary “zedashe” means: 1. red wine that was used in orthodox Eucharist and in the wedding ceremony, 2. The special wine of the best quality, kept in the churches for use on holidays only.

Traditionally zedashe wine is kept in special qvevri for worship in the right part of the Georgian wine cellar where certain rituals are held as usual. The sacred qvevri vessels like above-mentioned one are named differently in different parts of Georgia.

It must be mentioned that the word “zedashe” meaning the “wine for sacrifice” is proved to be used throughout whole Georgia while in the eastern regions of the country (*Qartli and Kakheti*) it indicates both the sacred wine and the clay vessel (*qvevri*) in which it is kept. The qvevri named “zedashe” is smaller than the other vessels in the cellar.

As it is widely known any qvevri wine consists of three layers: 1. top layer, 2. bottom layer and 3. the middle layer that is known to be the best one. As it is written in old documents, “the middle layer of the qvevri wine is like the yolk of the egg and it is very strong”. The name itself refers to that very layer – the layer which is the best: a word “zedashe” means “the upper layer” in Georgian. Specialists explain that the “upper layer” is the one above the first layer, i. e. it is the middle one.

After conversion to Christianity the pagan cult of zedashe was filled with new meaning from a point of view of the Christian faith. Since then a cult of zedashe functions somehow synthetically as it bears different images.

Bela CHURCHELAURI, Doctorante, Université d’État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

მუქარა, როგორც კომუნიკაციის ფორმა და მეტყველების აქტი (La menace comme forme de communication et acte de langage)

თეზისები: დღევანდელ რეალობაში ყოველი მხრიდან ისმის აგრესიის უკიდურესი ფორმის, - მუქარის შემცველი განცხადებები და ალბათ, რთულია იპოვო ადამიანი, რომელიც თუნდაც ერთხელ არ გამხდარა მუქარის ადრესატი. მუქარის, როგორც კომუნიკაციის ფორმისა და სამეტყველო აქტის ერთ-ერთი გამოვლინების კვლევის აუცილებლობა განაპირობა ინტერესმა, რომელიც მისდამი სხვადასხვა სფეროში გაჩნდა. მაგალითად: სოციოლოგია (Tedeschi, 1983), ფსიქოლოგია (Haigh et al., 2011), ძალაუფლების/მმართველობის მოპოვების თეორია, (Kellermann, 1996), სამეტყველო აქტების თეორია (Salgueiro, 2010), მოლაპარაკების წარმოების ხელოვნება (Shapiro & Bies, 1994; Galinsky, 2004), ფორენსიკა (Fraser 1998, Muschalik, 2014; Gale, 2010), სამსახურებრივი ძალადობა (Deans, 2001), პოლიტიკური ლინგვისტიკა (Bratton, 2005; Sechser, 2010).

მუქარის, როგორც კომუნიკაციის ფორმის, კვლევის აქტუალობა განაპირობა ასოციალიზაციის ზრდამ, სამეტყველო კულტურის დონის დეგრადირებამ, მეტყველების ვულგარიზაციამ, მასობრივი საინფორმაციო საშუალებების მხრიდან ძალადობისა და აგრესიის საყოველთაოდ გახშირებულმა პროპაგანდამ. ასეთ ფონზე, როგორც ინგლისურ, ასევე ქართულ ენათმეცნიერებაში საკმაოდ მწირი თეორიული მასალა მოიპოვება მუქარის დისკურსისა და პოზიციის სემანტიკური ფუნქციის კვლევის შესახებ. თუმცა, საყოველთაოდ აღიარებულია ნებისმიერი ტიპის ვერბალური აგრესიის დისკურსის ანალიზის აუცილებლობა ფატალური შედეგების თავიდან აცილების მიზნით.

აღნიშნულ ნაშრომში აღწერილია მუქარის ლინგვისტური ბუნება, გამოკვეთილი და განმარტებულია მუქარის განსხვავებული ტიპები და დონეები და ნაჩვენებია მუქარის რეალურობის შეფასების გზები. გარდა ამისა, გამოვლენილია მუქარის ის კომპონენტები, რომელთა მუქარაში მოცემულობაც განსაზღვრავს მუქარის განხორციელების რეალურობას.

Abstract: Nowadays, everybody is aware of extreme form of aggression – threat. Threatening statements are frequent in any sphere of communication and perhaps it is really difficult to find someone who has never been threatened. The necessity of researching threat phenomenon was based on the interest emerged in a variety of scientific fields, such as: sociology (Tedeschi, 1983), psychology (Haigh et al., 2011), compliance gaining theory, (Kellermann, 1996), Speech Act Theory (Salgueiro, 2010), negotiation studies (Shapiro & Bies, 1994; Galinsky, 2004), forensic linguistics (Fraser 1998, Muschalik, 2014; Gale, 2010), workplace violence (Deans, 2001), political linguistics (Bratton, 2005; Sechser, 2010).

Topicality of threat studies was determined by the decrease of socialization, spoken language culture degradation, speech vulgarization and mass propaganda of violence and aggression through media sources. Considering all the above mentioned, there is extremely little theoretical material provided about the research of threat discourse and semantic function of position in English as well as in Georgian linguistics. However, it is widely recognized that there is a need for analysis of any type of verbal aggression in order to avoid fatal outcomes.

Given paper describes the linguistic nature of threat, names and defines types and levels of threat and depicts threat-validity evaluation methods. Besides it reveals the components of threat according to which one can judge how realistic the threat is and what will the most probable result be.

Thamila DAVITADZE , Assistante-professeur, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

თანამედროვე ფრანგული ლიტერატურის ძირითადი ტენდენციები (Les tendances principales de la littérature française contemporaine)

თეზისები: ეპოქის სირთულის გამო, თანამედროვე ფრანგული ლიტერატურა, წინააღმდეგობრივ და თავისებურ ხასიათს ატარებს. მასში აშკარად იგრძნობა ნიჰილიზმი, რომელიც ცნობილი მწერლის, სემიუელ ბეკეტის ნიჰილიზმს გვაგონებს. თანამედროვე ფრანგი მწერლები ღიად, ყოველგვარი შეფარვის გარეშე საუბრობენ ამ ნიჰილიზმის გამომწვევ მიზეზებსა და თანამედროვე მსოფლიოს პრობლემებზე. მათი შემოქმედებითი მეთოდი შეიძლება განისაზღვროს, როგორც ნატურალიზმი, თუმცა დღესდღეობით ისეთი მწერლების კონკრეტულ მიმართულებებში მოთავსება, როგორცაა მიშელ ტურნიე, ფრედერიკ ბეგბედერი, ჟან-მარი გუსტავ ლე კლეზიო, მიშელ უელბეკი (რომლებზეც ნაშრომში ვსაუბრობთ) თუ სხვა, თითქმის შეუძლებელია. თანამედროვე მწერლობაში ახალი ფორმებისა თუ სიუჟეტების გაჩენა ავტორს აღარ ზღუდავს კონკრეტული მიმდინარეობის ჩარჩოებით, თუმცა ამ უზარმაზარ სამყაროში, სადაც თითოეული მწერალი განცალკევებულად წარმოდგება, მკითხველს ორიენტაცია უძნელდება. ერთი რამ კი უდავოა, მათი შემოქმედება XXI საუკუნის ანარეკლია, ამ საუკუნისთვის დამახასიათებელი განცდებით და არსებული რეალობით, რომელიც ხშირად, მათსავე მრავალფეროვანი და სკანდალური ცხოვრების ამსახველ დეტალებს შეიცავს. საზოგადოებისთვის საჭირობოროტო თემებზე აგებულ ნაწარმოებებში, ფრანგი ავტორები სათქმელს მკვეთრად გამოხატავენ, რის გამოც მათ ნაწარმოებებს რომანი-პროტესტის სახე აქვს. სწორედ ეპოქალური და რეალისტური ნაწარმოებების განხილვის მაგალითზე ვაჩვენებთ ფრანგული ლიტერატურის ძირითად ტენდენციებს, სადაც უმთავრესად თანამედროვე საზოგადოების ნაკლის ჩვენება იკვეთება.

Résumé: Conformément à l'époque, la littérature française se caractérise par des traits opposés et particuliers. Nous ressentons une sorte de nihilisme ce qui nous rappelle celui de Samuel Beckett. Les écrivains français contemporains discutent publiquement des raisons du celui-ci et des problèmes mondiaux. Leur méthode peut être définie en tant que naturalisme, pourtant il est difficile d'attribuer au genre précis les écrivains tels que Michel Tournier, Frédéric Beigbeder, Jean-Marie Gustave Le Clézio, Michel Houellebecq et d'autres. L'apparition de nouvelles formes et de nouveaux sujets ne restreint plus les auteurs, pourtant le lecteur a du mal à s'orienter. Leur œuvre représente le reflet du 21e siècle, avec des émotions et de la réalité de la vie quotidienne aux scènes scandaleuses propres à l'époque moderne. Les paroles des auteurs français sont directes et leurs œuvres reçoivent une image du roman-révolte. En analysant les œuvres qui décrivent la réalité de l'époque, nous mettons à jour les tendances littéraires de la littérature française et les difficultés de la société.

Abstract: Modern French literature is characterised with controversial features because of the complicated epoch. Nihilism is vividly shown there, which reminds us of nihilism expressed in Samuel Beckett's works. Modern French authors express their ideas freely on certain causes of nihilism and modern world problems. The method used in their works can be defined as naturalism, though placing the authors such as Michael Tournier, Frederic

Beigbeder, Jean-Marie Gustave Le Clesio, Michel Houellebecq (that are discussed in our article), etc. in certain literary school is impossible. New forms in modern literature do not limit authors and set them in frames, but the reader finds it difficult to orientate as every writer is represented separately. One thing is for sure, their work is the mirror of the XXI century, with the emotions and reality typical of that century containing the details of their various and scandalous life. In literary works based on the problematic issues for the society, French authors sharply express their ideas, that's why their works are viewed as novel-protest type. Based on the examples of the epochal and realistic works the basic tendencies of French literature are shown whose main aim is to display the faults of the modern society.

Valentin DECLOQUEMENT, Doctorant en littérature grecque. Université Lille 3 – Charles de Gaulle, Laboratoire Savoirs Textes Langage (UMR 8163), France

Comment les textes grecs d'époque impériale ont-ils cristallisé la période classique? Quelques considérations sur la réception de Denys d'Halicarnasse et de Philostrate dans les études modernes

Résumé: Les études sur l'Antiquité s'accordent à la diviser en plusieurs grandes périodes: archaïque, classique, hellénistique, impériale et tardive, ces deux dernières ayant connu un regain d'intérêt depuis les dernières décennies alors qu'elles ont longtemps été discréditées comme décadentes. L'objectif de cette communication est d'interroger le rôle qu'ont joué les auteurs de l'époque impériale dans l'élaboration d'une telle périodisation, mais aussi de voir en quoi ils sont eux-mêmes responsables de la représentation décadentiste qu'on en a longtemps eue.

En prenant pour point de départ les textes de Denys d'Halicarnasse, on verra comment au Ier siècle av. J.-C. s'est déjà dessiné le canon des « grands » auteurs anciens – Homère, les tragiques, les orateurs attiques, Platon – : la préférence pour la langue attique, que l'on nomme désormais l'Atticisme, à l'encontre de la rhétorique grandiloquente de l'époque hellénistique, présentée comme l'Asianisme, est à l'origine de l'opposition que nous dressons toujours entre périodes classique et alexandrine. Il s'agira ensuite d'étudier l'omniprésence de ce canon dans les textes de l'époque impériale en se fondant sur une étude statistique des références aux textes classiques.

Enfin, l'objectif sera de mettre en exergue un apparent paradoxe : alors que les auteurs des Ier–IIIe siècles apr. J.-C. ont construit la périodisation de l'Antiquité dont nous sommes tributaires, ils ont aussi contribué à se présenter eux-mêmes comme décadents. A l'appui de cette considération, nous verrons dans un dernier temps comment la narratologie a contribué et contribuera dans les années à venir à les réhabiliter.

Abstract: The scholars agree that antiquity must be divided into time periods: Archaic Greece, Classical antiquity, Hellenistic Greece, Imperial period and Late antiquity, the two latter having led to growing interest in the last decades although they had been discredited as decadent for a long time. The aim of this paper is to investigate how the authors of the

Imperial era gave rise to such a periodisation, but also how they are responsible themselves of the long-lasting belief that they were decadent.

Beginning by Dionysus Halicarnassus' texts, I will analyse how the canon of the "great" ancient authors already grew up in the first century AD – including Homer, the tragedians, the attic orators, Plato –: the preference given to attic language, which is now named Atticism, over bombastic rhetoric of Hellenistic Greece, called Asianism, is the cause of the opposition we still make between the classical and the alexandrine periods. Then I will deal with the omnipresence of this canon in the imperial texts by statistically studying references to the classical texts.

Finally, the aim of this paper is to shed light on an apparent paradox: while the authors of the first-third century BC gave rise to the periodisation of antiquity we still depend on, they also played a part in seeming decadent. Having taken it in consideration, I will finally investigate how the narratology permitted us to rehabilitate them in the recent past and will pursue to do so in the years to come.

Gérard DEDEYAN, Professeur émérite, Université Paul-Valéry - Montpellier 3, France

Arméniens et Géorgiens : des acteurs potentiels de premier plan dans le dialogue entre l'Europe et l'Asie en ce début du 21e siècle

Résumé: Arméniens et Géorgiens furent marqués, à l'ouest par l'expansion de l'Empire romain, relayé par Byzance, et à l'est par la mainmise de la Perse. Ils trouvèrent néanmoins leur pleine identité avec, à l'aube du 4e siècle, leur conversion au christianisme, non sans conflits avec la Perse. Puis, la domination arabe favorisa l'émergence de deux maisons de même souche : en Arménie, les Bagratouni ; en Géorgie, les Bagrationi.

Le 11e siècle est déterminant: placée en première ligne face à l'expansionnisme de Byzance à l'ouest, à la conquête turque à l'est, la Grande Arménie tend à se désagréger, tandis que le royaume de Géorgie se maintient. Cependant, à des degrés différents, Arméniens, dans leur nouveau royaume de Cilicie, et Géorgiens participent aux Croisades.

Du 15e au 18e siècle inclus, face aux menaces turque et persane, les ambassades des princes arméniens et des rois géorgiens, de leurs catholicos, demandent au pape, au roi de France, au tsar, une aide militaire et un soutien culturel. De tels contacts favorisent les Renaissances arménienne et géorgienne. L'esprit des Lumières, les principes de la Révolution française marquent profondément les deux peuples. Acculés à solliciter la protection de la Russie, Arméniens (surtout) et Géorgiens y gagnent la sécurité, mais au prix de la fin du royaume géorgien et de la liquidation du projet de royaume arménien. Ils savent cependant profiter de l'épanouissement de la culture russe au 19e siècle, sans oublier les richesses de la République française. Ils mettent en même temps leurs compétences au service de pays d'Asie (Egypte, Irak, Perse).

Après la guerre mondiale, le génocide des Arméniens, le bref accès à l'indépendance, les soixante-dix ans de régime soviétique, Arméniens et Géorgiens, ayant recouvré leur souveraineté, se présentent maintenant, dans leur complémentarité, comme des acteurs potentiels de premier plan dans le dialogue entre l'Europe et l'Asie.

Abstract: Armenians and Georgians were marked, in the West by the Roman Empire expansion, followed by Byzantium, and in the East by Persia's control. Nevertheless, they found their whole identity, not without any conflict with Persia, with their conversion to Christianity at the dawn of the 4th century. Then the Arab domination favoured the emergence of two houses from the same origin: in Armenia, the Bagratouni, in Georgia, the Bagrationi.

The 11th century is determining: placed at the frontline before the expansionism of Byzantium in the West, against the Turkish conquest in the East, the Great Armenia tends to break up, whereas the kingdom of Georgia holds. Yet, at different degrees, Armenians in their new kingdom of Cilicia and Georgians take part in the Crusades.

From the 15th century up to and including the 18th century, facing the Turkish and Persian threat, the embassies of the Armenian princes and the Georgian Kings, and those of their catholicos, ask the Pope, the king of France, and the czar for military help and cultural support. Such contacts favour the Armenian and Georgian Renaissances. The spirit of the Enlightenment, the principles of the French Revolution deeply mark the two people. Forced to ask Russia for its protection, Armenians (mostly) and Georgians gain security, but at the cost of the end of the Georgian kingdom and the liquidation of the Armenian kingdom project. They are yet able to take advantage of the Russian culture flowering in the 19th century, and of the French Republic wealth. At the same time, they offer their skills to Asian countries (Egypt, Iraq, Persia).

After the world war, the Armenian genocide, the brief access to independence, the 70 years of soviet regime, Armenians and Georgians, having recovered their sovereignty, now appear in their complementarity as key potential players in the dialogue between Europe and Asia.

Daniela DINCA, Maître de Conférences, Université de Craiova, Roumanie

Outils et ressources en ligne pour la formation des traducteurs juridiques

Résumé: La langue du droit est l'une des langues de spécialité les plus polysémiques, puisque la signification des termes de son discours a été fixée dans un contexte particulier, par rapport à un cas particulier. Par conséquent, les difficultés de compréhension et de maîtrise du langage juridique se situent à plusieurs niveaux: la technicité de la terminologie et la phraséologie spécifique, les marques d'énonciation, la juridicité des énoncés, l'aspect national du langage juridique, les effets de sens, etc. Dans la perspective de la formation à la

traduction juridique, les outils et les ressources en ligne (lexiques de terminologie comparée, dictionnaires bilingues spécialisés, ouvrages généraux en droit, moteurs de traduction automatique, etc.) sont de vrais instruments de travail que les traducteurs doivent s'approprier pour l'acquisition de la compétence technologique, à savoir la compétence en matière d'extraction de l'information. Notre contribution se propose de mettre en exergue la formation des traducteurs dans le domaine juridique à travers l'exploitation des corpus multilingues, qui représentent des bases de données importantes aussi bien pour la terminologie que pour le fonctionnement discursif des termes juridiques.

Abstract: The legal language is one of the most polysemous specialized language, since the meaning of its terms has been set in a particular context, in relation to a specific case. Consequently, there are difficulties in understanding and mastering the legal language at various levels: the technicality of the terminology and the specific phraseology, the discourse markers, the legal aspect of the utterances, the national specificity of each legal system and language, the effects of meaning, etc. From the perspective of training in the legal translation field, online tools and resources (lexicons of comparative terminology, specialized bilingual dictionaries, general legal texts, machine translation services, etc.) are valuable translation instruments. The translators must acquire knowledge in this domain in order to become technologically competent in searching information. Our contribution focuses on the training of translators in the legal field through the exploitation of multilingual corpora which represent important databases, both for terminology, and for the discursive usage of legal terms.

Mzago DOKHTOURICHVILI, Professeur, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

Le phénomène de bi-langue dans « Amour bilingue » d'Abdelkébir Khatibi

Résumé: Notre communication porte sur l'écrivain marocain Abdelkébir Khatibi que Jacques Derrida « tenait pour un des très grands écrivains, poètes et penseurs de langue française de notre temps », un des auteurs « incontournables » pour qui s'intéresse à la littérature francophone et dont l'œuvre est largement reconnue dans le monde francophone et arabophone ».

Comme tous les écrivains de langue française, communément appelés écrivains francophones, Khatibi aussi se dit être déchiré, torturé d'être toujours entre deux langues – langue maternelle qui est l'arabe, et langue française, langue étrangère, mais langue de son écriture féconde.

De ce fait, le bilinguisme et le biculturalisme tiennent une grande place dans ses réflexions. Dans notre communication, il s'agit plus particulièrement de son récit *Amour bilingue* dans lequel ses réflexions sur la langue, en général, sur le rapport entre la langue maternelle et la

langue étrangère, sur leur cohabitation, suscitent un intérêt particulier pour qui s'intéresse au phénomène de langue.

Notre objectif est d'analyser la vision de la langue que l'écrivain développe dans le récit. Nous allons nous intéresser plus particulièrement à la notion de bi-langue, phénomène auquel il confère un sens particulier en affirmant que « toute langue est bi-langue... oscillant entre le passage oral et un autre qui s'affirme et se détruit dans l'incommunicable », et qu'il considère comme « sa chance d'exorcisme » affirmant « être né de la langue... dans la bouche de dieu invisible », mais « exilé dans sa bi-langue ».

Nous allons montrer également, comment l'introduction de cette notion de bi-langue en liaison avec la notion de simulacre détermine en quelque sorte la structure binaire du récit et la construction spécifique du discours du narrateur / récitant.

Nino DVALIDZE, Professeur associé, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

Linguistic peculiarities of some verse rhymes

Abstract: Presented article deals with a description of some rhyme types which are less known nowadays, but they are rather specific and amusing, as they create a very special kind of verses. Therefore my goal is to investigate different ways of creating poetry, which I called figuratively "an old curiosity shop of poetry", where English language learners are fond of entering for "shopping-learning" through window-gazing and playing with those verses.

Poetry was a favorite pastime of the leisured classes in old days. It was natural for people to turn their attention to playing games and tricks with poems. Most of the games which follow have now died out or found only rarely.

Thus: we are discussing the following kinds of rhymes: Bouts-rimes, centos, chain verse, echo verse, equivoques, prose poems, rhopalics and search some poetry, where above mentioned rhymes are used.

Dulot popularized bouts-rimes in France around 1648 and they spread to Britain in the eighteen century. People began to send each other sets of rhymes to turn into verse. In 1727 Mary Granville sent Mrs. Pendarves a letter containing six words for her to versify: bless, less, find, mind, grove, and love. Mrs. Pendarves replied by sending back another six words for Mary Granville: tender, render, joy, boy, fasting, lasting, as well as the poetry built on such sets of rhymes.

Such interesting histories have the other types of rhymes too.

Nabil El JABBAR, Professeur, Faculté des lettres et des sciences humaines, Université Ibn Tofail, Kénitra, Maroc

Le dialogue des langues dans l'œuvre d'Abdelfattah Kilito

Résumé: L'érudition et l'originalité de l'écrivain marocain Abdelfattah Kilito rappellent, par bien des égards, celles de l'écrivain argentin Jorge Luis Borges. Il a comme lui la même passion des langues, de l'énigme littéraire et des formes brèves de l'écriture.

Dans tous ses textes, nouvelles et essais, Kilito témoigne également d'une grande habileté à faire dialoguer la littérature arabe classique, dont il est un spécialiste reconnu, avec les littératures occidentales, française, allemande ou espagnole.

Son œuvre se donne à lire dans deux langues différentes, le français et l'arabe littéral. À chacune d'elles, Kilito semble dédier un domaine particulier de son activité d'écrivain. Ainsi, les récits personnels sont écrits en français, et les essais sont écrits tantôt en arabe tantôt en français, sans que l'écrivain lui-même puisse toujours déterminer quelle en a été la langue première.

Cette mobilité linguistique, heureuse et féconde, lui vaut une place bien particulière dans le champ littéraire maghrébin où le bilinguisme d'écriture est relativement rare. Faut-il préciser qu'au Maghreb, et pour des raisons liées à l'Histoire et à l'idéologie, littérature de langue française et littérature de langue arabe semblent évoluer dans deux mondes séparés empêchant toute reconnaissance mutuelle.

Kilito dont l'œuvre est primée en France et dans le monde arabe, échappe allègrement à ces lignes de partage et à l'emprise de ces monolinguisms exclusifs. À ses lecteurs, tant arabophones que francophones, il propose des rapprochements d'auteurs venus d'horizons culturels éloignés où l'on croise Don Quichotte et Antoine Galland, Roland Barthes et Ibn al-Muqaffa', Dante et al-Maari. Aux uns, il rappelle la richesse d'un patrimoine littéraire à relire, aux autres, il ouvre les voies d'une nouvelle altérité littéraire.

C'est à la présentation de cette œuvre de Kilito et des multiples rencontres littéraires qu'elle instaure que je souhaite consacrer ma communication.

Abstract: The erudition and originality of the Moroccan writer Abdelfattah Kilito recall, in many respects, those of the Argentine writer Jorge Luis Borges. Like him, he has the same passion for languages, the literary enigma and the short forms of writing.

In all its texts, short stories and essays, Kilito is also a great skill to create a dialogue between classical Arabic literature, which is a specialist with Western literature, French, German or Spanish.

His work is given to read in two different languages, French and literal Arabic. To each of them, Kilito seems to dedicate a particular field of his activity of writing. Thus, Personal stories are written in French, and essays are written sometimes in Arabic and sometimes in French, without the writer himself being able to determine what the first language was.

This fertile mobility language earned him a special place in the Maghreb literary field where bilingualism of writing is relatively rare.

Should it be made clear that in the Maghreb, and for reasons related to the history and ideology, French-language literature and Arabic language literature seem to evolve in two separate worlds preventing any mutual recognition.

Kilito whose work is award-winning in France and in the Arab world, escapes these dividing lines and the influence of these exclusive monolinguisms. At its readers, both Arabic and French-speaking, it offers comparisons of authors from distant cultural horizons where we meet Don Quixote and Antoine Galland, Roland Barthes, and Ibn al-Muqaffa', Dante and al-Maari. To some, he recalls the richness of a literary heritage to be reread, to the others, he opens the ways of a new literary alterity.

It is to the presentation of this work of Kilito and the multiple literary encounters that it establishes that I wish to dedicate my communication.

Tamaz GABISONIA, Professeur associé, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

„ქართული მრავალხმიანობის“ ფენომენი ეთნიკური მუსიკის აქსიოლოგიურ სპექტრში (Le phénomène de « polyphonie géorgienne » dans le spectre axiologique de la musique ethnique)

თეზისები: ქართული ტრადიციული მუსიკა, როგორც ქართული კულტურის სავიზიტო ბარათი საზღვარგარეთელ მუსიკის მცოდნეთა და მოყვარულთა შორის გამოკვეთილი ინტერესით სარგებლობს. მისი რა თავისებურებები იპყრობს ასეთ ყურადღებას? განვითარებული მუსიკალური ენა თუ ეგზოტიკა? ეს საკითხი მიგვიყვანს მსჯელობამდე, თუ რა პრიორიტეტებს ვირჩევთ და როგორია ჩვენი განწყობა ეთნიკური მუსიკის მოსმენისას. საინტერესოა, თუ რომელი მუსიკალური გამომსახველობითი ხერხების მიერ შემუშავებული „ეთნიკური ბგერათიდეალის“ როგორი ნიმუშები მიგვანიშნებს მუსიკალური რელატივიზმის რიგში გამორჩეულ ფენომენზე.

ამ მხრივ ქართულ ტრადიციულ მუსიკას, როგორც „ქართული მრავალხმიანობის“ სტილურ ფენომენს, გამოარჩევს მკაფიო სამხმიანი სტრუქტურა, ვოკალური პოლიფონიის მრავალფეროვანი კომპოზიციური პრინციპები და მაღალორგანიზაციული ფორმები, ასევე - სიმღერა-საგალობლის მუსიკალური ენის ამბივალენტური სტილური იერი.

ქართული სიმღერა-გალობის მიმართ ხშირად გვესმის ცნება „ხალხური გენია“. მაგრამ მკაფიოდ გამოსარჩევია, თუ რა წილებით ეხამება ამ ერთიან, მაგრამ სტილურად მრავალფეროვან მოვლენაში პიროვნულ-პროფესიული და კოლექტიურ-ხალხური უნარები. ასევე - ქართული მუსიკალური სტილის ჩამოყალიბებაში მეტი ყურადღებაა მისაქცევი ეთნიკური და რელიგიური მუსიკალურ-სტილური

ზეგავლენის ნორმებისადმი. ამ მხრივ მნიშვნელოვან ფაქტორადაა განსახილველი საეკლესიო გალობის როლი ხალხური სიმღერის მელოდიის მოცულობის ზრდაში.

მოხსენებაში მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს ქართული ტრადიციული მუსიკის ძირითადი კონცეპტების სემიოტიკურ ჭრილში განხილვას - მნიშვნელობის, შინაარსისა და ფუნქციონირების კუთხით; ასევე ყურადღება ეთმობა ამ მოვლენის მიმართ ქართველ და უცხოელ მოღვაწეთა მიერ გამოთქმულ შეფასებათა შეჯერებას. საბოლოოდ განხილულია შესაძლებლობა ქართული ტრადიციული მუსიკის ადგილის ძიებისა ზოგადეთნიკური მუსიკის მრავალგანზომილებიან ღირებულებით სკალაზე.

Abstract: Georgian traditional music is the focus of foreign musicologists' and amateur musicians 'clear interest. Which of its peculiarities attract such interest? Developed musical language or exotic character? This issue will lead us to the discussion what priorities we choose and what our mood is when listening to ethnic music. It is interesting to know what patterns of "ethnic sound ideal" developed by musical expressions indicate distinctive phenomenon in musical relativism.

In this regard "Georgian polyphony", as the stylistic phenomenon of Georgian traditional music is distinguished as a clear three-part structure, diverse composition principles and highly organized forms of vocal polyphony, as well as ambivalent stylistic look of the song-chant musical language.

In relation to Georgian song-chant we often hear the notion "folk genius", but it is necessary to clarify the share of personal-professional and collective-folk skills in this stylistically diverse phenomenon. In the formation of Georgian musical style more attention should be paid to the norms of ethnic and religious musical stylistic influences. From this standpoint the role of religious chant is a significant factor in the increase the size of folk song melody.

In the paper significant place is given to the discussion of the basic concepts of Georgian traditional music in semiotic sense – from the angle of meaning, content and function; and to the assessment of the evaluations of this phenomenon by Georgian and Western figures. Finally discussed is the possibility to search the place of Georgian music on the multidimensional value scale of general ethnic music.

Ekaterine GACHECHILADZE, Professeur, Université d'État Akaki Tsérétéli de Koutaïssi, Géorgie

Analyse des documents spécialisés à l'objectivation scientifique

Résumé: Une langue des documents spécialisés peut être conçue comme un inventaire spécifique de structures syntaxiques empruntées à la langue générale mais intervenant à une fréquence particulière, différente de celle observée en langue générale.

L'objectivation scientifique c'est l'expression d'une démarche intellectuelle d'analyse, de raisonnement qui peut non seulement s'appliquer à des objets scientifiques mais aussi susceptible de fonctionner et d'être réinvestie en situations usuelles. Il faut mettre en place en situation usuelle des démarches d'analyse, des modes de raisonnement, des modèles explicatifs, présents à l'implicite dans la situation initiale, pour progressivement les expliciter dans des contextes plus scientifiques. On partira ainsi du concret, du sensible pour parvenir progressivement à l'objet scientifique au terme d'une démarche de conceptualisation. La mise en place du discours scientifique ne sera pas alors une juxtaposition de mots, mais l'aboutissement et l'expression d'une démarche intellectuelle globale.

L'analyse des documents spécialisés à l'objectivation scientifique fournit progressivement une compétence de compréhension lexicale, ainsi que la connaissance d'un nombre de structures grammaticales. Les stratégies les plus souvent employées dans l'approche des documents à l'objectivation scientifique sont les suivantes: repérage des mots en correspondance qui ont des points communs entre eux; réseaux lexicaux figurant surtout dans les documents de vulgarisation scientifique; interférence lexicale qui consiste à sélectionner des termes scientifiques.

Abstract: This article reveals the essential role of specific vocabulary, which is included in scientific documents. The scientific objectivation it is the expression of an intellectual gait of analysis, of reasoning, which cannot only apply to scientific objects, but also likely to work and to be reinvested in common situations. It is necessary to set up in common situation of gaits of analysis, modes of reasoning, explicative models, present at the implicit in initial situation, to explain them progressively in contexts that are more scientific. The installation of scientific speech will not be then a juxtaposition of words, but culmination and expression of a total intellectual gait.

In the approach of text with specialized orientation, the most frequent strategies are the following ones: location of the words in correspondence having between them a common point; lexical interference, which consists of selecting the term of the text; lexical linking which appears in particular documents of scientific popularization. The analysis of specialized documents in the scientific objectivation gradually supplies not only a skill (competence) of lexical understanding, but also the knowledge of grammatical structures.

Inga GHUTIDZE, Professeur des universités (Université d'État Ilia, Université d'État de Samtskhé-Javakhéthie), Géorgie

ტროპოლოგიური მეტყველებიდან სტერეოტიპებამდე პოლიტიკურ-მილიტარისტულ ნარატივში (From the Tropological Speech to the Stereotypes in the Political-militaristic Narrative)

თეზისები: პოლიტიკურ-მილიტარისტული ლიტერატურა მნიშვნელოვან ინფორმაციას გვაწვდის ამა თუ იმ ქვეყნის სამხედრო მიზნებზე, არჩეულ პოლიტიკურ კურსზე, სახელმწიფოების ეროვნულ ინტერესებზე, ისტორიაზე, ომებზე, დღევანდელ მსოფლიოში მიმდინარე მოვლენებზე. ამ ტიპის ლიტერატურა მკითხველს ეხმარება გააანალიზოს არსებული კონფლიქტები და ინფორმაცია მიიღოს სახელმწიფოთა ინტერესებსა და მიზნებზე, იმ ხალხების შესახებ, რომლებიც ამ პროცესებში არიან ჩართული.

ტროპული მეტყველების საფუძველი ფიზიკური თუ კულტურული გამოცდილებაა. ამიტომ შედარებები, ეპითეტები, მეტაფორები იცვლებიან კულტურიდან კულტურაში. ერთი ტიპის შედარებას, ეპითეტს, მეტაფორას სხვა კულტურაში შეიძლება სულ სხვა დატვირთვა ჰქონდეს და საწინააღმდეგოს გამოხატავდეს.

როდესაც საერთაშორისო ურთიერთობებზე, სახელმწიფოებზე, კონფლიქტებსა და ომებზე საუბრობენ, იყენებენ იმ ტერმინოლოგიას, იმ ლექსიკურ ერთეულებს, რომლებიც ამ სფეროსათვისაა დამახასიათებელი და, რაც მთავარია, არ იწვევს ორაზროვნებას. ამ ტიპის ნარატივში, ერთი შეხედვით, ტროპულ საშუალებებს არ უნდა ვხვდებოდეთ. მან ზუსტი ინფორმაცია უნდა მოგვაწოდოს, რადგან საქმე ომს, კონფლიქტს ეხება.

მიუხედავად ამისა უკანასკნელი პერიოდის პოლიტიკურ-მილიტარისტული ლიტერატურა გამორჩეულია ამ თვალსაზრისით. ნაშრომში საუბარია იმ ლექსიკურ ერთეულებზე, შედარებებზე, მეტაფორებზე, ეპითეტებზე, რომელთაც ის ბიბლიიდან და მითოლოგიიდან იღებს და დოკუმენტურ ლიტერატურას მხატვრულ ელფერს სძენს: *ერის მარილი, ზეთისხილის რტო...*

თუკი XX საუკუნე ცივი ომის შესახებ საუბრობდა, დღეს დიდ პოლიტიკურ საქადრაკო დაფაზე გვაქვს: *ახალი ცივი ომი, ჩუმი ომი, მორალური ომი...* ასევე *დიპლომატიური კამათელი, აფხაზეთის კარტი...*

თანამედროვე მსოფლიოში პოლიტიკურ-მილიტარისტული ნარატივი მიზანმიმართული ლექსიკით მძლავრი იარაღია სტერეოტიპების შესაქმნელად; მით უფრო, როდესაც საკითხი ისეთ პატარა, რთული გეოპოლიტიკური მდებარეობისა და ეკონომიკური და სამხედრო შესაძლებლობების ქვეყანას ეხება, როგორც საქართველოა. რუსული და მათ მიერ მართული აფხაზური და ოსური პროპაგანდა არა მხოლოდ ქართველთა შესახებ ამკვიდრებს მათთვის სასურველ სტერეოტიპებს, არამედ ცდილობს ქართველი და აფხაზი, ქართველი და ოსი ხალხების ურთიერთობის საბოლოოდ გათიშვას იმ ყალბი სტერეოტიპებით აფხაზი და ოსი ხალხების შესახებ, რომელთა შექმნასაც ქართველ ხალხს მიაწერს: *სხვა, აგრესორი, მოსისხლე მტერი...*

Abstract: Political-militaristic literature provides important information on the military objectives of the country, the chosen political course, the national interests of the states, the history, the wars, the ongoing processes in today's world. This type of literature helps the reader to analyze existing conflicts and to get information on the interests and objectives of the states as well as on the people involved in these processes.

The basis for tropological speech is physical or cultural experience. Therefore, comparisons, epithets, metaphors change from culture to culture. One type of comparison, epithet, metaphor can have a different meaning and completely opposite expression in other culture.

While talking about international relations, states, conflicts and wars, it comes to be used special terminology, lexical units, characterising for this sphere and, most importantly, causing no ambiguities. In this kind of narrative, at first glance, we should not get into means of tropological speech as it must give precise information on the war and conflict.

Nevertheless, the recent political-militaristic literature is outstanding in this regard. The following paper deals with lexical units, comparisons, metaphors, epithets, derived from the Bible and mythology that give the artistic nuance to documentary literature: *salt of nation, the olive branch...*

If the XX Century was talking about the *Cold War*, today we have: *new cold war, silence war, moral war...* as well as the *diplomatic dice, the card of Abkhazia...* on the big political chess board.

The political-militaristic narrative in the modern world is a powerful tool to create stereotypes with a purposeful vocabulary, especially when the issue concerns a small, intricate geopolitical location and heavy economic and military capability of the country, such as Georgia. Russian as well as Abkhazian and Ossetian propaganda, ruled by the Russians, create desirable stereotypes not only for the Georgians, but try to split up the Georgians and Abkhazians, Georgian and Ossetians with the fake stereotypes about Abkhazian and Ossetian peoples that are created by the “Georgians” in their writings: *the other, the aggressor, deadly enemy...*

Béatrice GONZALÉS-VANGELL (NUSELOVICI), Enseignant-chercheur, Université de Montpellier/ Université d’Aix-Marseille (Laboratoire Echanges), France

Culture de la mémoire

Résumé: C’est à partir du présent que se définit une culture de la mémoire. Son élaboration, en effet, permet d’avancer vers un avenir prometteur que n’envisagent pas le reniement et l’effacement des traumatismes. En 2015, l’Allemagne accueillait plus de 800 000 migrants et Angela Merkel proposait une nouvelle voie à l’Europe, la poussant vers ses racines, puisant

dans l'humanisme fondateur, et la projetant vers un monde en devenir. Comment l'Allemagne parvint-elle à s'ériger en nation modèle d'éthique alors que nombre de pays européens choisissent le repli nationaliste et refusent d'emprunter cette nouvelle voie?

Abstract: A culture of memory has to be built from the present. It allows looking forward a promising future without negating or erasing traumas. In 2015, Germany welcome over 800 000 migrants and, thus, Angela Merkel drew a new road for Europe, close to its roots, its founding humanism, and true to a world in mutation. How could Germany become a nation with such an ethical agenda when many European countries have refused to follow this new road preferred a retreat into nationalist isolation?

Julia GORJELADZE, Enseignante, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

Information technologies in english language teaching

Abstract: The tendencies of modern English language teaching correspond to the current level of technological progress. The Internet is a powerful strategy in English language teaching and learning. The opportunities of Internet-resources use are great. The global Internet network creates all the conditions for obtaining any information that is necessary for students and teachers. The development of education is inextricably linked with the increase in the level of its information potential. This characteristic trait mostly determines both the direction of the education evolution and the future of the whole society.

Students' most successful orientation in the global information space depends on the mastering the information culture, as well as computer-screen culture, because the Internet has an increasing priority in the information search. Being an information system the Internet offers its users a variety of information and resources.

Mastering communication and intercultural competence is impossible without the practice in communication, and the use of the Internet resources at the lessons in this sense is simply irreplaceable: it allows you to go beyond the time and space limits, gives an opportunity to communicate authentically with real interlocutors about topical issues. However, we should not forget that the Internet is only an auxiliary technical tool used for training, and to achieve the best results, it is necessary to competently use it in the process of the lesson.

The emergence and development of information technologies affects the processes occurring in the field of education, introduces new teaching methods and improves the basic concepts of teaching.

Irine GOSHKHETELIANI, Professor, Batumi Shota Rustaveli State University, Georgia

Somatic Component of the Idiom as an Element of its Main Characteristics

Abstract: The universal feature for all languages is that the phraseology, as a cultural concept, is developed and fixed in the vocabulary through communication. It expresses intellectual and

affective meaning in the language. Idioms with somatic center may be considered as the virtual units containing information on nonverbal actions of the person and their emotions. This is due to the universal functions assigned to the somatic bodies and their reference field. Distinction between English and Georgian somatic idioms is connected with the national beliefs, historic and cultural features of the English and the Georgian people. Contrastive analysis of the somatic idioms was carried out on four aspects semantic, internal form (motivating phraseological image) which is closely connected with the component structure of phraseological units, grammatical parameters and the emotional characteristics. Each of the aspects determines the similarity degree: identity, incomplete identity and distinction. According to the English and Georgian phraseological equivalence, there are somatic idioms that are 1. Fully equivalent, having identical immediate constituents with the same meaning but structurally different form, due to the distinction of the structural characteristics of English and Georgian languages. 2. Partially equivalent including partial equivalence in semantics, incomplete identity of an internal forms and complete distinction of structural characteristics. 3. Non-equivalent including incomplete semantic identity having different values, non-identical internal forms and the completely different grammatical organization of the phrase. Non-equivalent somatic idioms (SIs) show a national, historic and cultural originality of phraseology of each language.

Angela GRADINARU, Professeur, Université d'État de Moldova, Chisinau, République de Moldova

Les valeurs stylistiques des anglicismes dans la presse féminine

Résumé: L'objectif principal de cette recherche est de relever les valeurs stylistiques des anglicismes dans la presse féminine. Nous nous sommes concentrés sur l'étude des anglicismes en français parce qu'on a observé une invasion des mots et des termes anglais dans la langue française et dans d'autres langues. Ce que nous intéressent, surtout, c'est la dynamique de ces emprunts de l'anglais vers la presse française moderne et, notamment, la presse des femmes, compte tenu de l'intensité du phénomène et des défis qui apparaissent devant un interlocuteur qui entre en collision avec les anglicismes et les difficultés stylistiques qu'il doit décoder correctement. Nous nous sommes également proposé d'analyser ce phénomène à partir d'un corpus constitué d'exemples extraits de la presse féminine en ligne (*Elle, Cosmopolitan, Avantages, Femme Actuelle*). Pour motiver notre choix, il est intéressant de noter que le sujet des anglicismes est particulièrement important à l'heure actuelle, compte tenu des contacts linguistiques et de la mondialisation, mais aussi de la lutte des organismes nationaux, tels que l'Académie Française pour le purisme de la langue française et les anglicismes qui persistent dans le contexte linguistique en dépit de tous ces efforts. Même si l'emploi des anglicismes est contesté par certains, il y a plusieurs linguistes qui se sont intéressés aux particularités, aux fonctions des anglicismes. Par conséquent, on estime que l'emploi des emprunts dans la presse féminine a plusieurs

visées stylistiques. Les valeurs stylistiques des anglicismes employés dans la presse féminine peuvent modifier la forme du discours en lui imprimant un sens original à forte portée persuasive.

Abstract: The main objective of this research is to reveal the stylistic functions of anglicisms in the feminist press. We are concentrated on the study of anglicisms in French because lately we witness an “invasion” of English words and terms in French and other languages. We are mainly interested in the dynamics of borrowings from English into the modern French press and namely the press for women, taking into account the intensity of the phenomenon and the challenges the interlocutor has to face when handling anglicisms and stylistic difficulties that s/he has to decode correctly. Also, our aim is to analyse this phenomenon on the basis of a corpus made up of examples derived from the online feminist press (*Elle, Cosmopolitan, Avantages, Femme Actuelle*). In order to motivate our choice we note that the subject of anglicisms is particularly important nowadays, taking into account the linguistic contacts and the phenomenon of globalisation and also the struggle of international organisations such as the French Academy for the purity of the French language and the fight against anglicisms that are still in the linguistic context regardless all the Academy’s efforts. Even if the use of anglicisms is challenged by some, there are many linguists that are interested in the peculiarities and functions of anglicisms. Consequently, it is believed that borrowings in the feminist press have many stylistic aims. The stylistic functions of anglicisms used in the feminist press can change the form of the discourse, assigning it originality with a strong persuasive connotation.

Sibylle GUELADZE, Professeur, Université d’État Ilia, chercheur au Centre de lexicographie à l’Université d’État I. Javakhishvili, Tbilissi, Géorgie

Comment trouver le vrai équivalent du mot à traduire?

Résumé: Traduire aujourd’hui veut dire trouver des équivalents précis en langue cible des vocables de la langue source, ce qui n’est pas toujours facile à réaliser, surtout quand il s’agit des textes littéraires. Il y a plusieurs obstacles d’ordre linguistique ou extralinguistique qui se dressent face au traducteur. A ce propos on peut citer le célèbre exemple du petit poème sans titre de Paul Eluard - « Pourquoi suis-je si belle ? /Parce que mon maître me lave. » La compréhension de ce petit texte s’est avéré difficile, parce qu’il s’est trouvé gravé sur une assiette d’Eluard et on pourrait penser qu’il s’agissait de cette assiette ! Les chercheurs ont fait des efforts, ils ont étudié le large contexte dans lequel ce poème se situait, mais en vain. Enfin, ils ont appris que ce poème parlait de la chienne adorée d’Eluard ! Comment ne pas se souvenir de Humberto Eco, qui écrit dans son « Dire presque la même chose » que le traducteur doit toujours chercher le sens exact dans un large contexte ! Nous pensons aussi que souvent la faute de traduction vient de la polysémie du mot en langue source ce qui a été prouvé par notre analyse des traductions géorgiennes des poèmes français. Notre analyse des traductions littéraires géorgiennes nous pousse à penser qu’à côté de deux facteurs cités en haut, il y en a un troisième qui surgit comme obstacle dans le processus de

traduire, c'est le facteur socioculturel qui est source de malentendu si le traducteur ne connaît pas suffisamment la culture dans laquelle se situe la langue source.

Abstract: Translation today means to find precise equivalents of the source language words in the target language, which isn't always easy to accomplish, especially when it comes to a literary text. The translator faces many obstacles of linguistic and extralinguistic origin piling up high.

In that regard we can cite the famous example of the little poem without title of Paul Eluard - "why am I so pretty? / because my master washes me". The understanding of this little text occurred to be hard, because it had been found engraved on a plate of Eluard and we could think that it was about this plate! Researchers did many efforts, they studied the large context in which was situated this poem, but in vain.

Finally, they found out that the poem was referring to Eluard's beloved dog!

It's impossible not to remember about Umberto Eco, who writes in his "dire presque la meme chose" that the translator must always look for the exact meaning in a large context!

We think as well that often translation mistakes come from polysemy of the word in the source language, which has been proved by our analysis of French poems' georgian translation.

Our study of Georgian literary translations is pushing us to think that equally with the two factors cited above, there is a third one, which arises like an obstacle in the process of translation, this is the socio-cultural factor, that is a source of misunderstanding if the translator does not know sufficiently the culture the source language is situated in.

Nino GURGUENIDZE, Professeur, Université d'État Chota Rustaveli de Batumi, Géorgie

*საბავშვო ლიტერატურაში გამოყენებული ონიმების ეტიმოლოგიური კვლევა
ფსიქოლინგვისტურ ჭრილში (L'étude psycholinguistique des onymes utilisés dans la
littérature pour enfants)*

თეზისები: საბავშვო ლიტერატურული ნაწარმოები განსხვავებულ, სპეციფიკურ ხასიათს ატარებს, რომლითაც მწერლის ორიგინალობა და ინდივიდუალიზმი ვლინდება, ხშირ შემთხვევაში, ავტორი თვით ქმნის ქალაქებს, ირეალურ პერსონაჟებს, რომლებიც ბავშვებს ფერად სამყაროში ამოგზავრებს და „ხელოვნურ წარმოსახვას“ უქმნის. ამ შემთხვევაში მწერალი ფსიქოლინგვისტურ ჭრილში ბავშვურ „ინტელექტს“, სურვილებს, მისწრაფებების „ზონას“ და ფსიქოლოგიას აერთიანებს. ნებისმიერი ლიტერატურული შემოქმედების დანიშნულებაა, შექმნას შესაბამისი განწყობა, რათა ზემოქმედება მოახდინოს მკითხველის ქცევისა თუ განცდის მიმდინარეობაზე. ონიმებისა თუ ტოპონიმების მოხსენიებით ხდება აზროვნების ფიქსაცია ერთ კერძო დენოტატზე, გონება ქვეცნობიერად აერთიანებს, მობილიზაციას უკეთებს, ყველა არსებულ ინფორმაციას, მწერალი ერთი სახელდებით მკითხველის გონებაში მის ირგვლივ არსებული

ინფორმაციის ლოკალიზებას ახერხებს. ლინგვისტური თვალსაზრისით, ტოპონიმები სხვადასხვა მეცნიერებების სინთეზის შედეგად ფორმირებული, ლექსიკურ – გრამატიკულ კატეგორიას წარმოადგენს, რომელიც შეიძლება სხვადასხვა ასპექტში გამოვიკვლიოთ. ყველაზე მეტად საინტერესოა ონიმების კვლევა ფსიქოლინგვისტიკაში. ადამიანის ფსიქიკის სპეციფიკური თავისებურება და მისი უდიდესი მონაპოვარი სწორედ ისაა, რომ ცნობიერების აქტივობით, აღქმული ინფორმაცია განწყობას დაუმორჩილოს და ემოციური გამოხატულება მისცეს. საბავშვო ლიტერატურაში შექმნილი ირეალური სამყარო, მხატვრული ფანტაზიის ლექსიკოლოგიური ბაზაა. ფსიქიკური მასალიდან განსაკუთრებით დიდ როლს ხელოვნებაში გრძნობა, აფექტი ასრულებს. საინტერესოა, მწერალი საბავშვო ლიტერატურაში, ონიმების გამოყენებით როგორ ქმნის დიფუზიურ სინამდვილეს, სადაც აღქმითი სინამდვილე, მეხსიერებაში მოცემული სინამდვილე და ფანტაზიაში ნაგულისხმევი სინამდვილე, ფენომენოლოგიური წარმოსახვაა, რასაც შესაძლოა პირობითად მხატვრული შთაგონება ვუწოდოთ.

Abstract: The children's literature is distinguished by its specific nature which reflects an author's uniqueness and individuality. In most cases a writer invents the names of cities or characters himself, leads children to a colorful world and develops their "artificial imagination". In this case an author unites children's "intellect", desires, "the zone" of aspiration and psychology from psycholinguistic point of view. The aim of any literary work is to create a corresponding mood and atmosphere in order to affect a reader's behavior or feelings. Using onyms or toponyms, a writer fixes an idea for one particular denotate; a reader's mind unconsciously combines and mobilizes all the existing information. Giving a name helps an author to localize information around a reader's mind. From linguistic point of view, toponyms represent a lexical-grammatical category resulted from synthesis of different sciences. It can be studied in different aspects. The research of onyms in psycholinguistics is of particular interest. A specific peculiarity of the human psyche and its greatest achievement are precisely determined by the fact that the perception of information, activated by the consciousness, subordinates mood and gives emotional coloring. A surreal world created in the children's literature is a linguistic base of artistic fantasy. The most important role of the psychic material in art is played by an affect. It is interesting how a writer of the children's literature, using onyms, creates a diffusion reality, where a perceived reality, a present reality from memory and an implied reality from fantasy represent a phenomenological imagination that can be conditionally called an artistic inspiration.

Zeinab GVARISHVILI, Professeur, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

Semantic assimilation of English loan words in Georgian language

Abstract: Throughout its historical and cultural development Georgia was tightly connected with many foreign countries that resulted in influx of foreign lexical units from different Indo-European languages thus, the words of foreign origin comprise considerable part of present day Georgian language. Georgia underwent so called "russification" process after its incorporation

first, in Russian Empire and later, in Soviet Union resulted in emergence of borrowings from the Russian language as well as, English loan words that first penetrated into Russian and later were assimilated in Georgian language and became the part of Georgian lexical corpus. The influx of English borrowings into the Georgian language has greatly accelerated in recent years as a result of the pro-western political course, social, economic, and cultural changes that started in Georgia in 1990s.

The aim of the study is to analyze the main tendencies of semantic adaptation of loan words of English origin that entered the Georgian language in the past two and a half decades. The study deals with the analyses of the dynamics of the borrowing process and ways in which borrowing mechanisms work. In addition to the linguistic description of the data, the study aims at description of the social background that initiates and determines the adoption of English loanwords, along with the sociolinguistic and psycholinguistic aspect of the process. The latter includes the description of motivations and explains the influx of elements of English origin. The main emphasis of the paper is on the linguistic analysis of English borrowings in a contact linguistic and lexicological framework.

Jarjoura HARDANE, Professeur émérite, Université Saint-Joseph de Beyrouth, Liban

Les bagages linguistique, culturel et cognitif dans l'acte de traduire

Résumé: L'intervention s'inscrit dans la production et non dans le produit de la traduction. Elle s'intéresse au processus et non au résultat.

L'acte de traduire ne peut être qu'interdisciplinaire. Il est fonction de trois compétences préalables : la maîtrise des deux langues en contact, le bagage biculturel intériorisé et la mobilisation de toutes les énergies cognitives.

La démonstration de cette hypothèse appuyée sur des exemples tirés de deux cours de traduction du français vers l'arabe dans les deux domaines philosophique et traductologique sera doublée d'un bref aperçu sur les nouvelles tendances de la traductologie.

Abstract: The speech is related to the production of translation and not to the product itself. It concerns the translation process and not the result.

The process of translation cannot be but interdisciplinary. It is based on 3 preliminary skills : the mastery of the two languages in contact, bicultural internalized knowledge, and the mobilization of all the cognitive energies.

Proving this hypothesis, based on examples taken from 2 translation courses from French into Arabic in the fields of philosophy and translatology, is coupled with a brief overview about the new trends in translatology.

Elza IMNADZE, Doctorante, Université Andria Pirveltsodebuli auprès du Patriarcat de Géorgie, Tbilissi, Géorgie

*ციფრული ტექნოლოგიების ინტეგრირება ენებისა და კულტურების სწავლების პროცესში
(L'intégration de technologies numériques dans l'enseignement des langues et cultures)*

თეზისები: ენების სწავლება/სწავლა ყოველთვის იყო ერთ-ერთი უმთავრესი გამოწვევა ურთიერთობებისათვის გახსნილი საზოგადოებისათვის.

დღეს, ციფრულის ეპოქაში, როდესაც საზოგადოება სულ უფრო და უფრო ინტენსიურად იყენებს ახალ ინფორმაციულ ტექნოლოგიებს ყოველდღიურ ცხოვრებასა თუ სასწავლო და პროფესიულ საქმიანობაში, უცხო ენების სწავლებისა და სწავლის დამკვიდრებული მეთოდოლოგია გარკვეულ ცვლილებას მოითხოვს, თუ გავითვალისწინებთ, რომ ციფრული საშუალებების გამოყენება ხელს უწყობს ენებისა და კულტურების სწავლება/სწავლის დაჩქარებას და შემსწავლელთა დამოუკიდებლობის ხარისხის გაზრდას.

რომელია ის ციფრული საშუალებები, რომლებიც შეიძლება შევთავაზოთ საშუალო თუ უმაღლეს სასწავლებლებს და როგორი იქნება მათი გამოყენების მეთოდოლოგია? ეს ის კითხვებია, რომლებზე პასუხის გაცემასაც ვეცდებით ჩვენს მოხსენებაში.

Résumé: L'apprentissage de langues/cultures à toujours été un des défis majeurs dans les sociétés ouvertes à l'échange.

A l'ère du numérique, où la société utilise de plus en plus des nouvelles technologies numériques dans la vie quotidienne ou dans ses activités éducatives ou professionnelles, l'enseignement/apprentissage de langues/cultures étrangères prend une nouvelle envergure vu le fait que l'intégration d'outils numériques favorise l'apprentissage accéléré de langues et cultures et l'indépendance relative des apprenants par rapport au besoin de s'adresser impérativement à des centres de langues ou à des cours particuliers à long terme.

Quels sont ces outils numériques que l'on peut mettre à la disposition des établissements d'enseignement secondaires et universitaires, quelle sera la méthodologie de leur utilisation? Ce sont les questions auxquelles nous essayons de répondre dans notre communication.

Manana JAVAKHISHVILI, Associate Professor, Ilia State University, Tbilisi, Georgia

"Others" in the late medieval period Georgia (Catholic missionaries)

თეზისები: უკვე XIII საუკუნიდან საქართველოში მოღვაწეობას იწყებს ლათინური წესის სამღვდელთა. შუა საუკუნეებში რომის პაპები ცდილობდნენ ურთიერთობის დამყარებას ქრისტიანულ საქართველოსთან, აქ თავიანთ მისიებს აგზავნიდნენ. XIV საუკუნის დასაწყისში (1328 წ.) პაპმა იოანე XXII-მ კათოლიკური მისიის საეპისკოპოსო კათედრა სმირნიდან თბილისში გადმოიტანა, რაც საქართველოს მაღალ საერთაშორისო

ავტორიტეტზე მეტყველებდა და ასევე იმაზეც, რომ საქართველოში კათოლიკური სარწმუნოების მიმდევრები გაჩნდნენ.

გვიან შუასაუკუნეების საქართველოში, XVII საუკუნის დასაწყისში საქართველოს თეატინელთა ორდენის მისიონერები ეწვივნენ. მათ (არქანჯელო ლამბერტი, ჯუზეპე ჯუდიჩე მილანელი, ქრისტეფორე კასტელი და სხვ.) დაგვიტოვეს საინტერესო თხზულებები, რომლებშიც მოცემულია XVII საუკუნის საქართველოს პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიკური ვითარების, ყოფისა და კულტურის, ადგილობრივი წესჩვეულებებისა და ქვეყნის ბუნებრივი სიმდიდრეების ვრცელი მიმოხილვა. ისინი XVII საუკუნის საქართველოს ისტორიის პირველხარისხოვანი წყაროებია და მკვლევართა დიდი ყურადღებით სარგებლობს. ეს ტექსტები საინტერესო მასალას გვაწვდის ქართველთა, ქართველ მართლმადიდებელთა დამოკიდებულებაზე კათოლიკეთა მიმართ: როგორ მიიღეს მათ კათოლიკე მისიონერები? იყვნენ თუ არა ისინი მათთვის „სხვები“? რა წინასწარ განწყობა თუ სტერეოტიპები არსებობდა მათ მიმართ? როგორ განვითარდა მათი ურთიერთობა? სწორედ ამ საკითხების ანალიზს ეძღვნება ჩვენი კვლევა.

Abstract: From the XIII century, Franciscans and Dominicans began taking their missions in Georgia and rapidly found their adherents. In the middle ages, Popes tried to establish the relationship with Christian Georgia. In the beginning of the XIV century (1328) the Pope Joan XXII moved the episcopal chair of catholic missions from the town Smirne to Tbilisi, the capital of Georgia. Later, in the XVII century thanks to catholic missionaries many Georgians converted to Catholicism. They received the new confession as an alternative of the Muslim aggression.

In the beginning of XVII century, the missionaries of Theatines order visited Georgia. They (Arcangelo Lamberti, Christopher Castel and others) left the very interesting texts about the political and social-economic situations in Georgia, Georgian traditions, rituals and cultures. Their texts are very important sources of the XVII century Georgia and contain important information about orthodox Georgians attitude to Catholics. How Georgian received catholic missionaries? Were they “others” for Georgians? What was Georgians prejudices to them? How their relationship was developed? There are the topics what is the objects of my research.

Sopio KAKHIDZE, Doctorante, Université d'Etat Chota Rustaveli de Batumi, Géorgie

ციფრული სწავლების მეთოდები და შედეგები ფრანგულ ფილოლოგიაში (Les méthodes et les résultats de l'enseignement numérique en philologie française)

თეზისები: 21-ე საუკუნეში უსწრაფესი ტემპით ვითარდება ტექნოლოგიები. მათი როლი და აუცილებლობა თითქმის ყველა დარგში თუ სფეროში იზრდება. თანამედროვე პროგრესს ვერც ჰუმანიტარული მეცნიერება გამოაკლდება. მეტიც, სწორედ ამ სფეროში დაგროვილმა ზღვა ციფრულმა მასალამ, მათი ვირტუალური სახით ხელმისწვდომობამ, შესაძლებელი გახადა დისტანციური წვდომა საინტერესო და უახლეს მონაცემებთან. ფრანგული ფილოლოგია ძალზედ მდიდარ ციფრულ მასალას გვთავაზობს: იქნება ეს

ელექტრონული სამეცნიერო ჟურნალები, ფრანგული ენის სწავლების საშუალებანი, უამრავი სავარჯიშოები, ილუსტრირებული ლექსიკონები, ფრაზეოლოგიზმები და მათი ეტიმოლოგიები, ფრანგული ენის კორპუსები, ვიდეო გაკვეთილები, ვიდეოფილმები, გადმოსაწერი ციფრული წიგნები და ა.შ. რომლებთანაც მეტ-ნაკლებად თითქმის ყველას აქვს წვდომა ინტერნეტის საშუალებით. უცხოელს, რომელიც ფრანგულ ენას ეუფლება ინტერნეტის მეშვეობით, ბრწყინვალე შესაძლებლობა ეძლევა, „შეაღოს ბუმბერაზი ვირტუალური სამყაროს კარი“ და დისტანციურად მოიძიოს სასურველი მასალა; იმოგზაუროს მის „მეორე სამშობლოში“, საფრანგეთში, ვირტუალურად დაათვალიეროს, გაეცნოს მის ღირსშესანიშნაობებს, გაიღრმავოს მსოფლმხედველობა და ენის ცოდნა, გაეცნოს ფრანგულ კულტურას, გაიჩინოს ფრანგი მეგობრები, რომლებიც მას დაეხმარებიან ენობრივი ბარიერის დაძლევაში.

Abstract: In the 21st century technologies develop too fast. Their role and necessity are increased in almost all fields and spheres. The humanitarian sciences cannot be an exception of this contemporary progress. Moreover, huge collected digital materials and their accessibility via virtual way has made possible to have distant access to the newest and interesting data. French Philology offers a very rich digital material such as electronic scientific journals, French language learning tools, numerous exercises, illustrated vocabularies, phraseology and their etymology, French language corpuses, video lessons, video clips, digital books, etc. which are accessible almost for everyone via internet. Foreigners who are learning French language, internet is the one of the best way to “open a door of a huge virtual universe”, and distantly receive the necessary information, to travel to their “second homeland” France, to visit it in a virtual way, to learn its sights, to develop a worldview and learn the language, to become familiar with French culture, to meet French friends who will help to overcome the language barriers.

Landry KEVSKOSI, *Candidat au Doctorat/Ph.D en Sociologie à l'Université de Yaoundé 1 et Enseignant-Chercheur à l'Université de Bangui, Cameroun*

Engagements des Leaders religieux dans la résolution des conflits militaro-politiques en Centrafrique

Résumé: La République Centrafricaine est, depuis quasi trois décennies, secouée par de multiples crises militaro politiques ayant engendré des pertes tant humaines que matérielles parmi les populations civiles. Les différents chefs d'Etat qui se sont succédé à la tête du pays ont été d'une manière ou d'une autre inquiétés par des soubresauts menaçant ainsi le régime en place. Avec le processus démocratique, la RCA commence progressivement à relever les nombreux défis de développement auxquels elle s'est confrontée. Toutefois, en dépit de réformes socioéconomiques engagées, la RCA n'est pas sortie du marasme économique. La majorité de la population vit en dessous du seuil de pauvreté, les hôpitaux sont devenus de mouiroirs, le népotisme et la mauvaise gouvernance caractérisent la vie du citoyen centrafricain. Les droits de l'homme sont bafoués. La libre circulation des biens et des personnes sur toute l'étendue du territoire est devenue

problématique. Du coup, le malaise et la frustration s'installent au sein de la population d'où naissance des groupes militaro politiques pour conquérir le pouvoir de l'ex Président François Bozizé.

Mais depuis la prise du pouvoir par la force en Mars 2013 par la rébellion Séléka, la République Centrafricaine traverse et continue de traverser une crise sécuritaire et humanitaire sans précédent. Des villages sont incendiés, les pillages, les viols des femmes et les exactions sommaires sont devenus le lot des populations civiles depuis cette date. De nombreux enfants sont enrôlés dans la rébellion. Suite aux affrontements du 05 Décembre 2013 entre les ex Seleka (majoritairement musulmans) et les Anti-balaka (majoritairement chrétiens) dans la capitale Bangui. La crise s'est généralisée à tout le pays. Face à cette situation catastrophiste, les leaders religieux ne peuvent rester indifférents. C'est la raison pour laquelle l'Archevêque métropolitain de Bangui, le Cardinal Dieudonné Nzapalainga s'est engagé dans le processus de rétablissement de la cohésion sociale dans le pays. Le prélat n'est pas seul dans sa démarche, l'Imam et le Pasteur Nicolas Guérékoyamet avec l'appui du Vatican, la communauté de Sant 'Egidio¹ ainsi que de la communauté internationale ont pu œuvrer à travers les homélies, l'œcuménisme, la solidarité, les messages percutants sur la paix, les séminaires et ateliers, les renforcements de capacités, les médias, la distribution des vivres, etc. persuadé les centrafricains de revenir à la raison. L'objectif de cette communication est de mettre en exergue le rôle des leaders religieux dans la résolution des conflits en RCA. Rangés derrière les Organisations de la Société Civile, ces leaders religieux sont les plus écoutés du fait de leur statut apolitique. L'observation participante est usitée dans le cadre de ce travail et renforcée par la recherche documentaire.

Brou Dieudonné KOFFI, Docteur en philosophie, Chercheur, Université Alassane Ouattara Bouaké 01, Côte d'Ivoire

Des défis actuels de la philosophie africaine dans l'œuvre de Samba Diakité : l'alphabétisation et l'unité nationale

Résumé: Après le débat houleux sur l'existence d'une philosophie africaine animé par des penseurs comme Paulin Hountondji, Niamkey Koffi, Marcien Towa au XXe siècle, il s'agit actuellement, au XXIe siècle, de penser à sortir l'Afrique des crises identitaires et de l'analphabétisme préjudiciables au développement. Désormais, ce qu'il convient d'appeler Philosophie africaine, qui n'est rien d'autre que l'ensemble des réflexions et productions scientifiques sur le continent africain, n'a plus pour but fondamental de déterrer la gloire préhistorique ou antique de l'Afrique. Elle a de nouveaux enjeux dont l'unité au sein des nations et l'alphabétisation. Ce texte a justement pour but de mettre en valeur ces nouveaux défis de la philosophie africaine à partir d'un penseur africain qui a déjà consacré des ouvrages à ces enjeux de l'Afrique postcoloniale : Samba Diakité, philosophe d'origine ivoirienne. Il pointe donc la nécessité de la méthode herméneutique qui consistera à recourir à des ouvrages comme *Philosophie et contestation en Afrique. Quand la*

différence devient un différend (2011) ; *Identité et reconnaissance* (2014) ; *Politique africaine et identité. Des liaisons dangereuses* (2014) ; *Les larmes de l'éducation* (2016), etc. Les méthodes phénoménologique et analytique propres à la philosophie seront également sollicitées pour la description et la compréhension de l'actualité africaine. À travers ces méthodes, l'on répondra à une question fondamentale : En quoi, dans la philosophie africaine, l'alphabétisation et l'unité nationale représentent-elles réellement des défis pour l'Afrique actuelle ?

Abstract: After the heated debate over the existence of an african philosophy animated by thinkers like Paulin Hountondji, Niamkey Koffi and Marcien Towa in the 20th century, in the 21st century it is now time to think of removing Africa from identity crises and illiteracy that are detrimental to development. From now on, what is to be called african Philosophy, which is nothing more than the set of scientific reflections and productions on the african continent, is no longer intended to unravel the prehistoric or ancient glory of Africa. It has new challenges, including national unity and literacy. The aim of this text is to highlight these new challenges of african philosophy from an african thinker who has already devoted books to these issues of postcolonial Africa: Samba Diakité, a philosopher of ivorian origin. It therefore appears the necessity of the hermeneutical method, which will consist in using works like *Philosophy and Contestation in Africa. When the difference becomes a dispute* (2011); *Identity and Recognition* (2014); *African politics and identity. Hazardous connections* (2014); *The tears of education* (2016), etc. Phenomenological and analytical methods specific to philosophy will also be solicited for the description and understanding of African news. Through these methods, a fundamental question will be answered: In what way, in African philosophy, do literacy and national unity really represent challenges for Africa today?

Sophiko KOTRIKADZE, Doctorante, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

XXI საუკუნის გამოწვევები და ქართული ეთნომუსიკალური პრაქტიკა (The 21st Century Challenges and Georgian Ethnomusicological Practice)

თეზისები: თანამედროვე ეპოქაში ეროვნული და კულტურული იდენტობის შესანარჩუნებლად სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია ტრადიციული მემკვიდრეობის დაცვა და კვლევა. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ, თანდათან გაფართოებულმა გეოგრაფიულმა არეალმა გლობალიზაციის პროცესებში ჩვენი ქვეყნის აქტიური ჩართვა გამოიწვია. ეს ცვლილებები ქართულ ხალხურ მუსიკაზეც აისახა. დღეს, საქართველოში ძალიან ბევრი სტილისა თუ ჟანრის მუსიკა უღერს, რომელიც გარკვეულ გავლენას ხალხურ მუსიკალურ შემოქმედებაზეც ახდენს.

XIX საუკუნის ბოლოდან დაწყებულმა პროცესებმა ხალხური მუსიკალური შემოქმედების ტრადიციულ განსაზღვრებაში კორექტივები შეიტანა და ზოგიერთი ტერმინის (ტრადიციული, ხალხური, საავტორო) დეფინიციის პრობლემა წამოჭრა. დღეს საქართველოში ხალხური მუსიკის სახელით ვრცელდება თანამედროვე ავტორთა მიერ შექმნილი სიმღერები, რომელთა უმეტესობა უფრო პოპულარული მუსიკის ჟანრს მიეკუთვნება, ხალხურთან მათი კავშირი კი მუსიკალური ენის

მხოლოდ ზოგიერთ პარამეტრში ვლინდება. ხალხურად მოიხსენიება XX საუკუნეში შექმნილი მოდერნიზებული საკრავები; „ხალხურს“ უწოდებენ იმ სიმღერებსაც, რომლებიც ცალკეული ერთეულების და არა ვარიანტების სახით არსებობს. აღსანიშნავია, რომ ე.წ. „საავტორო სიმღერები“ საბჭოთა პერიოდშიც იქმნებოდა. თანამედროვე ეტაპზე შექმნილი სიმღერებისაგან განსხვავებით, ეს ნიმუშები ტრადიციულ მუსიკალურ კანონზომიერებებთან უფრო ახლოს იყო. ავტორები საკუთარ ლექსებს ტრადიციულ ინტონაციურ ფონდს უსადაგებდნენ. სწორედ ამის გამო, ეს ნიმუშები „ხალხურის“ სახელით ვრცელდებოდა. ავტორთა ვინაობა კი მხოლოდ მოგვიანებით ხდებოდა ცნობილი.

XXI საუკუნეში, კულტურის ფესტივალიზაციისა და კომერციალიზაციის პირობებში, საავტორო უფლებების დაცვას საკმაოდ დიდი ყურადღება ექცევა. ლოგიკურად ჩნდება კითხვა, როგორ შეიძლება დავიცვათ ძველი, ტრადიციული ნიმუშების „საავტორო უფლებები“? აქვს თუ არა უფლება ნებისმიერ ადამიანს საკუთარი ნაწარმოები „ხალხურის“ სახელწოდებით გაავრცელოს? მოხსენებაში განვიხილავ საავტორო სიმღერების შექმნის, შესრულებისა და გავრცელების მექანიზმებს. ამავედროულად შევეხები დღევანდელ ეთნომუსიკალურ პრაქტიკასა და მედიასივრცეში ტრადიციული მუსიკალური ნიმუშების უფლებების დაცვის საკითხს. სპეციალურ სამეცნიერო ლიტერატურაზე დაყრდნობით დაზუსტდება თანამედროვე ეპოქაში ზოგიერთი ტერმინის გამოყენების შესაძლებლობა. კვლევისას, ისტორიულ-შედარებით და მუსიკოლოგიურ ანალიზთან ერთად გამოყენებული იქნება სოციოლოგიური მიდგომები (ძველი და ახალი თაობის ავტორებთან სიღრმისეული ინტერვიუ).

Abstract: To maintain national and cultural identity in modern epoch preservation and study of traditional heritage acquires vital importance. Following the collapse of the Soviet Union, gradually expanded geographic area determined the inclusion of our country in globalization processes. Music of many genres and styles, which is heard in today's Georgia, makes certain influence on folk music art.

The processes initiated at the end of the 19th century made corrections in the traditional definition folk music art and provoked the necessity to define some terms. The songs composed by contemporary composers, most of which in pop genre, are being disseminated as folk music examples in Georgia today. Their connection folk music is manifested only in some parameters of musical language. The songs, which exist as separate units not as variants are also called “folk”.

It is noteworthy that the so-called “author’s songs” were created in Soviet Epoch as well. Unlike the songs composed in our times, those examples were more approximated to the regularities of traditional music. The author’s did their best to better adjust their verses to traditional intonation. Thanks to this the examples were disseminated as “folk”, the author’s names became known later.

In the 21st century under the conditions of festivalization and commercialization, great attention is paid to the protection of copyright. Here arise logical questions: how shall we protect the

“copyright” of old, traditional examples? Does any person have right to disseminate his creation as “folk”?

The paper discusses the mechanisms of creation, performance and dissemination of author’s songs, and also touches upon the issue of copyright in today’s ethnomusicological practice and media space; specifies the possibility to apply some terms basing on special scientific literature. Alongside historical-comparative and musicological analysis sociological approaches are also used in the research (polls, comprehensive interviews).

Salomé LAPACHISHVILI, Doctorante, Université d’État Ilia, Tbilissi, Géorgie

პოლიტიკური რიტორიკა - 21-ე საუკუნის აკადემიური გამოწვევა (Political Rhetoric - 21st Century Academic Challenge)

თეზისები: წინამდებარე მოხსენება ეძღვნება გამოყენებითი უცხო ენების სწავლების ინტერდისციპლინალურ გამოწვევას, კერძოდ, პოლიტიკური ტექსტის სწავლებაში ენის და პოლიტიკის სწავლების ურთიერთმიმართებას. შესაბამისად, მოხსენება აერთიანებს პოლიტიკური რიტორიკის და ლინგვისტიკის საკითხებს.

მოხსენების მიზანია წარმოადგინოს ქართული საპრეზიდენტო რიტორიკის განვითარება მთავარი აკადემიური გამოწვევის მიმართულებით: რიტორიკის და პოლიტიკის კომპლექსური გააზრებით ხელი შევუწყოთ რიტორიკის, როგორც სოციალური აზროვნების პოლიტიკურ ტექსტად გაფორმების კულტურას, რაც ახალგაზრდა დემოკრატიის მქონე ქვეყნისთვის ერთ-ერთი გამოწვევაა.

პოლიტიკური ტექსტის ანალიზში რიტორიკას ცენტრალური ადგილი უკავია - დარწმუნების დიკურსული მექანიზმი განაპირობებს მსმენელის ყურადღებას და მის შემდგომ ქმედებას. მოხსენების ფარგლებში პრეზიდენტის რიტორიკა გათვალისწინებულია სტილიზებულ მოდელად, რაც ცხადყოფს საქართველოს სახელმწიფოებრივ რიტორიკის მთავარ შინაარსებს და პათოსს.

მოხსენება ითვალისწინებს, პოლიტიკური რიტორიკის ანალიზთან ერთად, გამოკვეთოს პოლიტიკური ტექსტის მასწავლებლის, როგორც ლინგვისტის, მთარგმნელის და პოლიტიკური კულტურის კრიტიკოსის, როლი.

მოხსენება ეფუძნება რიტორიკის სინტაგმურ შესწავლას, რაც წინა პლანზე აყენებს ტექსტის კონფიგურაციული შინაარსის და არგუმენტაციის კონცეპტუალური სტრუქტურის ანალიზს.

მოხსენება ემპირიული ხასიათისაა და მიმოიხილავს სალექციო კურსის კომუნიკაციური სტრატეგიის შედეგებს: რამდენად იგებს აუდიტორია ნეოლოგიზმად დამკვიდრებულ ცნებებს; რამდენად გასაგებია მისთვის პოლიტიკური არგუმენტაციის ხასიათი.

Abstract: The conference paper represents an academic concern of the interdisciplinary field of English as an Applied Foreign Language, in relevance to the relationship between the language and politics. Consequently, the paper is based on the theories and frameworks from a variety of disciplines, including linguistics, communication and political rhetoric.

The paper's agenda is twofold. First, it focuses on representing an interdisciplinary character of the studies of Applied English, showing a teacher's role as a linguist and a translator, along with the position of a critic of political culture and communication. Second, it lays the groundwork for a Georgian political language and communication with a strand to share the European rhetoric models.

Scholars of International Relations have usually treated rhetoric as epiphenomenal, one strand of constructivism has recently returned rhetoric to the heart of political analysis, especially through the mechanism of persuasion. The paper is based on the thematic resources of presidential rhetoric as a stylized model that usefully conceptualizes the symbols and beliefs of the democratic leadership. The paper illustrates a subsequent development of Georgian political rhetoric in post-soviet era, with a strong inspiration to incorporate main values of rhetoric of democratic state. Thus, the paper responds to the main academic challenge: to encourage the studying of the common area for politics and rhetoric- Politics as expressed by rhetoric, i.e. communicating politics through appropriate rhetorical strategies and persuasive words in concrete settings.

The paper is of empirical character and includes the results of the efficiency of the academic course, i.e. how efficient the student audience appears to understand a set of concepts inserted through the patterns of neologisms; how responsive it appears to a set of means of persuasion.

The paper aims at contributing to the understanding of rhetoric as an instrument to put together a particular social reality; to construct a coherent state message and the common identity, regarded as an essential appeal to the new democracy of Georgia.

The paper is based on syntagmatic analysis of the rhetoric, thus, interested in reconstructing the systematicity of choices: characteristic themes, characteristic argumentations, characteristic appeals.

Maka LASHKHIA, Professeur, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

დიონისე-აპოლონის მისტერიები და ტრაგედიის კვლავდაბადება (Mysteries of Dionysus and Apollo and Rebirth of Tragedy)

თეზისები: „თუ ახალი კულტურა იქნება ტრაგიკული, ახალი ადამიანიც უნდა გახდეს ტრაგიკული, მან უარი უნდა თქვას ოპტიმისტურ რაციონალურ ეთიკაზე და სოკრატულ იმპერატივებზე.“ საინტერესოა, რატომ უნდა იყოს ახალი კულტურა ტრაგიკული, რას გულისხმობს ნიცმე ტრაგიკულის ფენომენში?

კულტურის დიონისური და აპოლონური საწყისების განხილვა გვაჩვენებს, რომ დიონისე როგორც ღმერთი, რომელიც ინდივიდუაციის ტანჯვას ითმენს, ვერ ცოცხლობს აპოლონის გარეშე. თავის მხრივ, აპოლონურიც გადაჯაჭვულია დიონისურთან იმდენად, რამდენადაც ის თავის თავში მალავს დიონისურ სამყაროს. ერთი მეორის მონაცვლეობით, ერთმანეთის გაქრობითა და ერთმანეთისთვის ძალის მიცემით ეს ორი წინააღმდეგობრივი ასპექტი ბადებს სხვადასხვა კულტურებს. ასე დაიბადა ატიკური ტრაგედია.

ტრაგედია როგორც მიმეტური ხელოვნება კათარზისის საფუძველია. ეს უკანასკნელი კი ბადებს ესთეტიკურ ტიპს ადამიანისა, რომლისთვისაც უკვე ცხადზე ცხადია კულტურის აპოლონური და დიონისური საწყისების ჰარმონიულად არსებობა.

ტრაგედიის დაბადებასთან ერთად იბადება ესთეტიკური მსმენელი. თეატრის დარბაზებში აქამდე უბრალო კრიტიკოსი იჯდა, ნახევრად მორალური და ნახევრად განსწავლული პრეტენზიებით. ადამიანის სოკრატულმა ტიპმა ბოლომდე მაინც ვერ შეძლო ბერძნული მითის მსხვრევა და ყოველ ჯერზე იბადება ანტიგონე, მეამბოხე ქალი, რომელიც ბედისწერასა და სიკვდილს უმხედრდება.

Abstract: If a modern culture is tragic, then the modern man too has to become tragic, he should turn his back on optimistic rational ethics and Socrates imperatives”. It is interesting to define why modern culture has to be tragic one, what does Nietzsche mean by the phenomena of “tragic”?

By examining closely Apollonian and Dionysian concepts in culture, it is evident that Dionysus as a God, enduring torture of individuation, cannot live without Apollo. On the other hand, Apollonian concept is intertwined with the Dionysian one, as it conceals in itself the Dionysian world. By this interplay, this Apollonian and Dionysian dichotomy results in the birth of various cultures. This is how the ancient tragedy was born.

Tragedy as a mimetic art forms a basis of catharsis. And the latter gives origin to aesthetic type of human being, to whom it is clear that Apollonian and Dionysian concepts can be in harmonious co-existence in culture.

Together with the birth of tragedy aesthetic member of audience is born. Only mere criticizers having partially moral and literate complaint were present in theater halls before. Socratic type of human being has not yet been able to fully destroy Greek myth and at every other attempt Antigone – rebellious woman is born, who rebels against the destiny and death.

Viorica LIFARI, Doctor, conferențiar universitar, Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău, Moldova

Categorii conceptuale ale emoțiilor redată de expresii frazeologice somatice în limbile engleză, română și rusă (Conceptual Categories of Emotions Expressed by Somatic Idioms in English, Romanian and Russian)

Rezumat: Expresiile frazeologice ce conțin o componentă somatică prezintă o sursă lingvistică vastă pentru elaborarea unui studiu asupra culturii spirituale în diferite limbi. În această lucrare ne-am propus o cercetare a expresiilor frazeologice somatice care exteriorizează variate concepte emotive în limbile engleză, română și rusă din perspectiva lingvisticii cognitive. Exemplele au fost selectate din dicționare și clasificate după „imaginea părților corpului omenesc” care se asociază cu o anumită categorie conceptuală emotivă. Cercetarea materialului factologic a fost elaborată după criteriile semantice propuse de profesorul american G. Lakoff pentru metafora conceptuală, metoda schemelor imagistice utilizate pe larg de renumita savantă poloneză A. Wierzbicka în studiile sale despre universalitatea/neuniversalitatea conceptelor emotive în mai multe limbi și culturi și a metodei rolurilor semantice introdusă de savantul Ch. Fillmore pentru diversificarea actorilor participanți într-un scenariu cognitiv.

În urma elaborării acestui studiu am identificat asemănări și deosebiri cultural specifice atât în conceptualizarea categoriilor conceptuale emotive redată de expresiile frazeologice somatice în cele trei limbi de lucru, cât și am scos în evidență diferite „imagini ale părților corpului uman” ce descriu categorii conceptuale ale emoțiilor în limbile engleză, română și rusă.

Idioms with a somatic component comprise an immense linguistic material for studying the spiritual culture in various languages.

Abstract: In this paper we conducted a research of somatic idioms which express different concepts of emotion categories in English, Romanian and Russian languages from the cognitive linguistics perspective. The examples under study have been collected from dictionaries of idioms and classified according to the “image of the parts of the body” described in the linguistic means and also according to the emotional category concept that they denote.

The methods of research we used in this paper are those for the conceptual metaphor classification introduced by the famous professor G. Lakoff, those of the image schema used by A. Wierzbicka in her study about the universality/non-universality of emotional concepts and the method of semantic roles classification suggested by Ch. Fillmore. We used the last mentioned method for the purpose of varying the roles of participants in a certain cognitive scenario.

As a result of the study we have not only identified the cultural similarities and differences in the conceptualisation of emotional categories expressed by the somatic idioms in the three languages but also emphasized various “images of parts of the body” that describe these categories in English Romanian and Russian.

Ioana Alexandra LIONTE, Candidate au Doctorat, Université „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Roumanie

Résumé: Ayant comme point de départ l'ouvrage de Pascale Casanova, *La République mondiale des Lettres*, notre recherche envisagera la position que l'œuvre du poète roumain Mihai Eminescu occupe dans le contexte de la littérature mondiale.

Dans ce but, nous allons, en première étape, établir les éléments centraux qui régissent l'espace cartographié par Casanova pour y rapporter ensuite l'œuvre du poète roumain. Nous nous intéresserons, donc, aux paramètres comme : la position que le pays de provenance de l'auteur occupe sur la scène mondiale, le degré de dissémination de sa langue, le contenu de l'œuvre par rapport aux courants littéraires dominants et la manière dont il a été traduit, et les problèmes posés par cette tâche.

Dans la deuxième partie de notre recherche nous allons nous concentrer sur la traduction de l'œuvre poétique d'Eminescu, prenant en considération les problèmes traductologiques afférents comme la culture, la langue, l'intraductibilité présupposée de la poésie, etc. Ayant établi un cadre général de la problématique traductologique nous analyserons en détail le profil de chaque traducteur, leurs paratextes, les maisons d'édition qui ont publié les traductions.

La troisième partie consistera en l'étude de cas par lequel nous ferons une analyse comparative des poésies en roumain et leurs traductions en français, en essayant de voir aussi comment la nationalité et l'intentionnalité de chaque auteur influencent la qualité de la traduction.

En conclusion, nous essayerons d'offrir une image complète de l'œuvre d'Eminescu dans le contexte de la littérature mondiale et de voir si cet écrivain occupe une place dans la République de Casanova.

Abstract: Having as a starting point the work of Pascale Casanova, *The World Republic of Letters*, our research will examine the place that the work of the Romanian poet Mihai Eminescu occupies in the context of world literature.

For this purpose, we will initially establish the central elements that govern the space described by Casanova, so that afterwards we can compare the work of the Romanian poet to those elements. We will be looking at parameters such as: the position that the author's country of birth occupies in a global context, the dissemination degree of his language, the content of his work compared to the dominant literary movements, and the way in which he was translated and the problems presupposed by this task.

In the second part of our research, we will focus on the translation of Eminescu's poetical work, taking into consideration the related translation problems. Having established a general context of the translation problems, we will analyse in detail the profile of each translator, the content of their prefaces, the publishing houses that printed the translations.

In the third part, we will develop a case study consisting in a comparative analysis of the Romanian poems and of their French translations, also trying to establish the way in which the nationality and intentionality of each author influence the quality of the translation.

In conclusion, we will try to offer a complete image of Eminescu's work in the context of world literature and to see if this author occupies a place in Casanova's Republic.

Nana LOMIA, PhD, Università Statale Ilia, Centro Culturale Italiano, Tbilisi, Géorgie

Lingua Italiana e Televisione

Abstract: La televisione italiana è nata il 3 gennaio 1954. Le prime trasmissioni televisive ufficiali della RAI iniziarono nei centri di Roma, Milano e Torino. All'epoca molti italiani parlavano ancora solo il dialetto non sapendo né scrivere né leggere. Era proprio il pregio della televisione, alfabetizzare le persone semicolte. All'inizio le trasmissioni raggiunsero solo alcuni regioni: Piemonte, Lombardia, Toscana, Liguria, Umbria e Lazio. In seguito la RAI potenziò il segnale e le trasmissioni si videro su gran parte del territorio italiano. Dal 1950 a oggi, la conoscenza e l'uso della lingua italiana si sono diffuse grazie alla scuola, al teatro, ma soprattutto grazie alla TV. Televisione è una parola moderna, ma viene dalla combinazione di due parole antiche: *tele* è un pezzettino di parola che in greco antico significava "lontano, a distanza", *visione* è una parola che indica l'azione del vedere, e viene direttamente dal latino. Oggi la televisione italiana rappresenta una realtà molto varia, una mescolanza dei livelli. Analizzare dei programmi televisivi per caratterizzarne la lingua, comporta le difficoltà ed i dubbi. Per caratterizzare l'italiano della televisione, ci siamo basati sui dati moderni analizzando la TV generalista.

Abstract: The Italian television was born on January 3, 1954. The first RAI official TV transmissions started in the centers - Rome, Milan and Turin. At that time, many Italians still spoke only the dialect, not knowing how to write or read. It was just the merit of television to literacy semieducated persons. Initially the broadcasts reached only a few regions: Piedmont, Lombardy, Tuscany, Liguria, Umbria and Lazio. Subsequently RAI amplified the signal and transmissions were seen on most Italian territory. From 1950 to today, knowledge and use of the Italian language have spread through the school, the theater, but above all thanks to television. Television is a modern word but comes from the combination of two ancient words: the *tele* is a part of a word that in ancient Greek means "distant, " and *vision* is a word that indicates the action of seeing, and comes directly from Latin. Today, Italian television is a very varied reality, a mix of levels. Analyzing television programs to characterize their language, involves various difficulties and doubts. To characterize the Italian of television, we were based on modern data by analyzing generalist TV.

Miranda LOMIDZE, Professeur associée, Université d'État Akaki Tsérétéli de Kutaïssi, Géorgie

Intégration efficace des nouvelles technologies dans la classe de FLE et engagement des professeurs géorgiens dans les projets internationaux

Résumé: De nos jours, il n'est plus possible d'ignorer les potentialités du Web 2.0 pour l'enseignement du FLE. Désormais, on parle d'un monde et d'une ère numérique, puisque les innovations informatiques successives ont un impact direct sur tous les domaines de notre vie : les rapports sociaux, la santé, les loisirs, la communication, les sciences, l'éducation.

Dans l'éducation, le progrès technologique remet en question les approches didactiques traditionnelles pour miser sur la force de l'interaction, l'autonomie et l'implication de la communauté dans l'apprentissage. Dans cette ère numérique en Géorgie on distingue encore un décalage important entre le progrès technologique et l'évolution des pratiques pédagogiques. Car apprendre à maîtriser et à intégrer l'outil numérique en cours demande une formation permanente et un engagement, un investissement personnel de plus en plus important à la hauteur des enjeux.

Pour rattraper le retard techno-pédagogique et industriel par rapport aux pays les plus dynamiques, la Géorgie doit encore insister sur l'apprentissage des usages, sur le rôle du numérique en pédagogie et s'impliquer dans les projets internationaux. Une communauté francophone hyperactive de 2 millions de personnes qui compte 51 pays partenaires et des projets va nous servir d'exemple. Le projet Bonjour du Monde c'est un projet lancé en partenariat avec la FIPF et qui s'adresse uniquement aux professeurs de français dans le monde dont l'objectif est d'offrir à tous une solution numérique en ligne gratuite et personnalisée et de développer la francophonie.

Pour répondre aux nouveaux enjeux de l'ère numérique l'équipe des professeurs de FLE s'est engagée pour réaliser un nouveau projet « Bonjour de Géorgie » en partenariat avec l'Institut Français de Géorgie, Bonjour de France et Bonjour du Monde. « Enseigner une langue c'est proposer un voyage, l'apprendre c'est partir » et c'est justement pour cette raison que les professeurs géorgiens ont proposé d'apprendre le français en découvrant la Géorgie ; sa culture, son histoire, son excellente cuisine, ses belles légendes, les charmes de son paysage et avant tout, son engagement dans la promotion de la langue française dans la diversité interculturelle.

Tamari MACHUTADZE, PhD, Université d'État Chota Rusthavéli de Batumi, Géorgie

ანდაზა ქართველი და ფრანგი ახალგაზრდების მეტყველებაში (La place du proverbe dans les discours des jeunes français et géorgiens)

თეზისები: სტატისტიკური მეთოდების გამოყენებით რეგისტრირებული მაჩვენებლები ადასტურებს, რომ თანამედროვე სამყარო მუდმივად ისწრაფვის ისაუბროს მეტაფორებით, მათ შორის, ანდაზებით. ამას მოწმობს ზეპირ თუ წერილობით კომუნიკაციებში მათი ინტენსიური გამოყენება, განსაკუთრებით პოლიტიკოსთა მეტყველებაში. შესაბამისად, დღეს, ახალი ეპოქალური გამოწვევების დროს, როცა კომპარატივისტიკას უდიდესი ინტერესი ეთმობა, პარემიოლოგია გლობალურ ჭრილში სვამს საკითხს ანდაზის ენის ფუნქციის შესახებ ტრადიციულ და თანამედროვე კულტურაში.

საფრანგეთში პუატიეს უნივერსიტეტში და საქართველოში ბათუმის შოთა რუსთველის სახელმწიფო უნივერსიტეტში გამოკითხვის მეთოდის მიზანი იყო იმის გარკვევა, ახალგაზრდები თანამედროვე ცხოვრებაში რამდენად ხშირად იყენებენ ანდაზებს, რამდენად აქტუალურია მათი გამოყენება ყოველდღიურობაში, რამდენად ემთხვევა შესწავლილი ანდაზები და გამოკითხვის შედეგად მიღებული ანდაზები ერთმანეთს და მოიპოვება თუ არა ისეთი ანდაზები, რომლებიც კვლევის დროს ანდაზების კრებულებში არ შემხვედრია.

კვლევამ ცხადყო რომ თანამედროვე ეპოქაში ანდაზას აქტუალურად გამოიყენებენ. ანკეტირებამ გვიჩვენა, რომ დროთა განმავლობაში ზოგიერთი ანდაზა ისტორიას შემორჩება, თუმცა გამოკითხვის შედეგმა სხვა ტენდენციაც გამოავლინა: „ახალი“ ანდაზები, რომლებიც არ არის შეყვანილი წინა წლების ანდაზათა კრებულებში, მაგრამ მათ ზეპირსიტყვიერებაში აქტიურად გამოიყენებს ახალგაზრდობა.

კვლევამ კიდევ ერთხელ ცხადყო ანდაზის აქტუალობა და ის, რომ ანდაზა წარმოადგენს ცოცხალ ორგანიზმს და ის დროსთან ერთად ვითარდება.

Abstract: Registered figures using statistical methods show that the modern world is constantly striving to speak in metaphors, including proverbs. This is confirmed by oral or written communications with their intensive use, especially in political speech. Accordingly, today, in the era of new epochal challenges, while greatest interest is drawn to Comparative Studies, Paremiology raises the subject of language function in traditional and modern culture in the global context.

The aim of the survey method made at University of Poitiers in France and at Batumi Shota Rustaveli State University in Georgia in, was to find out how often young people use proverbs in modern life, how urgent are the usage of proverbs in everyday life, how studied proverbs via questionnaire match each other and whether there are such proverbs which were not found in the undertaken survey.

The study has concluded that concludes that proverbs are actively used in the modern era. Questionnaires has shown that over time some of the proverb has been remained in the history, though the results of the survey have shown another trends as well: the "new" proverbs, which are not included in the proverb collections of previous years, are still actively used among the youth.

The research has demonstrated once again the urgency of the proverb and the fact that proverb itself is a living organism and it develops through time.

Natela MAGLAKELIDZE, Professeur, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

მშობლიური ენის სწავლება და თანამედროვე გამოწვევები (Native Language Teaching and Modern Challenges)

თეზისები: 21-ე საუკუნეში დედაენა, მშობლიური ენა, ახალი გამოწვევების წინაშე დადგა. საყოველთაო გლობალიზაციისა და ინტეგრაციის პროცესმა ახალი ენობრივი რეალობის წინაშე დაგვყენა. განუზომლად გაიზარდა უცხო ენების სწავლების მნიშვნელობა, რამაც ისეთი მცირერიცხოვანი ერების დედაენა, როგორც ქართულია, გარკვეული საფრთხის

წინაშე დააყენა. ტრადიციულად ქართველები უდიდეს მნიშვნელობას ანიჭებდნენ მშობლიური ენის სწავლების პრობლემებს.

დღეს დედაენის სწავლების შესახებ სპეციალისტთა შორის განსხვავებული მოსაზრება არსებობს. არც თუ იშვიათად მიიჩნევენ, რომ მისი სწავლება სასკოლო განათლების პროცესში აღარ გახლავთ ისე აქტუალური, როგორც ეს გასულ წლებში იყო, როდესაც ის ინფორმაციის მიღებისა და გადაცემის ერთ-ერთი ძირითადი საშუალება იყო.

სპეციალისტთა ერთი ნაწილი კი თვლის, რომ მხოლოდ მშობლიური ენა არის კოჰერენტობის მიმართებაში აზროვნებასთან. აქედან გამომდინარე, ბავშვის აზროვნება სწორად რომ განვითარდეს, მისი პირველი ენა უნდა იყოს სწორედ მშობლიური. დღეს მშობლიური ენის დაცვისთვის ბრძოლა იქითკენ არის მიმართული, რომ გაფართოვდეს მისი გამოყენების არეალი. ასეთი კი, პირველ რიგში, სკოლაა, რომელიც ერთდროულად ზრუნავს როგორც მოსწავლის აზროვნების (მეტყველების) განვითარებაზე, ასევე უზრუნველყოფს მის გამოყენებასაც. ამიტომაც სასკოლო განათლების ადრეული საფეხურდანვე მშობლიური ენის სწავლების ლინგვისტური ასპექტები მჭიდროდ უნდა იყოს დაკავშირებული მის საკომუნიკაციო ასპექტებთან.

Abstract: Native language teaching process faces the new challenges in 21st century. Georgian traditional methodology has devoted much attention to the problem of teaching Georgian language as a mother tongue. This term “Mother tongue”, “Dedaena”, “Muttersprache” is used only in Georgian, English and German. Other languages mostly use the terms “Basic Language”, “First Language”, “Native Language”...If a man speaks only his native language, his concepts are directly associated with the expression of the concepts in this tongue. Preceding from psychological peculiarities of native language assimilation, and taking into account the basic process of thought, we may come to the conclusion, that in order to master a foreign language, children must have a lot practice in their native language. The pupils mother tongue often interferes with the target language; the formation of new habits is hindered by habits already acquired. Modern psychology helps methods to determine the role of mother tongue in different stages of teaching. We try to analyze some progressive pedagogical experience concerning teaching Georgian and foreign languages. The article analyzes various forms of teaching languages and compares teaching systems of Georgian and other countries among the pupils of different ages.

Nino MAKHARADZE, Ethnomusicologue, Docteur de Musicologie, Professeur associé, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

ქართული ტრადიციული მუსიკა ფრანგი ავტორების ნაშრომებში (La musique traditionnelle géorgienne dans les œuvres d'auteurs français)

თეზისები: საქართველო – ევროპისა და აზიის გზაჯვარედინზე მდებარე პატარა ქვეყანა – უძველესი დროიდან იქცევდა უცხოელი პოლიტიკოსების, მოგზაურების, ვაჭრების, მეცნიერებისა თუ მისიონერების ყურადღებას. კონკრეტული ინტერესების

გარდა, ისინი ქართველთა ყოფაზე, წეს-ჩვეულებებზე, სარწმუნოებაზე, რიტუალებსა და მუსიკაზეც წერდნენ. ამ ჩანაწერებს ქართველი მეცნიერები ისტორიული წყაროს მნიშვნელობას ანიჭებენ და სხვადასხვა პრობლემაზე მსჯელობისას ხშირად მიმართავენ.

ქართველმა ხალხმა შექმნა და დღემდე შემოინახა მაღალგანვითარებული მუსიკალური კულტურა. 2001 წლის მაისში იუნესკომ ქართული ვოკალური პოლიფონია მსოფლიოს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის შედეგად აღიარა.

მოსხენება წარმოაჩენს XVII-XIX საუკუნის ფრანგი ავტორების ნაშრომებში ქართული ტრადიციული მუსიკის შესახებ გაბნეულ ცნობებს. ამ თემაზე საგანგებო ნაშრომი არ არსებობს და მკვლევრები ძირითადად ჟან შარდენის, ჟაკ ფრანსუა გამბას და ალექსანდრე დიუმას (მამას) ციტატებით ივარგლებიან. ჩემი კვლევის შედეგად სხვა წყაროებიც გამოვლინდა, რომლებიც ამ თვალსაზრისით შეუსწავლელია (მხედველობაში მაქვს ფერიერ-სოვბევის, ლუი გრანჟეს, ობრი დე ლა მოტრეს, ჟან ბაპტისტ ტავერნიეს, ჟოზეფ პიტონ დე ტურნფორის, ბარონ დე ბაის ნაშრომები). განსაკუთრებით აღსანიშნავია ჟიულ მურიეს ავტორობით 1883 წ. ოდესაში გამოცემული წიგნი «La Mingrelie (Ancienne Colchide)», რომელშიც მუსიკას საგანგებო ქვეთავი ეთმობა. ჩანახატზე აღბეჭდილია ცეკვა *ლეკურის/ქართულის* ხალხური საკრავების თანხლებით შესრულების პროცესი, და ბოლოს, აქ წარმოდგენილი სამი სანოტო მაგალითი (*ნანა*, *ფერხელი* და *ლეკური*) ქართული ტრადიციული მუსიკის ნიმუშების უცხოეთში პუბლიკაციის პირველ ცდას უნდა წარმოადგენდეს. განხილულ მასალას განსაკუთრებული როლი ენიჭება ქართული კულტურის ფიქსირებისა და პოპულარიზაციის, აგრეთვე, ქართულ-ფრანგული ურთიერთობების ისტორიის კვლევის თვალსაზრისით.

Abstract: Georgia is a small country at the crossroads between Europe and Asia – attracted the attention of foreign politicians, merchants, scientists and missionaries from ancient times. In addition to specific interests they wrote about the Georgians' mode of life, customs, traditions and music. Georgian scholars attribute historical importance to these sources and often refer to them when discussing various problems.

Georgian people created highly developed musical culture and have preserved it to this day. In 2001 UNESCO proclaimed Georgian polyphonic singing a Masterpiece of Intangible Cultural Heritage of Humanity.

The paper provides the data about Georgian traditional music scattered in the works of the 17th-18th century French authors. There is no special work on this topic, and the researchers are confined to the quotes of Jean Chardin, Jacques Francois Gamba and Alexandre Dumas (Father). My research revealed other works as well, which are unexplored in this regard (I mean the works of Ferrieres-Sauveboeuf, Louis Granger, Aubry de la Motraye, Jean Baptiste Tavernier, Joseph Pitton de Tournafort and Le Baron de Baye).

Particularly noteworthy is the book of Jules Muries “La Mingrelie (Ancienne Colchide)” published in Odessa in 1883, in which particular subchapter is dedicated to music. The sketch depicts dancing *Lekuri/Kartuli* accompanied with Georgian folk instruments, and three notated examples (*Nana, Perkhuli, Lekuri*). The notated examples presented here may be the first attempt of publishing examples of Georgian traditional music abroad.

The discussed material is significant from the standpoint of documentation and popularization of Georgian culture, and researching the history of Georgian-French relations.

Leila MAKHLOUF, Maître de Conférences, Université Lounici Ali, El Affroun, Blida, Algérie

Les apports de la réforme du système éducatif algérien à l’enseignement/apprentissage de la compétence scripturale au cycle moyen

Résumé: Les réformes éducatives en Algérie ont opté pour une approche pédagogique inspirée de l’approche par compétences qui se situent cependant aux antipodes des pratiques pédagogiques en vigueur dans les salles de classes.

Le programme du français langue étrangère (L2) a été remanié à la lumière des dernières refontes. Par conséquent, l’enseignement/apprentissage de la production écrite a connu de nouvelles orientations.

Nous supposons qu’il existe un décalage entre les discours officiels et leur mise en pratique sur le terrain. La présente recherche tentera de rendre compte de ces dysfonctionnements dus à la mauvaise lecture des programmes mais surtout au manque de formation des enseignants.

Nous postulons que les enseignants du collège, n’ayant pas reçu un cycle de formation adéquat et de qualité, perpétuent leurs anciennes pratiques de l’écrit. Donc, si le mot a changé, l’esprit demeure le même.

Pour notre démarche d’investigation, nous avons, en amont, réalisé une lecture critique des outils didactiques mis à la disposition de l’enseignant de français à savoir le guide de l’enseignant, le document d’accompagnement et le manuel scolaire. En aval, nous avons assisté à des cours de production écrite.

Abstract: The educational reforms in Algeria are normally derived from the competency-based approach which is, however, not reflected by the teaching practices of the classrooms. The program of teaching French as a foreign language (L2) was altered in the light of the last revision. Consequently, teaching/learning of the writing skill has known new orientations. We suppose that there exists a shift between the official discourses and their practical application on the ground. The present research tries to give an account of these dysfunctions which are due to the bad reading of the programs and especially the teachers’ lack of training.

We postulate that the teachers of the college, not having received an adequate and qualified training, perpetuate their old practices of the writing skill.

For our approach of investigation, we have carried out a critical reading of the didactic tools the teacher of French is provided with; namely, the teacher's textbook, the accompanying document and the students' textbook. Downstream, we attended lessons of writing.

Atinati MAMATSASHVILI, Professeur, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie, Chercheure, Université Paris-Sorbonne / Horizon 2020/ Actions Marie Sklodowska-Curie, Paris, France

Le récit exilique de Charlotte Salomon: entre mémoire et témoignage

Résumé: Nous proposons d'interroger *Vie ? ou Théâtre ?* de Charlotte Salomon (1917-1943) qui compose ce roman graphique au moment où elle est exilée au sud de la France. La dernière étudiante juive des Beaux-Arts de Berlin, Charlotte Salomon est contrainte de quitter l'Allemagne nazie en 1938. C'est entre 1940 et 1942, dans la France Occupée, qu'elle compose son œuvre où elle juxtapose la peinture et le récit. À la fin du mois de septembre 1943, alors enceinte de cinq mois, elle est arrêtée après une dénonciation, déportée à Auschwitz et assassinée.

Nous envisageons d'aborder cette œuvre qui échappe à toute catégorisation de genre et qui « n'a pas un réel équivalent dans la narration ou la peinture de la Shoah » (A. Freedman), à travers sa dimension historique, exilique, éthique et mémorielle. Le livre qui confronte la vie à l'Histoire, le destin individuel au destin collectif, est considéré par l'auteur elle-même comme « toute [sa] vie ». Ce qui nous intéresse, c'est de voir de quelle manière l'Histoire s'y introduit-elle ? Comment l'ironie articule sa propre expérience exilique et le politique ? Quelle est la place de l'éthique ? « Pour dire ce qui est arrivé, la langue ne peut que balbutier et rester à la traîne » - écrit Karl Kraus au moment de l'avènement du nazisme, en 1933. Pour Salomon, son « *exilience* » (Nous), « ce noyau existentiel » qui implique tant condition que conscience, lui permet de sortir du passif, de l'isolement, du marquage, pour dévoiler cette expérience de l'altérité et de l'indicible.

Abstract: We propose to examine *Life? Or Theater?* by Charlotte Salomon (1917-1943) who composed this graphic novel when she was exiled in the south of France. Charlotte Salomon was the last Jewish student of the Berlin Academy of Arts, and was forced to leave Nazi Germany in 1938. Between 1940 and 1942, in the Occupied France, she composed her work where she juxtaposed painting and narrative. At the end of September 1943, when she was five months pregnant, Charlotte Salomon was arrested after being denounced, deported to Auschwitz and murdered.

We envisage to approach this work which escapes any categorization of genre and which "has no real equivalent in the narration or painting of the Shoah" (A. Freedman), through its historical, exilic, ethical and memorial dimension. The book that confronts life with history, individual fate with collective destiny, is considered by the author herself as "all [her] life".

Our interest is first of all to see how History is introduced into the narration as well as how does irony articulate her own exile experience and politics? What is the place of ethics? "To speak of what has happened, language can only stammer and stay behind" - writes Karl Kraus at the moment of rise of Nazism in 1933. For Salomon, her "*exilience*" [exile] (Nous), "this existential core" which implies both condition and consciousness, allows her to go through the isolation, racial identification and to reveal this experience of otherness and the unspeakable.

Boubakari MAWOUNE, Doctorant, Université de Ngaoundéré, Cameroun

Pèlerinage musulman, commerce et investissements dans le bassin tchadien : cas du Nord-Camerou

Résumé: Cette contribution aborde la problématique de l'impact du pèlerinage musulman sur les échanges commerciaux afro-arabes et les investissements dans le bassin du Lac Tchad. Le pèlerinage musulman contemporain est l'un des facteurs de la diffusion des idées, de la culture islamique et des biens entre l'Afrique subsaharienne et le monde arabe. Depuis la période précoloniale, les routes transsahariennes ont facilité l'expansion de l'Islam grâce au développement du commerce et des voyages du pèlerinage à La Mecque. Ces échanges multidimensionnels ont été développés par les royaumes et les empires du sudan occidental et central. L'influence de ces Etats précoloniaux dans le bassin tchadien a impliqué le Nord-Cameroun dans les réseaux du commerce et du pèlerinage dès le XIIIe siècle. L'expansion coloniale européenne à la fin du XIXe siècle a affaibli les relations afro-arabes par sa politique musulmane de contrôle de l'islam et du pèlerinage. Cette politique a réduit les échanges commerciaux et les déplacements des pèlerins vers La Mecque. Au lendemain des indépendances des pays du bassin du Lac Tchad, de nouveaux acteurs et de nouvelles modalités d'organisation du pèlerinage favorisent la reprise des relations commerciales entre le Nord-Cameroun et l'espace géopolitique du golfe persique. Si cette reprise fut timide au cours des années 1970 et 1980 ; elle a été amplifiée entre 1990 et 2010 grâce à l'ouverture démocratique, à la libéralisation économique et à l'intensification des flux des pèlerins qui instrumentalisent le voyage à La Mecque pour pratiquer le commerce, accumuler et assurer des investissements et le développement dans plusieurs domaines au Nord-Cameroun.

Abstract: This contribution addresses the issue of the impact of the Muslim pilgrimage on Afro-Arab trade and investment in the Lake Chad Basin. The contemporary Muslim pilgrimage is one of the factors driving the spread of ideas, Islamic culture and goods between sub-Saharan Africa and the Arab world. Since the pre-colonial period, the Trans-Saharan roads have facilitated the expansion of Islam, the development of trade and travel of the pilgrimage to Mecca. These multidimensional exchanges were developed by the kingdoms and empires of Western and Central Sudan. The influence of these pre-colonial states in the Chadian basin has involved North Cameroon in the networks of commerce and pilgrimage since the thirteenth century. European colonial expansion at the end of the nineteenth century weakened Afro-Arab relations through its Muslim policy of controlling Islam and pilgrimage. This policy has reduced the trade and travel of

pilgrims to Mecca. In the aftermath of the independence of the countries of the Lake Chad basin, new actors and new ways of organizing the pilgrimage encourage the resumption of commercial relations between North Cameroon and the geopolitical area of the Persian Gulf. While this recovery was timid in the 1970s and 1980s, It was amplified between 1990 and 2010 thanks to democratic openness, economic liberalization and the intensification of flows of pilgrims who used to travel to Mecca to trade, accumulate and secure investment and development in several Areas in Northern Cameroon.

Chafia MAZARI, Maître-assistante, École nationale d'hydraulique, Blida, Algérie

Les capacités de lecture en français des élèves algériens: le cas de la 4ème année primaire

Résumé: L'objectif de cet article consiste à identifier les deux variables susceptibles d'influencer l'apprentissage de la lecture en français chez l'élève algérien au primaire

Nous supposons que ces capacités peuvent être liées, d'une part aux représentations que se fait l'élève vis-à-vis du français au sein de sa famille, d'autre part aux pratiques de cette aptitude en classe. Notre recherche vise à montrer l'existence de difficultés en lecture et le type de difficultés rencontrées à ce niveau. Les données ont été recueillies par le biais d'un protocole de recherche qui se compose d'un questionnaire destiné aux enseignants, un entretien avec des élèves

Les résultats des tests ont démontré que ce groupe testé éprouve des difficultés de lecture en français au niveau bas : le décodage et la reconnaissance de mots.

Au niveau haut de la lecture : la compréhension.

Le questionnaire destiné aux enseignants a révélé que les pratiques en classe sont loin d'être en accord avec le programme officiel.

Concepts clés : lecture –comprendre– apprentissage –décoder- lecture silencieuse et oralisée – littératie– habitus lectural– représentation.

Abstract: The objective of this article consists in identifying the two variables likely to influence the training of the French reading among Algerian pupils in the primary school. We suppose that these capacities can be dependent, on the one hand, on the representations that are made by the pupil with respect to French within his family, and on the other hand, on the practices of this aptitude in class. Our research aims at showing the existence of difficulties in reading and the type of difficulties encountered on this level. The data were collected by means of a protocol of research which is composed of a questionnaire intended for the teachers, and an interview with the pupils. The results of the tests showed that the tested group has difficulty of reading in French on the bottom grade: the decoding and recognition of words and at the higher level of reading: comprehension. The questionnaire intended for the teachers revealed that the practices in class are far from being reflective of the official program.

René Ibrahim MONTHE, Chercheur indépendant, (MINEPAT)/IFORD, **Franck Aurélien TCHOKOUAGUEU**, Chercheur, Ministère de l'Économie du Cameroun, Douala, Cameroun

Conflits religieux en Afrique : Le rôle des institutions scolaires dans la résolution du problème

Résumé: L'étude part du constat selon lequel les conflits religieux sont soutenus par des préjugés et prénotions construits par ceux qui en tirent profit – les leaders religieux. Selon René Ibrahim Monthé (2015), certaines divergences qui persistent entre le Christianisme et l'Islam, utilisées à des fins de discordes, n'ont aucun fondement biblique ou coranique. L'auto-centrisme, le conservatisme et la peur de l'autre seraient à l'origine des conflits religieux. A ces fins, certains leaders ont maladroitement pensé à la haine et au rejet des autres peuples. Il apparaît donc que, le problème religieux souvent avancé dans l'explication des conflits, pourrait être premièrement identitaire.

Ce phénomène est notamment amplifié par la *sainte ignorance* du 21e siècle qui prévaut au sein des groupements religieux via le manque de communication et le faible accès aux informations contenues dans les livres sacrés. En effet, la majorité des croyants manipulés sont analphabètes, et lorsqu'ils ne le sont pas, n'ont pas toujours accès aux livres saints traduits en langues locales. L'objectif de cette recherche est donc de montrer l'impact de la *sainte ignorance* du 21e siècle dans conflits religieux en Afrique. Il sera spécifiquement question : 1) d'éclaircir certaines parties des livres révélés que certains leaders religieux utilisent pour mieux instrumentaliser leurs adhérents ; 2) de ressortir les mécanismes par lesquels la *sainte ignorance* du 21e siècle favorise les conflits religieux ; 3) de proposer les approches innovantes basées sur l'information et la communication au sein des institutions scolaires afin de réduire les risques de conflits religieux.

Abstract: The study starts from the observation that religious conflicts are supported by prejudices constructed by those who benefit from them - religious leaders. According to René Ibrahim Monthé (2015), certain discrepancies that persist between Christianity and Islam, used for discord, have no biblical or Koranic foundation. Self-centrism, conservatism and fear of the other would be at the root of religious conflicts. To this end, some leaders have thought about the hatred and rejection of other peoples like one solution. It thus appears that the religious problem often put forward in the explanation of conflicts could be primarily an identity problem.

This phenomenon is notably amplified by the holy ignorance of the 21st century that prevails in the religious groups through the lack of communication and the poor access to the information contained in the sacred books. Indeed, the majority of the manipulated believers are illiterate, and when they are not, do not always have access to holy books translated into local languages.

The aim of this research is therefore to show the impact of holy ignorance of the 21st century on religious conflicts in Africa. It will specifically address: 1) clarifying parts of the revealed books that some religious leaders use to better instrumentalize their adherents; 2) to highlight the mechanisms by which holy ignorance of the 21st century fosters religious conflicts; 3) to propose

innovative approaches based on information and communication with in educational institutions in order to reduce the risk of religious conflicts.

Nino NANEISHVILI, Doctorante, Université d'État Iliia, Tbilissi, Géorgie

ქრისტიანული საღვთისმსახურო მუსიკის ტიპები თანამედროვე საქართველოში (Les types de musique liturgique chrétienne en Géorgie contemporaine)

თეზისები: ევროპისა და აზიის გზაჯვარედინზე მდებარე საქართველოში, მართლმადიდებლობის გვერდით, ოდითგანვე სხვა რელიგიებიც არსებობდა. გასული საუკუნის მიწურულისათვის ქრისტიანული მოძღვრების არამართლმადიდებლური, ქართულენოვანი ჯგუფებიც გააქტიურდნენ.

სოციალურ-პოლიტიკურმა ძვრებმა, გლობალიზაციისა და საზოგადოების დემოკრატიზაციის პროცესებმა, ინტერდისციპლინური (ანთროპოლოგიური, ისტორიულ-ეთნოგრაფიული, თეოლოგიური, სოციოლოგიური, ეთნოფსიქოლოგიური) მიდგომების ხელმისაწვდომობამ შესაძლებელი გახადა განსხვავებული რელიგიური მიმართულებების კვლევა. კომუნისტურ ეპოქაში რეპრესირებული საღვთისმსახურო მუსიკა – ქართველთა ეთნიკური და რელიგიური იდენტობის ეს უმნიშვნელოვანესი მარკერი – კარგა ხანია ჩვენი და უცხოელი მეცნიერების კვლევის ობიექტად იქცა. რაც შეეხება რელიგიური უმცირესობების მუსიკას, ის აბსოლუტურად შეუსწავლელია.

ჩემი მიზანი მართლმადიდებლური გალობისა და საქართველოში ზოგიერთი რელიგიური უმცირესობის (კათოლიციზმი, ორმოცდაათიანელობა, იალოველობა, ბაპტიზმი) საღვთისმსახურო მუსიკის კვლევაა. აღნიშნულთან დაკავშირებით ჩემთვის განსაკუთრებით საინტერესო აღმოჩნდა დასავლური მეცნიერების გამოცდილება (T.Turino, 2008; M. Hood, 1960; T. Asad, 1986;1996. C. Geertz, 1973 და სხვ.). წინამდებარე მოხსენებაში განვიხილავ რელიგიურ მუსიკას – სიმბოლოს, როგორც „კონცეპტის გადამტან საშუალებას“; ახლებური, „ბი/მულტიმუსიკალობის“ კუთხით ვაშუქებ თანამედროვე საზოგადოების მუსიკალური თვალსაწიერის გაფართოების საკითხებს; წარმოვაჩენ სხვადასხვა რიტუალურ მუსიკაზე დაკვირვების შედეგებს. საღვთისმსახურო მუსიკა, როგორც რელიგიური კონცეფციის ერთ-ერთი სიმბოლო, პირდაპირ კავშირშია მორწმუნეთა მსოფლმხედველობასა და დოგმატიკასთან, მოძღვრების თავისებურ გაგებასთან და ინტერპრეტაციასთან. ჩემ მიერ შესწავლილი რიტუალების აკუსტიკური სივრცე აერთიანებს სხვადასხვა სტილის, ჟანრის, პერიოდის მუსიკას, რაც მუსიციერების „პრეზენტაციულ“ და „მონაწილეობით“ ტიპებს აყალიბებს. ვფიქრობ, რელიგიური მრავალფეროვნების შესწავლა გარკვეულწილად გააფართოვებს თანამედროვე ქართული ეთნომუსიკოლოგიის საკვლევ არეალს და ზოგადად, გააგრძელებს რელიგიური ტოლერანტობის იმ საუკუნოვან კულტურას, რითაც სამართლიანად გამოირჩეოდა ჩვენი ქვეყანა.

Abstract: In Georgia located at the crossroads between Europe and Asia, other religions coexisted with the Orthodoxy from olden times. By the end of the 20th century Georgian-language, non-Orthodox groups had also become more active.

Socio-political upheavals, processes of globalization and democratization, accessibility to interdisciplinary (anthropological, historical-ethnographic, theological, ethnopsychological) approaches allowed to research different religions. Liturgical music – repressed in Soviet epoch – one of the most important markers of the Georgians’ ethnic and religious identity – has long been the object of Georgian and foreign scholars’ scientific research. As for the music of religious minorities, it is absolutely not studied.

My goal is to study Orthodox chant and liturgical music of some religious minorities (Pentecostalism, Jehovah's Witnesses, Baptism). In this regard, western experience of research is of particular interest to me (T. Turino, 2008; M. Hood, 1960; T. Asad, 1986; C. Geertz, 1973, etc). The paper discusses religious music as a symbol - “means of concept transfer”; sheds light on the issues of the expansion of society’s musical viewpoint from “bi/multi-musicality” angle; presents the results of the observations on different ritual music. Liturgical music, as a symbol of religious concept, is directly related to believers’ outlook and dogmatism, original understanding and interpretation of the doctrine.

Acoustic space of the rituals researched by me unites the music of various styles, genres, epochs, which forms “presentative” and “participative” types.

I think the study of religious diversity will expand the research scope of modern Georgian ethnomusicology at certain extent and in general, continue centuries-old culture of religious tolerance, which justly distinguishes our country.

Liana NOZADZE, Professeur associé, Université d'État Akaki Tsérétéli de Kutaïssi, Géorgie

Écho du romantisme à notre époque: «La fête chantée» de Jean-Marie Gustave Le Clézio

Résumé: En 2008 le prix Nobel de littérature a été attribué à l'écrivain français Jean-Marie Gustave Le Clézio pour « l'exploration d'une humanité au-delà et en dessous de la civilisation régnante ». Sous l'influence des impressions de ses grands voyages (dans les années 70) il a écrit une collection d'essais « La fête chantée » qui est un important recueil de textes écrits par Le Clézio autour de sa fascination pour les peuples indiens. Ces écrits ont pour point commun l'admiration et l'amour que l'auteur n'a cessé de ressentir, depuis la première rencontre, pour les anciennes sociétés amérindiennes et leurs survivants contemporains, rescapés du génocide : leur sens de l'harmonie, leur respect des lois naturelles, leur puissance dans l'imaginaire et leur modestie dans le savoir.

Le texte qui donne son titre au recueil raconte en particulier, dans une prose superbe, la découverte initiatique par Le Clézio de la culture indienne et du bouleversement qui s'ensuit dans son existence. Pour mieux montrer son attachement à la culture des Indiens, l'auteur nous

raconte en détail sur les Conquêtes de Cortès et sur ses actions criminelles envers la culture des indiens.

A l'aide de son œuvre, l'écrivain nous montre ses problèmes modernes, il tente de répondre aux questions de l'existence humaine et, en même temps, il nous peint une image romantique de l'harmonie primitive.

Abstract: French writer and traveler Jean-Marie Gustave Le Clézio was awarded the 2008 Nobel Prize in Literature for his life's work, as an "author of new departures, poetic adventure and sensual ecstasy, explorer of a humanity beyond and below the reigning civilization". Long stays in Mexico and Central America in the period 1970 to 1974 were of decisive significance for his work - his world outlook was considerably influenced by the years he spent among the Indians of Central America back in 1970s. *La Fête chantée* is based on his 'Indian' experience.

Recurring theme of the initiation rituals performed by the Indians of Central America and detailed descriptions of their traditions underlying the narration is integral to all essays included in this essay collection. Le Clezio creates psychological portraits of traditional poet-healers who use specific healing practices and provides deep analysis of musical and occult meanings of the prayers uttered by them as well as their connection with visible and mystic realities. Discussing the problems related to the ethnic and cultural markers of the Indian's identity, Le Clezio evokes contradictory feelings in the reader: romantic feeling of primeval syncretism and skeptical attitude towards the technocratic civilization, the vanity of being in the contemporary world ...

To accentuate his affection for the civilization of the Native Americans, Le Clezio depicts in detail historical events of the 16th century referring to Cortes's expeditions/invasions and castigating the Spanish brutality as well as oppression of the languages and cultures of the indigenous tribes on the Isthmus of Panama.

In this essay collection Le Clezio addresses the most fundamental problems of contemporaneity; he tries to find answers to the existential questions he poses, in the final analysis representing the romantic conception of the primeval cosmic harmony of the humanity.

Louis Martin ONGUENE ESSONO, Professeur, **Tony ONGUENE METE**, Assistant, Faculté des Arts, Lettres et Sciences Humaines, Université de Yaoundé 1, Cameroun

Structure argumentale et rôle du contexte en situation d'enseignement plurilingue

Résumé: Notre propos vise à mettre en vedette l'aptitude des collégiens à varier diverses constructions verbales, dans la gestion d'une tâche communicative. Malgré la complexité de l'organisation syntaxo-sémantique des verbes, nous montrons comment ils mettent leurs énoncés en *contexte* en dosant entre explicite et implicite. Le *contexte* évoque les relations entre la « compétence » pragmatique et sémantique, celles entre le processus de construction du sens discursif et l'acquisition des significations linguistiques et lexicales. Quel est l'apport de ce *contexte*

dans la construction des rôles argumentaux des verbes ? Quels sont les rôles thématiques régulièrement soumis à une influence contextuelle. Rappelons que l'interprétation globale d'une proposition incorpore structure sémantique de la construction et contexte pragmatique dans lequel la proposition est prononcée. Notre hypothèse est que certaines informations sont considérées comme superflues et les locuteurs multilingues, comme ceux de Yaoundé au Cameroun, procèdent à des formes d'économies locales et structurelles lors de l'articulation du verbe avec les autres catégories lexicales. L'*économie locale* signifie la mise en ellipse ou l'omission d'un argument immédiat et essentiel du verbe au sein d'un énoncé. L'*économie structurelle* renvoie, dans cette formalisation, à la suppression de toute information non essentielle dans un groupe prépositionnel en fonction de *complément circonstanciel*. Notre réflexion s'inscrit dans la *Sémantique des Frames* de Fillmore (1976) et le fonctionnalisme de Klein (1989). Nous analysons un corpus oral minimal de six heures collecté dans quelques lycées de Yaoundé, un milieu plurilingue et transcrit selon le programme CLAN.

Abstract: We want to highlight the abilities of Cameroonian college students to handle different verbs in various constructions in the management of a communicative tasks .Despite the complexity of the semantic syntactico organization of french verbs, we show who they put their Statements in context by setting between the explicit and the implicit. When the context is stated outside of innate linguistics, (the researcher's interest focuses on a certain number of relationships), those between the pragmatic "competence" and the semantic "competence", those between the process of constructing the discursive meaning and the acquisition of linguistic and lexical meanings. What is the effective contribution of explicit and implicit context in the construction of argumentative roles of verbs? What are the thematic roles that are regularly subject to contextual influence? It should be recalled that for a global interpretation of a proposition the semantic structure of the construction is incorporated, as well as the pragmatic context in which the proposition is pronounced. Our hypothesis is that some information is considered superfluous and the speakers carry out forms of local and structural economies at the articulation of the verb with the other lexical categories.

We extend by local economy the ellipse or omission of an immediate and essential argument of the verb within a statement. The structural economy is in this formalization, the suppression of any non-essential information within a prepositional group whose function is circumstantial complement. We accompany our reflection by a model that explains the construction of verbs and another that justifies the role of context in the learning and use of the language. The description of this universal phenomenon goes through the analysis of a corpus that we collect and enrich in a plurilingual milieu and which we transcribe and analyze with CLAN a modern technology for oral corpora.

Roxana PATRAȘ, Chercheur, Université „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Roumanie

Matila Ghyka's memoirs and Gustave le Bon's concept of "dematerialization"

Abstract: The paper proposes an approach to the adventurous hero and to what has been coined by Joseph Campbell and other theorists of adventure narratives as the *monomyth of Ulysses*. Simplifying a century of elaborate Joycean scholarship, I outlined my hypothesis by framing a two-fold typology that can be resumed as follows: implicitly or explicitly, post-Joycean authors style themselves as well as their writings after either Joyce's or Homer's Ulysses. While the modern Ulysses occurs with new literary techniques such as pronounced intertextuality and fragmentation but also with urban melancholy and general un-fulfillment, the classical Ulysses still preserves, in spite of his nostalgia (homesickness), the hero's original wholeness and, what matters the most, his disposition toward happiness. Starting from Starobinski's new interpretation of *nostalgia and melancholy* (2008, 2009, 2012), I hereby propose a dichotomous reduction of the hero's historical epitomes, that is, *the melancholic* and *the nostalgic Ulysses*. My analysis applies on Matila Ghyka's memoirs, whose second volume is actually entitled *Heureux qui comme Ulysse...* (*Happy is He Who, Like Ulysse...*). A hybrid narrative, half-fictitious and half-biographical, Ghyka's memoirs awake, through the chosen title, the memory of Classical tranquility, namely the one inspired by Joaquin du Bellay's sonnet *Heureux qui comme Ulysse...*. Estimating the core meaning of the referent text, I found that the poem indicated by Ghyka's title is not devoted to Ulysses as a heroic character but to those that can turn his model and narrative into an icon of "happiness", similar to the exemplary stories provided by prophets such as Buddha, Abraham, Moses or Jesus Christ. While Ghyka is secretly unfolding this repetitive, enchanting pattern, his *Ulysse* comes to the fore not as voice of confession but as a voice of a trained memory and trained will. Compared to both the modern and the classical Ulysses, Ghyka's Ulysse is a *Prophet*, able to provide teaching and training for those who pursue happiness. The fruits of this training are, in du Bellay's terms, "usage" and "reason", but also an ability to work with nostalgia in a creative manner, to convert it into "douceur", which according to Starobinski, is nothing more than a sensitive metaphor of ecstasy.

In fact, a subtle essayist such as Giorgio Agamben considers that the prophet's figure has such tremendous importance because only the prophet can bring to coincidence the two faces of the same divine power. Applying Agamben's suggestions concerning the theory on "Form-of-life", I propose to define Ulysses' prophetic voice from Matila Ghyka's memoirs as a form of life. The redundancy of novel fragments, their occurrence within the text of memoirs (abundant intra-textual references from his previous novel *Pluie d'étoiles* are transcribed or explained in these two volume memoirs) as well as the paradoxical immobility of Ghyka's travel accounts actually endow Ulysses' memory with the pulse of quintessential life.

Thina PIRTSKHALAISHVILI, Doctorante, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

Multimodal metaphor in winespeak: Cutting into the gustatory senses

Abstract: This article looks at multimodal metaphors in companies' communication of their brand "personalities". We first discuss the figurative language used by wine critics in different modalities.

The topic is approached from the vintage point of conceptual metaphor theory, whereas, corporate brands are cognitively structured by the metaphors BRANDS ARE LIVING ORGANISMS, often specifically BRANDS ARE PEOPLE. As an intangible abstraction, the brand is made comprehensible by being conceptualized as an ideal person endowed with the traits that are positively evaluated in corporate discourse; growth, flexibility, dynamism, and connectivity.

The source domain of the BRANDS ARE LIVING ORGANISMS/PEOPLE metaphor is encoded sensory, while the target domain tends to be encoded verbally, with occasional additional encoding in the visual mode. These metaphorical character traits of the brand personality are expressed by the interplay of verbal and sensory features in Georgian, American and English corporate discourse: “ *These guys are the English fizz heavyweights, and the original pioneers. From humble beginnings in the late 80s, their estate now occupies nearly 10% of the country's total land under vine ...*” 2009 Nyetimber (Kent); “..ახასიათებს მდიდარი, ცოცხალი და ჰარმონიული გემო და ხვერდოვანი არომატი.“ (ღვინო “ხარება“).

It is argued that this dual encoding reinforces the persuasive intent of corporate genres by endowing them with an affective component. Corporate decision-makers use these genres and their multimodal features to communicate the corporate brand to external stakeholders just as much as to address internal ones, i.e., employees, to foster identification with, and loyalty towards, the brand.

Nina PIRTSKHALAVA, Professeur, Université d'État Ilia, Tbilissi, Géorgie

სივრცის ქართული ლიტერატურული მოდელი კოლექტიური მეხსიერების კონტექსტში (ილია ჭავჭავაძისა და ოთარ ჭილაძისეული ტექსტების მაგალითზე)

Le modèle littéraire géorgien d'espace dans le contexte de la mémoire collective (sur l'exemple des textes d'Ilia Chavchavadzé et d'Othar Chiladzé)

თეზისები: ლიტერატურაში ქართული სივრცის განსაკუთრებულ მოდელზე საუბრისას ალბათ ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, თუ როგორი ისტორიული და კულტურული ტრადიციის პერსპექტივიდან ხდება ამ სივრცის აღქმა და მოდელირება. ამ შემთხვევაში გასათვალისწინებელია ის, თუ ვინ ქმნის ამ ლანდშაფტის სურათს; ანუ საქმე ქართული კულტურის პორტრეტის უცხო თვალით დანახულ სივრცით განფენილობას ეხება, თუ ამ კულტურისავე წიაღში შექმნილ ავტოპორტრეტს, რომლის ჩარჩოსაც მთისა და ზღვის არცთუ მარტივი და ერთმნიშვნელოვანი ურთიერთმიმართება ჰქმნის. აქ კი ურთიერთგასამიჯნია ქართული სივრცითი წესრიგის ამ ორ უმნიშვნელოვანეს მარკერთან დაკავშირებული ორი უძველესი მითოლოგემა, რომელთაგან ერთი, თქმულეა პრომეთეს შესახებ, მთის იდეასთან არის გადაჯაჭვული, ხოლო მეორე კი, ზღვასთან და მედეას მითოლოგიურ სახესთან.

სწორედ ხმელეთისა და წყლის ამგვარი ურთიერთმიმართების კონტექსტში არ იქნებოდა ინტერესს მოკლებული ილია ჭავჭავაძისეული ”გზავრის წერილები” განხილვა და მისი ოთარ ჭილაძისეულ რომანთან - ”გზაზე ერთი კაცი მიდიოდა” - შეპირისპრება. საქმე ის არის, რომ ჭილაძის ხსენებული რომანის ერთ-ერთ ცენტრალურ ასპექტს მედეას

მითოლოგიის სრულიად უჩვეულო გადააზრების გარდა, წარმოადგენს კოლექტიურ მეხსიერებაში ზღვის ფენომენის თანდათანობით ქრობის პრობლემა. ამ პრობლემატიკის ანალიზი კი, ჰეგელის "ისტორიის ფილოსოფიის", ერნსტ კაპის გეოგრაფიის ფილოსოფიისა და კარლ შმიტისეული "სივრცის რეკონსტრუქციის" თეორიის შუქზე უდაოდ იძლევა აქცენტების ახლებურად დასმისა და გადანაწილების საშუალებას.

Résumé: En parlant d'un modèle particulier de l'espace géorgien en littérature, nous devrions porter une attention particulière à la perspective de la tradition historique et culturelle à travers laquelle se produisent la perception et la modélisation de cet espace. Dans ce cas, il faut prendre en considération la personnalité de celui qui crée l'image de ce paysage: s'agit-il de l'étendu spatial du portrait de la culture géorgienne vu par un étranger ou d'un autoportrait produit au sein de cette culture même dont le cadre est créé par une interrelation particulière entre la montagne et la mer. Il faudrait également délimiter deux très anciens mythologèmes liés à ces deux marqueurs importants de l'ordre spatial géorgien, dont l'un, le mythe de Prométhée, se rapporte à l'idée de la montagne et l'autre à la mer et à l'image mythologique de Médée.

C'est précisément dans le contexte de cette relation entre la terre et l'eau qu'il serait intéressant d'analyser *Les lettres du voyageur* d'Ilia Tchavtchavadzé en comparaison avec le roman d'Othar Tchiladzé *Un homme suivait le chemin*. En effet, à part une nouvelle réflexion complètement insolite (inhabituelle, extraordinaire) du mythologème de Médée, un des aspects centraux du roman d'Othar Tchiladzé représente le problème d'une disparition progressive du phénomène de la mer. L'analyse de cette problématique dans l'optique de « La philosophie de l'histoire » de Hegel, de « La philosophie de la géographie » d'Ernst Kapp et de « La révolution de l'espace » de Carl Schmitt permet incontestablement de mettre et de distribuer autrement les accents.

Valentina PRISECARI, Doctorante, Université d'État de Moldova, Chisinau, République de Moldova

Metaforele conceptuale și identitatea din discursurile președintelui R. Von Weizsäcker

Rezumat: Scopul acestui articol este de a identifica expresiilor metaforice în discursurile președintelui Richard von Weizsäcker (1984 - 1994) (în total 23) care scot în evidență identitatea națională și corelația dintre acestea. Ne-am axat în special pe metaforele care au ca domeniu concret "inima" și "rădăcinile".

Abstract: The goal of this article is to identify the metaphorical expressions in the discourses of Richard von Weizsäcker (1984 - 1994) (together 23) that emphasize the national identity and their correlation. We highlighted especially the metaphors that have as concrete domain the words "heart" and "roots".

Marina PUTKARADZE, Doctorante, Université technique de Géorgie, Académie navale de Batumi, Géorgie

საზღვაო ტრანსპორტის როლი საერთაშორისო ბიზნესს-ოპერაციების სისტემაში (*Le rôle du transport naval dans le système des opérations internationales de business*)

თეზისები: საზღვაო ტრანსპორტი მნიშვნელოვან როლს ასრულებს საერთაშორისო სატრანსპორტო კომერციული გადაზიდვების სისტემაში . სტატიაში განხილულია - ხელშეკრულებისამებრ , საზღვაო ტრანსპორტის ძირითადი პირობები საგარეო ვაჭრობის მიმართულებისადმი. განხილულია საზღვაო ტრანსპორტის დინამიკური ზეგავლენა საერთაშორისო ბიზნესს-ოპერაციების განვითარების სისტემაზე. განსაზღვრულია ფაქტორები, რომლებიც გავლენას ახდენენ საერთაშორისო ბიზნესს-ოპერაციების სატრანსპორტო მომსახურებაზე, კერძოდ , - საზღვაო სატრანსპორტო გადაზიდვების კომპონენტი. აღნიშნულია ის მთავარი გამოწვევები რომლებიც ხელს უშლიან საზღვაო სატრანსპორტო გადაზიდვების განვითარებას, და ნაჩვენებია საზღვაო ტრანსპორტის მართვის სტრუქტურაში ხელისშემშლელი ფაქტორების აღმოფხვრის შესაძლო გზები.

Abstract: The article is devoted to the analysis of the share of maritime transport in the system of international commercial traffic. Key transport conditions of the foreign trade contract identified, which highlighted the role and structure of the transport component in the contract. It was shown the comparative analysis of the share of the main modes of transport in international business by country and by type of transportation. The dynamics of the impact of maritime transport was shown on the development of international business transactions in general. It was determined the factors affecting the servicing of international business operations, which specifically refer to the role of maritime transport. It was determined the main problems hindering the active development of sea transport and was proposed the ways of their possible solutions.

Anda-Irina RĂDULESCU, Professeur, Université de Craiova, Roumanie

La métaphore du laid dans les Fleurs du mal de Baudelaire : procédés de transfert en roumain

Résumé: Trope qui ne cesse de fasciner les poètes qui l'exploitent², la métaphore est définie par le TLFi comme une « figure d'expression par laquelle on désigne une entité conceptuelle au moyen d'un terme qui, en langue, en signifie une autre, en vertu d'une analogie entre les deux entités rapprochées et finalement fondues ». Prandi (2002 : 7) offre une perspective plus large, et prend en compte le régime conceptuel de la métaphore et sa structure linguistique. Pour elle, la métaphore peut apparaître soit comme une structure conceptuelle cohérente, soit comme un conflit conceptuel à l'intérieur d'une même langue.

Partant de ces deux définitions, nous avons étudié comment les métaphores baudelairiennes ont été transposées dans trois traductions roumaines des *Fleurs du mal*. L'analyse faite sur un corpus d'une vingtaine de poésies a mis en évidence que le transfert des métaphores du laid en roumain dépasse le dilemme habituel de la traduction sourcière ou cibliste, car le traducteur doit se plier

aux carcans du vers baudelairien, contraint par la forme fixe du sonnet. Dans ce cas, le défi du traducteur est double : linguistique et stylistique. Entre le français et le roumain les différences référentielles et culturelles ne sont pas de nature à justifier un régime conceptuel différent de la métaphore. La question se pose alors des conséquences d'une traduction qui trahit l'original en substituant un champ conceptuel à un autre, en changeant complètement sa structure linguistique, voire même en rendant la métaphore par une comparaison explicite.

Abstract: Trope that has never ceased to fascinate poets who exploit it, the metaphor is defined by the French dictionary TLFi as a "figure of speech which designates a conceptual entity through words whose meaning in language is different, but due to the analogy existing between them, they are brought together and finally melted ". Prandi (2002: 7) offers a broader perspective on this issue, and takes into consideration the conceptual regime of the metaphor and its linguistic structure. In her opinion, the metaphor can occur either as a coherent conceptual structure or as a conceptual conflict within the same language. Based on these two definitions, we studied how the baudelairian metaphors were translated into three Romanian versions of *The Flowers of Evil*. The analysis carried out on a corpus of about twenty poems showed that the transfer of metaphors of ugly into Romanian goes beyond the usual dilemma of source or target translation, as the translator must yield to the constraints of the fixed form of the baudelairian stanza - the sonnet. In this case, the translator's challenge is twofold: linguistic and stylistic. The referential and cultural differences between French and Romanian are not so important as to justify a different conceptual regime of the metaphor. The question that then arises is that of the consequences of a translation which betrays the original by substituting one conceptual field for another, and thus, completely changing its linguistic structure, or even using an explicit comparison instead of a metaphor.

Baholisoa Simone RALALAOHERIVONY - Professeur titulaire, FLSH, Université d'Antananarivo, Madagascar

Thésame, ouvre-toi!

Résumé: Le faible résultat au niveau du Doctorat constitue l'un des problèmes auxquels sont confrontés les établissements de lettres et sciences humaines de Madagascar. Pour le domaine ALSH de l'Université d'Antananarivo, les chiffres sont accablants : sur une centaine de doctorants inscrits, au moins les 1/3 ont fait leur première inscription en doctorat il y a 10 ans passé et jusqu'ici, pas un seul titulaire du doctorat n'a réussi à boucler sa thèse en 3 ou 4 ans comme le veut le texte régissant les études doctorales dans le système LMD. En outre, cette situation déteint sur la situation de la FLSH car presque la moitié des enseignants permanents, les assistants de recherche, n'ont pas leur doctorat et figurent encore et toujours dans la liste des doctorants inscrits régulièrement.

Lors du premier séminaire CODFRAMA de janvier 2017, les échanges avec les participants ont fait apparaître clairement que la langue de rédaction fait partie des obstacles à la finalisation de la recherche doctorale dans les FLSH malgaches. En effet, même si la Charte de thèse diffusée par le

Conseil des Écoles Doctorales de Madagascar prône que « La langue de l'enseignement, des examens et concours, ainsi que des thèses et mémoires reste le français. La rédaction de la thèse est complétée obligatoirement par un résumé en anglais et éventuellement, si le doctorant le désire, en malgache. », la soixantaine de doctorants réunis lors du séminaire reconnaît dans l'un de leurs problèmes majeurs la rédaction scientifique en français.

Rappelons que la situation du français à Madagascar reste, même pour le milieu urbain, une langue étrangère et non une langue seconde (cf. Vololona Randriamarotsimba, dossier d'HDR). De plus, la publication d'écrits scientifiques ne fait pas encore partie des pratiques courantes des jeunes chercheurs, autant par le contexte culturel de pays à traditions orales que par la situation et d'îliens et d'universitaires du Sud plutôt consommateurs de savoirs. Dès lors, rédiger sa thèse dans une langue qu'on ne pratique pas tous les jours est une dure épreuve. Et en fait, il s'agirait de problèmes communs d'un grand nombre de doctorants des îles de la Région Océan Indien si on s'en tient à Coianiz 2008[1] qui parle du français langue universitaire ou FLU comme un facteur déterminant de la réussite à l'université.

En principe, le doctorant a le droit et le devoir d'informer son directeur de thèse des difficultés rencontrées et qui entravent l'avancement de sa thèse. Cependant, pour un chercheur, qui assure généralement aussi des enseignements, affirmer que c'est la langue de rédaction même qui pose problème est très gênant, voire incohérent. D'ailleurs, les quelques fois où le doctorant l'avoue, la réaction la plus plausible de l'encadreur est de lui rappeler que les universités malgaches sont francophones et que quelqu'un qui a fait des études universitaires à Madagascar « parle et écrit en français » ou qu'il a bien écrit son DEA ou Master en français donc « il ne faut pas en faire un problème ». Les réponses de ce genre et l'affirmation verbale et juridique de la francophonie universitaire malgache n'a pas changé et ne changent pas la situation décrite. Pire, le « silence » autour de cette question de langue ne fait qu'altérer la situation davantage : des désistements informels mais aussi des plagiats pour essayer d'améliorer ce qu'on présente au directeur de thèse, des productions double (écrire en interlangue fait de mélange franco-malgache puis traduire ou faire traduire en français).

Autant d'initiatives disparates voire « artisanales » par une frange qui veut passer le cap nous amène à poser comme hypothèses que : 1. quels que soient les textes officiels et les déclarations, nos réussites risquent d'être minimales si nous n'abordons pas ces questions de manière scientifique. 2. Le doctorant devrait disposer de « nouveaux dispositifs » pour remédier à ces problèmes de rédaction de thèse en français.

Notre propos va inventorier les propositions issues de nos expériences pour chercher à répondre aux questions suivantes : Pourrait-on concevoir des outils d'apprentissage pratique en FLU efficaces pour le niveau doctoral ? Quels rôles les réseaux francophones peuvent-ils y jouer pour que les modes de prise de parole et de rédaction spécifique au contexte malgache ne soient pas ignorés ? Que peut-on faire d'autre pour que le doctorant plus à l'aise -producteur et non plus une

simple reprise (voire imposition) des manuels de rédaction, le plus souvent calqués sur les modèles européens (Coianiz 2008)?

Abstract: Trope that has never ceased to fascinate poets who exploit it, the metaphor is defined by the French dictionary TLFi as a "figure of speech which designates a conceptual entity through words whose meaning in language is different, but due to the analogy existing between them, they are brought together and finally melted ". Prandi (2002: 7) offers a broader perspective on this issue, and takes into consideration the conceptual regime of the metaphor and its linguistic structure. In her opinion, the metaphor can occur either as a coherent conceptual structure or as a conceptual conflict within the same language. Based on these two definitions, we studied how the baudelairian metaphors were translated into three Romanian versions of *The Flowers of Evil*. The analysis carried out on a corpus of about twenty poems showed that the transfer of metaphors of ugly into Romanian goes beyond the usual dilemma of source or target translation, as the translator must yield to the constraints of the fixed form of the baudelairian stanza - the sonnet. In this case, the translator's challenge is twofold: linguistic and stylistic. The referential and cultural differences between French and Romanian are not so important as to justify a different conceptual regime of the metaphor. The question that then arises is that of the consequences of a translation which betrays the original by substituting one conceptual field for another, and thus, completely changing its linguistic structure, or even using an explicit comparison instead of a metaphor.

Maka SHEROZIA, Doctorante, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

სარეკლამო დისკურსის თავისებურებები (The Peculiarities of Advertising Discourse)

თეზისები: სტატიაში განხილულია სარეკლამო დისკურსის თავისებურებები სხვადასხვა თეორიულ მასალაზე დაყრდნობით. ის ყურადღებას ამახვილებს დისკურსის ანალიზის კლასიფიკაციაზე, რეკლამების ფსიქოლოგიურ ასპექტებზე, მკითხველზე ზემოქმედების მექანიზმზე, რეკლამების ძირითად პრინციპებსა და ტიპებზე, რომლებიც ძირითადად გამოიყენება სარეკლამო ინდუსტრიაში. კონკრეტულად, სტატია განიხილავს სარეკლამო დისკურსის მახასიათებლებს. თუმცა კვლევა არ გულისხმობს ამოწმებს ამ კონკრეტული დისკურსის ყველა ასპექტი ან პასუხი გასცეს ყველა პრობლემას, რასაც ის წარმოშობს. უფრო სწორად, მისი მიზანია გამოაშკარავოს ჩვენი დროის ყველაზე მნიშვნელოვანი დისკურსის ძირითადი ელემენტები. პირველი, სტატიაში განხილულია რეკლამის ტიპები და სარეკლამო დისკურსი. რეკლამები იყენებენ სხვა დისკურსის მასალას დიდი რაოდენობით. მეორე, სტატია იკვლევს სარეკლამო დისკურსის სხვადასხვა სტრატეგიებს, თუ რა ზეგავლენას ახდენენ რეკლამები მკითხველის გადაწყვეტილებებზე, თუ რა კულტურული ვარიაციები გააჩნიათ მათ და რა ჟანრებს იყენებს სარეკლამო დისკურსი ფუნქციონირებისათვის. რეკლამა ჩვენი ყოველდღიური ცხოვრების განუყოფელი ნაწილია. ის ცხადყოფს რეკლამის დისკურსის მნიშვნელობას ჩვენი

საზოგადოებისათვის, ყოველდღიური კომუნიკაციისათვის, ამჟღავნებს ადამიანის შინაგან სამყაროს. სტატია გვიჩვენებს, რომ რეკლამის დისკურსს არ გააჩნია მხოლოდ დამარწმუნებელი ფუნქცია, არამედ ის განიხილავს სემანტიკურ, კულტურულ, სოციალურ და საკომუნიკაციო ასპექტებს. სტატიამ ნათელი მოჰფინა ბევრ საინტერესო ასპექტს, რასაც სარეკლამო დისკურსი წარმოგვიდგენს.

Abstract: To answer all the problems it poses. Rather, it aims at uncovering the basic the article deals with the peculiarities of the advertising discourse based on various linguistic theories. It focuses on the different classification of discourse analysis, psychological aspects of advertisements, the mechanisms of influence on readers, the basic principles and types of advertisements, which are mainly used in the advertising industry. Specifically, it examines the basic characteristics of the advertising discourse. However, the study does not mean to exhaust all the aspects of this particular discourse, or elements of the most influential discourse of our time. Firstly, it investigates the types of advertisements and advertising discourse. Advertisements make use of a wide range of material of other discourses. Secondly, it explores the various strategies of the advertising discourse, investigates how advertisements influence readers' decisions, what cultural variation they have and what genres the advertising discourse use. Advertising is omnipresent in everyday life. It clarifies the importance of the advertising discourse for the society, its daily communication and detects the human's inner world. The paper indicates that the advertising discourse has not only the persuasive function, but it discusses semantic, cultural, social and communicative aspects. This paper has tried to shed some light on the many interesting aspects that advertising discourse presents.

Ana Elena SIMIONESCU, Doctorante, Université „Stefan cel Mare”, Suceava, Roumanie

Communication religieuse en dialogue - Analyse sur le livre I *Conversations avec Dieu- un dialogue hors du commun- de Neale Donald-Walsch*

Résumé: « *Vous êtes sur le point d'entrer en conversation avec Dieu. Oui, oui. Je sais... ce n'est pas possible. Vous croyez probablement (on vous l'a enseigné) que ce n'est pas possible. On peut parler à Dieu, bien sûr, mais pas avec Dieu.* »

C'est comme ça que l'auteur des livres *Conversations avec Dieu*, Neale Donald Walsch, commence son premier dialogue (un dialogue hors du commun) avec les lecteurs, un dialogue qui est né d'un « processus de révélation personnelle », une conversation que l'auteur a eu avec Dieu et qu'il a voulu transmettre aux autres. Dans une période difficile de sa vie, l'auteur sent le besoin d'écrire une lettre à Dieu pour exprimer sa colère, mais, en même temps, obtenir des réponses aux interrogations qu'il avait. L'ouvrage, publié en 1995 sous la forme d'une trilogie, est rendu aux lecteurs comme un dialogue à deux voix, où Dieu lui parle et s'exprime par lui, une communication particulière entre Dieu et les êtres humains qui cherchent à ouvrir leur esprit et à garder la croyance. Cet article propose d'aborder les questions et les réponses portant sur la foi, la vie, le mal, le bien, la mort, sur la conversation spirituelle entre l'auteur et ses lecteurs qui renvoient

constamment à la Divinité et à la conscience religieuse. Nous nous intéressons aussi à la façon dans laquelle l'identité et la position des interlocuteurs influencent la communication et comment les interventions du locuteur sont acceptées et développées par les interlocuteurs.

Abstract: *“You are about to have an extraordinary experience. You are about to have a conversation with God. Yes, yes. I know...that’s not possible. You probably think (or have been taught) that’s not possible. One can talk to God, sure, but not with God.”*

This is how the author of *Conversations with God*, Neale Donald Walsch begins his first dialogue (an uncommon dialogue) with the readers, a dialogue born from a “personal revelation”, a conversation between the author and God which he wanted to share with the others. During a difficult period of his life, the author feels the need to write a letter to God to express his anger, but, at the same time, to receive answers to some questions he had. His work, published in 1995 as a trilogy, is given to the readers as a two voices dialogue, where God talks to the author and expresses himself through the others, a particular conversation between God and humans who want to open their spirit and to preserve their faith. This article summarizes both the questions and the answers regarding faith, life, good, bad, death, the spiritual conversation between the author and readers who have a strong belief in God and in the religious consciousness. We are also interested in the manner in which the identity and the position of God and the others can influence the communication or how are accepted and developed their interventions.

Marine SIORIDZE, Professeur, Université d’État Chota Rustavéli de Batoumi, Géorgie

La vision tragique dans l’œuvre de Marguerite Duras

Résumé: Marguerite Duras est un des écrivains qui aura le mieux marqué son époque. En effet, en un demi-siècle de création protéiforme, elle aura non seulement imposé son nom dans la littérature du XXe siècle, mais elle aura aussi provoqué des réactions contradictoires et passionnées qui ne se sont pas éteintes avec elle.

La production de Marguerite Duras semble, à maints égards, emblématique de nombreux aspects du tragique, dans la conception classique, mais surtout moderne du terme. En effet, l’hypothèse que nous formulons et que nous essayerons de démontrer est la suivante : les textes de Duras participent du retour du tragique, un tragique qui évolue petit à petit, abandonne les sphères classiques et qui, pour mieux s’exprimer « ne revient pas du côté où on l’attendait, où on le recherchait vainement depuis quelques temps, celui des héros et des dieux, mais de l’extrême opposé, puisque c’est dans le comique qu’il prend sa nouvelle origine » comme l’écrit Jean-Marie Domenach (1967: 173).

Le tragique semble être au cœur de la littérature contemporaine. En effet, la mort de la tragédie classique ne signifie pas la disparition du tragique. Au contraire, celui-ci survit et prend de nouvelles formes. C’est précisément cette « nouvelle forme » que nous analysons dans notre article. L’œuvre durassienne participe de ce que Jean-Marie Domenach nomme « le retour du tragique ».

Notre étude porte sur la vision tragique de Duras. Elle examine aussi l'évolution du tragique durassien en le comparant souvent au tragique antique. Nous essayons, également, les rapports complexes qui existent, chez Duras, entre le tragique et le comique. Nous tentons, en outre, de voir comment Duras réussit à dépasser ce tragique moderne en développant une esthétique du détachement.

Abstract: Marguerite Duras is one of the most influential writers of his time. Indeed, in half a century of protean creation, it will not only have imposed its name in the literature of the twentieth century, but it will also have provoked contradictory and passionate reactions that have not been extinguished with it.

The production of Marguerite Duras seems, in many respects, emblematic of many aspects of tragedy, in the classical but mostly modern conception of the term. Indeed, the hypothesis that we formulate and which we will try to demonstrate is that the texts of Duras participate in the return of the tragic, a tragic that evolves gradually, abandons the classical spheres and which, to express itself better « Does not return to the side where it was expected, where it has been sought in vain for some time-that of heroes and gods-but of the opposite extreme, since it is in the comic that it [Its new origin "as written by Jean-Marie Domenach (1967: 173).

The tragic seems to be at the heart of contemporary literature. Indeed, the death of classical tragedy does not mean the disappearance of tragedy. On the contrary, it survives and takes on new forms. It is precisely this "new form" that we analyze in our article. The Durassian work is part of what Jean-Marie Domenach calls "the return of tragedy." Our study focuses on the tragic vision of Duras. It also examines the evolution of the Durassian tragedy by comparing it often to the tragic antique. We try, too, the complex relations that exist between Duras, between tragic and comic. We attempt to understand how Duras succeeds in surpassing the modern tragic as she develops an aesthetic of detachment.

Ina SÎTNIC, Doctorante, Université d'État de Moldova, Chisinau, République de Moldova

Profilul interpretului ideal: perspective didactice, viziuni ale practicianului și așteptări ale clientului (The profile of the ideal interpreter: didactic perspectives, practitioner's views, and customer expectations)

Rezumat: În societățile moderne multilingve și multiculturale în care coexistăm, traducerea și interpretarea sunt esențiale. În acest context, rolul meritoriu al interpretului devine tot mai vizibil și își concretizează indispensabilitatea în ciuda progresului tehnologic accelerat care se impune în multe domenii ale vieții noastre, inclusiv în traducere. Lucrarea de față își propune să aducă în prim plan o abordare comparativă care să descrie profilul interpretului ideal. Astfel, obiectivul nostru este să trasăm puncte convergente dar să prezentăm și aspecte divergente cu referire la competențele interpretului de azi din trei perspective: a cadrului didactic implicat în procesul de

instruire și educare a interpreților în devenire, a interpretului-practician – actor al realităților procesului de interpretare și a clientului – cu așteptări ce uneori trec în dimensiunea utopicului vis-à-vis de abilitățile și persoana interpretului.

Abstract: In the multilingual and multicultural societies where we all live, translation and interpretation are essential. In this context, the meritorious role of the interpreter becomes more vivid and frames its urgency despite the technological advance that shapes many spheres of our life, including translation. The present article has as main aim to present a comparative approach to what is meant to be an ideal interpreter. Therefore, our objective is to draw the picture of the common points as well as some different aspects with reference to today's personality of the interpreter from three perspectives: of the teacher involved in training and educating the interpreter-to-be, of the practitioner – actor of the realities of the process of interpretation, and of the client – whose expectations sometimes reach the realm of utopia in relation to the interpreter's profile.

Mariana ȘOVEA, Professeur, Université “Stefan cel Mare” de Suceava, Roumanie

Imaginaire linguistique et crise des langues dans la presse écrite actuelle

Résumé: Le XXème siècle a apporté de nombreux changements dans la société contemporaine : les nouvelles technologies, le plurilinguisme et le pluriculturalisme représentent autant de défis que l'homme moderne doit relever et intégrer dans sa vie quotidienne. Sa vie change et, en même temps, son identité culturelle et linguistique. Les langues et les représentations sur les langues subissent des transformations profondes, d'autant plus que la langue en soi représente un enjeu politique, social et culturel de plus en plus important. Dans ce contexte, nous nous proposons d'analyser, à partir d'un corpus extrait des journaux *Adevărul* et *Le Monde*, les représentations sur la langue et sur la Norme véhiculées par la presse écrite actuelle. Notre méthodologie d'analyse combine des éléments d'analyse de discours (Charaudeau, 1997, Maingueneau, 1997, 1998, Boyer, 2003) avec des éléments appartenant au modèle d'analyse de l'Imaginaire linguistique (Houdebine, 1997, 2002, Ardeleanu, 2006, 2015) afin de mettre en évidence le positionnement de l'instance médiatique par rapport à ce sujet. Nous nous sommes focalisé en particulier sur l'analyse des titres d'articles, sur les dénominations utilisés pour désigner la langue roumaine et la langue française ainsi que sur les termes et les expressions qui indiquent des jugements de valeur concernant les changements que les deux langues subissent actuellement. Notre investigation a mis en évidence tout un imaginaire de la crise lié à la dégradation accentuée de la langue sous l'influence des différents facteurs linguistiques et sociaux.

Abstract: The twentieth century brought many changes in contemporary society: new technologies, plurilinguism and pluriculturalism are all challenges that modern man must face and integrate into his daily life. His life changes and, at the same time, his cultural and linguistic identity change too. Languages and representations of languages are undergoing profound transformations, especially since language in itself represents an increasingly important political,

social and cultural issue. In this context, we propose to analyze, on the basis of a corpus extracted from the newspapers *Adevărul* and *Le Monde*, the representations on the language and on the Norm conveyed by the current written press. Our analysis methodology combines elements of discourse analysis (Charaudeau, 1997, Maingueneau, 1997, 1998, Boyer, 2003) with elements belonging to the analysis model of the linguistic Imaginary (Houdebine, 1997, 2002, Ardeleanu, 2006, 2015) in order to highlight the position of the media on this subject. We have focused in particular on the analysis of the titles of articles, on the names used to designate the Romanian language and the French language and on the terms and expressions which indicate value judgments concerning the changes that the two languages are undergoing. Our investigation has revealed a whole imaginary of the crisis linked to the accentuated degradation of the language under the influence of different linguistic and social factors.

Nana STAMBOLISHVILI, Professeur, **Nunu BAKHTADZE**, Doctorante, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

იდიომების წარმოშობის ლინგვისტური და ექსტრალინგვისტური ფაქტორები (Les facteurs linguistiques et extralinguistiques de la formation des idiomes)

თეზისები: სამყაროს შეცნობა ენით იწყება. ენა ეროვნული კულტურის შემადგენელი ნაწილი და მის აგებაში მონაწილე ფაქტორია. ენა, კულტურა და აზროვნება განსაზღვრავს და აყალიბებს ეროვნული თვითმყოფადობისა და ეროვნული ხასიათის ფორმირების საკითხსაც. ნაციონალური იდენტობის სპეციფიკური მახასიათებლები ყველაზე მრავალფეროვნებით იდიომატურ ფრაზეოლოგიზმებში აისახება. იდიომატური გამოთქმა როგორც გერმანულში, ასევე ქართულში რთული ენობრივი წარმონაქმნია. მის ჩამოყალიბებაში, განვითარებასა და ენაში დამკვიდრებაში დიდი როლი შეასრულა როგორც საერთო, ისე ეროვნული ხასიათის ექსტრალინგვისტურმა და ეთნოლონგვისტურმა ფაქტორებმა. მათი აპრობაცია დროთა განმავლობაში ხდება. გერმანულ-ქართულ ენებში არსებული ზოგიერთი თავისუფალი შესიტყვება განიცდის სემანტიკურ სახეცვლილებას. კომპონენტები მთლიანად ან ნაწილობრივ კარგავენ პირველად მნიშვნელობას და ყალიბდებიან მყარ შესიტყვებად- ფრაზეოლოგიზმად.

ორივე ენა ამდიდრებს თავის ლექსიკურ ფონდს არამარტო საკუთარი იდიომატური ფრაზეოლოგიზმების ხარჯზე, არამედ სესხულობს სხვა ენიდან, აძლევს რა მათ თავის ეროვნულ-სპეციფიკურ ენობრივ სახეს.

Abstract: Knowledge of the world begins with the language. The language is the part of our national culture and main factor of its forming. The unity of language, culture and thinking determines and forms not only of the national mentality, but national originality and character. Specific features of the national identity are reflected in the diversity of idioms.

Idiomatic expression in German, as well as in the Georgian language, is a complex verbal formation. Linguistic and extra linguistic factors played a prominent role in the formation,

development and the establishment of idioms. Over the time, their usage has been approved. German and Georgian versions of some of the free expression experienced some semantic changes. The immediate constituents completely or partially lost their first meaning and were transformed into phraseologisms.

Both languages enrich not only native lexical fund of phraseologisms but they borrow many idioms from other languages, giving them their national language-specific features.

Natalia SURGULADZE, Professeur, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

Le reflet du concept «chien» dans la phraséologie française et géorgienne

Résumé: Dans la linguistique moderne il y a des diverses méthodes de l'étude et de la typologie des concepts. Mais presque tous les savants s'accordent que l'étude cognitive des concepts ne peut pas être séparée de l'étude de leur particularité fonctionnelle et communicative.

Les auteurs de plusieurs études conceptuelles disent que le contenu du concept est changeable et dépend de facteurs multiples (Goldin 2003, Varzin 2003, Karassik 2002, Popov, Sternin 2001, Slychkin 2004, Stepans 1997, Frumkina 1995). Une des directions principales de l'étude de la variation possible des concepts est la comparaison de leur contenu à différentes cultures. D'autre part l'influence essentielle sur le contenu et le fonctionnement des concepts donnent de divers facteurs : social, d'âge, de genre, discursif, individuel, l'influence de laquelle il faut prendre en considération en étudiant des concepts national-culturel.

Nous allons comparer les idiomes et les proverbes français rédigés du mot « chien » et déterminer la ressemblance et la divergence avec ceux des Géorgiens, quels rôles ils jouent dans la vision du monde imaginaire des Français et des Géorgiens.

Abstract: In the modern linguistics, there are various methods of study and typology of concepts. But almost all scholars agree that the cognitive study of concepts cannot be separated from the study of their functional and conversational feature.

The authors of conceptual studies affirm that the contents of concept are variable and depend on numerous factors (Goldin 2003, Varzin 2003, Karassik 2002, Popov, Sternin 2001, Slychkin 2004, Stepans 1997, Frumkina 1995). One of the main directions of the study of the possible variation of concepts is the comparison of their contents with different cultures. On the other hand, the essential influence on contents and functioning of concepts depend on various factors: social and individual conditions, age, type of discourse, etc. While studying national-cultural concepts, the influence of these factors should be taken into consideration.

We are going to contrast French and Georgian idioms and proverbs with the word "dog", to determine resemblance and difference between them, and to investigate the roles they play in the Frenchmen's and the Georgians' vision of the language picture of the world.

Van Cong TRAN, Professeur, Université de Hanoï, Vietnam

Comment motiver les étudiants en cours de littérature

Résumé: Ces dernières années, la littérature semble de plus en plus négligée dans les programmes de formation en FLE au Vietnam: le volume d'heures de cours a baissé, les manuels ne sont pas mis à jour, peu d'enseignants choisissent de se spécialiser dans cette discipline, les étudiants sont très peu motivés... Cependant, le texte littéraire peut apporter aux étudiants non seulement les connaissances linguistiques mais aussi le savoir lié à l'histoire, à la culture, à la société, et à la mentalité de chaque période. A travers des textes littéraires, les étudiants peuvent explorer la vision du monde de l'auteur et des personnages qu'ils compareront à leur propre perception de la vie. Bien appréhender une œuvre littéraire permet en effet aux étudiants d'exprimer en mots leurs sentiments personnels, leur émotion ainsi que leur point de vue sur la question abordée. Ainsi, le texte littéraire est un outil susceptible de les aider à perfectionner leur langue, à élargir leur vision du monde et à développer leur pensée critique, leur capacité à raisonner.

Pour rendre au cours de littérature son rôle véritable, cette communication propose des solutions pédagogiques destinées à motiver et les enseignants et les apprenants. Après avoir défini les objectifs, l'auteur proposera des stratégies d'enseignement et d'apprentissage avec des démarches pédagogiques appropriées au contexte de la formation en langue, de sorte que ce cours devienne plus attractif, à la hauteur de son rôle, et conformément à l'approche communicative aujourd'hui devenue répandue en didactique des langues.

Abstract: In recent years, little attention has been paid to literature subject in undergraduate foreign language training programs: a number of hours for literature lecture have been reduced, textbook outdated, the subject chosen by few lecturers and students stayed demotivated etc., However, literary texts remain the most complete documents providing learners with language skills as well as historical, cultural, social and psychological skills of each period. Through literary texts, students could explore the world outlook of authors, characters and reflect with their own perceptions of life. Good acquisition of a literary work allows students to express their personal choices of emotional words as well as their own points of view on the issue discussed. Therefore, literary texts are the tool helping students perfect their language, expand their vision to the outside world and develop their critical thinking.

In an attempt to truly position literature subject in the undergraduate foreign language programs in general, the French language program in particular, this paper proposes pedagogical solutions to motivating both teachers and students. After the teaching objectives are clearly defined, the author will touch on a pedagogical strategy with lesson plan steps being appropriate with language students so as to make this subject appealing to the training program and in line with the current communicative language teaching approach.

Nino TSIKLARI, Doctorante, Université d'État Chota Rustavéli de Batumi, Géorgie

ირიბი სამეტყველო აქტების ტენდენციურობა - ენობრივი პარადოქსი თუ გლობალიზაციისა და თანამედროვეობის ლოგიკური რეზულტატი ? (L'aspect tendancieux des discours indirects – paradoxe langagier ou résultat logique de l'époque contemporaine ?)

თეზისები: დროთა დინებასთან ერთად იცვლება მეცნიერული პარადიგმები (შედარებით-ისტორიული, სტრუქტურალიზმი, ანთროპოცენტრიზმი)

21-ე საუკუნის ერთ-ერთ გამოწვევად დისკურსის ხელოვნება და ფრეგეს სემიოტიკური სამკუთხედის ანთროპოცენტრული ალტერნატივა შეიძლება დავასახელოთ, მკვეთრად გამოხატული ასპექტებით: ინტენციის მიზნები, კომუნიკაციის კონკრეტული პირობები, კომუნიკანტების ურთიერთდამოკიდებულება.

დაიწყო ადამიანის ენაში და ენის ადამიანში განხილვა. სემანტიკიდან გადავდივართ, პრაგმატიკაზე, ჩნდება ტერმინები: დისკურსი, ფუნქციურ-სემანტიკური ველი, კონცეპტი.

ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, ნაშრომში ყურადღება სწორედ ენობრივ უნივერსალიასა და ფუნქციურ-სემანტიკურ კატეგორიაზე - მოდალობაზე - შევაჩერეთ, რომელიც გამოხატავს, როგორც სინამდვილისადმი მოუბრის სხვადასხვა დამოკიდებულებას, ისე თქმულის - სუბიექტურ აღქმას. შესაბამისად, ჩვენს მთავარ მიზანს კომუნიკანტის ენობრივი და სოციალური კომპეტენციების სოციოლინგვისტური დაკვირვება წარმოადგენდა, რამაც, თავის მხრივ, საერთო ენობრივ სივრცეში არსებული პარადოქსული რეზულტატი გვიჩვენა.

გლობალიზაციის ეპოქაში ვერტიკალური კომუნიკაციის არსი პერმანენტულად იცვლება იმპლიციტური მოდალობის ირიბი სამეტყველო აქტებით, რაც თანამედროვე ლინგვისტიკაში დისკურსის საკითხის შესწავლის აუცილებლობას განაპირობებს.

Abstract: Along with the flow of time, scientific paradigms have been changing (Comparative-historical, structuralism, anthropocentrism).

One of the challenges of the 21st century is the art of discourse and the anthropocentric alternation of Frege's semiotic triangle can be named with sharply expressed aspects: aims of intentions, specific terms of communication, and interaction between communicators.

Discussions about human in language and language in human have started. From the semantics we go to pragmatics, there are terms: Discourse, Functional-Semantic Field, and Concept.

Based on the above, in the work we paid attention to the linguistic universal and functional-semantic category - modality - which expresses both: speakers various attitudes towards reality and the subjective perception of the utterance.

Consequently, our main objective was the sociolinguistic observation of the linguistic and social competences of the communicators, which in turn showed paradoxical results in the common linguistic space.

The essence of vertical communication in the epoch of globalization is permanently changing with indirect speech acts of implication. This fact, in its turn determines the necessity of discourse studies in modern linguistics.

Elena-Georgiana VINTILA, Doctorante, enseignante, Université de Craiova, Roumanie /
Université de Liège, Belgique

Les TIC et l'enseignement du FLE – le cas des enseignants-blogueurs

Résumé: Les nouvelles technologies peuvent contribuer au développement pédagogique tant que leur impact est centré sur l'apprentissage des étudiants et que les enseignants sont formés rigoureusement pour pouvoir identifier correctement quelle technologie s'applique mieux à leurs apprenants et dans quelles conditions. Nous nous proposons d'analyser le cas spécifique des enseignants qui ont choisi d'intégrer dans leurs classes des blogues où ils publient régulièrement des activités obligatoires (ou non). Ce qui nous intéresse c'est de déterminer l'impact que l'utilisation des blogues a sur l'apprentissage du français chez les apprenants mais aussi sur le développement professionnel des enseignants qui se sont lancés dans ce domaine.

Abstract: New technologies can contribute to pedagogical development as long as their impact is centered on student learning and teachers are trained rigorously to correctly identify which technology best applies to their learners and under what conditions. We propose to analyze the specific cases of teachers who have chosen to integrate into their classes blogs where they publish regularly mandatory activities (or not). What we are interested in is to determine the impact that the use of blogs has on the learning of French among learners but also on the professional development of teachers who have embarked on this field.

Diana VRABIE, Professeur, Université d'État „Alec Russo” de Balti, République de Moldova

Impactul literaturii biografice la construcția identității europene (The impact of the biographical literature on the construction of the European identity)

Rezumat: Situată la periferia literaturii și compătimită constant pentru “discriminarea” sa în raport cu suratele superioare, literatura biografică se impune astăzi cu multă fermitate în toate spațiile literare, având un rol decisiv în eficientizarea dialogului intercultural. Literatură de sertar în epoca totalitară și spațiu de refugiu pentru intelectuali, literatura biografică a contribuit în mod hotărâtor la cristalizarea identității noastre europene, prin accederea la valorile democratice. În epoca cenzurii în Europa Centrală și de Est din perioada totalitarismului comunist, literatura biografică a menținut cultura memoriei. Toate dilemele scriitorului din Europa Centrală și de Est din această epocă își găsesc o vie reflectare în literatura biografică. Jurnale, confesiuni, interviuri, autobiografii necenzurate, corespondențe, eseuri autobiografice au facilitat de-a lungul timpului conturarea identității noastre europene pe care sistemele totalitare au încercat s-o neutralizeze. În acest scop ne interesează: În ce măsură, într-un regim totalitarist, impus și menținut prin teroare, tortură, înfometare, ură față de străin ca naționalitate, frică se mai poate naște și acționa o conștiință liberă, cosmopolită? Ce forme ar avea aceste acțiuni; care ar fi nivelul lor de valabilitate, aplicabilitate? Cum poate fi utilizată memoria acestei identități, cum a evoluat și spre ce formă se îndreaptă? Toate aceste întrebări vor fi puse, analizate în contexte reale și evaluate dintr-o perspectivă

interdisciplinară: studii culturale / literatura / filosofie cultural. Un alt element de metodologic capabil de a recompune imaginea unui context social, cultural, ideologic, și politice și a acțiunilor generate de indivizi, comunități este reprezentat de conceptul de "locuri ale memoriei" (Pierre Nora), aplicat la scrierile memorialistice văzută ca o parte semnificativă a memoriei omenirii sau ca forme de stocare de memorie personală.

Abstract: Always situated at the borders of literature, as well as suffering of constant commiseration in comparison with its "legal sisters", the biographical literature firmly asserts itself in all literary genres, having a great mission to make the intercultural dialogue and the pact with history more efficient. Being a long time a "literature of the drawer", especially during the totalitarian time, when it had definitely the role of refuge for most of the intellectuals, the biographical literature helped us a lot to realize our European identity, by approaching us to the democratic values. During the times of censorship in Central and Eastern Europe, by being under totalitarian communism, the biographical literature has maintained the culture of memory, contributing to the circulation of textual and identity marks in Europe, facilitating dialogue models. All dilemmas at that period had a strong reflexion in the biographical literature. Diaries, confessions, different memories that were brought back to life by the exercise of writing, interviews, uncensored autobiographies, letters, autobiographical essays, that have shaped our European identity, when the totalitarian political systems tried to brake our values. In this respect, we are interested in: To what extent, in a totalitarian regime imposed and maintained by terror, torture, starvation, hatred against the foreign nationality and fear, a free and cosmopolitan consciousness can be born and act by writing? What role did writing this memoir in the drawer? What kind of shapes would these actions have; what would their level of validity, application be? How the memory of this identity could be used, how it evolved and what form does it head to? How does the exile's consciousness shape in the context of the totalitarian regime under conditions of oppression, political prosecution, discrimination, jail / prison threat, prohibition of publication and censorship? All these questions will be asked, analyzed in real contexts and evaluated from an interdisciplinary perspective: cultural studies / literature / cultural philosophy / history of literature / literary theory and comparative literature. Another methodological element able to recompose the image of a social, cultural, ideological, and political context and of the actions generated by the individuals, communities is represented by the concept of "places of memory" (Pierre Nora), applied to the memoir writings seen as a significant part of the mankind memory or as storage forms of personal memory.

Kheira YAHIAOUI, Maître de conférences HDR, **Cherifa BENHAMAMOUCHE**, Maître assistante A, **Sabrina AICI**, Doctorante, École Normale Supérieure d'Oran, Algérie

Le dialogue en méditerranée à l'ère de la mondialisation : vivre en paix dans un lieu de diversité, de contact et de conflit

Résumé: Dans les conditions historiques et politiques actuelles, la Méditerranée apparaît principalement comme un monde intermédiaire entre le Nord et le Sud. C'est un territoire de médiation qui instaure des passages et des confluences de toutes sortes lesquelles fondent une possible appartenance commune des peuples riverains.

La Méditerranée, au cours de l'histoire, a constitué l'élément unificateur qui rattache le nord européen au sud arabe. Au niveau de la Méditerranée elle-même, deux forces contradictoires sont entrain de travailler en profondeur cet espace géo-historique soit pour en faire une zone de jonction et de passage ou bien une zone de frontières et de fractures.

Les peuples du nord européen et du sud arabe sont unis dans le même destin. L'un des points fondamentaux est la relation entre Islam et Occident. Les sociétés musulmanes du Proche Orient et de l'Extrême Orient répondent à la dynamique occidentale, qui prend le nom de *mondialisation*, par une réaction foncièrement hostile et souvent violente.

Au lieu de s'ignorer et de se méfier les uns des autres, il convient d'établir *le dialogue entre les civilisations, les religions et les cultures*. La connaissance et la reconnaissance mutuelles permettent de promouvoir la confiance, laquelle peut aboutir à une véritable coopération et développer le sens de la paix et de la solidarité. Alors que faut-il faire pour répondre à ce défi, pour établir et promouvoir le dialogue dans ce lieu de diversité, de contact et de conflit, qu'est la Méditerranée ?

C'est dans ce cadre de réflexion que nous proposons les axes d'analyse suivants :

- Le dialogue des civilisations
- La méditerranée : histoire et mouvement des civilisations
- L'avenir des relations méditerranéennes entre le nord et le sud
- Vivre en paix dans un monde de diversité

Abstract: In the present historical and political conditions, the Mediterranean appears mainly as an intermediate world between the North and the South. It is a territory of mediation which institutes passages and confluences of all kinds which found a possible common affiliation of the riparian peoples.

The Mediterranean, in the course of history, has constituted the unifying element which connects the European North with the Arab South. At the level of the Mediterranean itself, two contradictory forces are working in depth on this geo-historical space either to make it a junction and passage zone or a zone of borders and fractures.

The peoples of northern Europe and the south of the Arab world are united in the same destiny. One of the fundamental points is the relationship between Islam and the West. Muslim societies in the Middle East and the Far East respond to the Western dynamic, which is called globalization, by a fundamentally hostile and often violent reaction.

Instead of ignoring and distrust each other, it is necessary to establish a dialogue between civilizations, religions and cultures. Knowledge and mutual recognition promote trust, which can lead to genuine cooperation and develop a sense of peace and solidarity. So what needs to be done to meet this challenge, to establish and promote dialogue in this place of diversity, contact and conflict, what is the Mediterranean?

It is within this context of reflection that we propose the following lines of analysis:

- The Dialogue of Civilizations
- The Mediterranean: history and movement of civilizations
- The future of Mediterranean relations between the north and the south
- Living in peace in a world of diversity

Ahou Natachat YOBOUE, Doctorante, Université Nangui Abroguia, Côte d'Ivoire

***Performances agronomiques des légumineuses alimentaires dans les cultures d'Afrique
Subsaharienne : cas de la Côte d'Ivoire.***

Résumé: L'agriculture des pays d'Afrique Subsaharienne est caractérisée par sa faible productivité. Cela est souvent expliqué par les conditions pluviométriques défavorables, la faible utilisation des engrais et la pauvreté naturelle des sols en éléments nutritifs.

Aussi, Les jachères naturelles et artificielles, traditionnellement pratiquées pour restaurer la fertilité des sols, sont par conséquent de moins en moins disponibles. Ce qui fait qu'au cours des dernières décennies, l'utilisation d'intrants a permis d'augmenter significativement la productivité des cultures. Mais cette pratique est en partie liée à des pertes de N et P conduisant à des impacts négatifs sur l'environnement, tels que la pauvreté des sols, l'eutrophisation des eaux de surface, la pollution des nappes phréatiques ou l'émission de gaz à effet de serre.

Cela dit, les engrais minéraux seuls ne suffisent pas, sur le long terme, à maintenir la fertilité des sols ou augmenter le rendement des cultures. L'importance de la préservation du capital sol, nous amène à nous tourner vers d'autres techniques afin de garder le sol intact.

Pour accroître la productivité des systèmes de culture et contribuer au relèvement de la fertilité des sols, nous avons décidé de tester des associations et rotations culturales avec les légumineuses.

Nous montrerons dans cette communication que l'amélioration de la fertilité du sol pour la bonne production dépend des performances agronomiques liées aux légumineuses alimentaires.

Abstract: Agriculture in Sub-Saharan Africa is characterized by low productivity. This is often explained by unfavorable rainfall conditions, low fertilizer use and natural soil nutrient poverty.

Also, natural and artificial fallows, traditionally practiced to restore soil fertility, are therefore less and less available. In recent decades, the use of inputs has led to a significant increase in crop productivity. However, this practice is partly related to losses of N and P leading to negative impacts on the environment, such as soil poverty, surface water eutrophication, groundwater pollution or gas emission Greenhouse effect.

However, mineral fertilizers alone are not sufficient in the long term to maintain soil fertility or increase crop yields. The importance of preserving the soil capital leads us to turn to other techniques in order to keep the soil intact. To increase the productivity of cropping systems and contribute to the improvement of soil fertility, we decided to test crop associations and rotations with legumes. We will show in this paper that improving soil fertility for good production depends on agronomic performance related to food legumes.

Ludmila ZBANT, Professeur, **Nina ROSCOVAN**, Doctorante, Université d'État de Moldova, Chisinau, République de Moldova

L'intertextualité dans l'éditorial – nouveau paradigme

Résumé: Les recherches modernes sur l'intertextualité enregistrent des glissements importants vers de nouveaux domaines parmi lesquels on retrouve celui des mass médias. La presse d'opinion, et notamment les éditoriaux, se caractérise aujourd'hui par des traits communs avec la création littéraire tant par le fait d'avoir un auteur qui expose sa vision particulière, autant un écrivain classique, que par les procédés de présentation des événements auxquels l'auteur fait référence, en utilisant divers procédés capables de susciter l'intérêt de ses destinataires et l'intertextualité en est un. En même temps, si on parle souvent de l'importance des marques sociales et culturelles de l'intertextualité, actuellement, dans les conditions de l'espace globalisé, on observe un changement de vecteur, autrement dit, nous parlons aujourd'hui du caractère interculturel, voire transculturel de l'intertextualité motivé par les évolutions dans les contenus des éditoriaux. Ces changements s'expliquent par le choix des sujets gravitant autour des événements particulièrement importants de la société moderne, très proches comme réalités quotidiennes d'un espace à l'autre (guerre, immigration, relations internationales, etc.). Notre présentation portera sur la dimension pragmasémantique des éditoriaux réunis autour de quelques sujets communs qui seront analysés par le biais des éléments intertextuels recueillis dans des publications en français, en roumain et en anglais.

Abstract: The modern research on intertextuality has seen significant shifts towards new areas, including the mass media. The press of opinion, and notably the editorials, is characterized today by common features with the literary creation, both by having an author who exposes his particular vision, as much as a classical writer, and by the methods of presentation of the events to which the author refers, using various processes capable of arousing the interest of his addressees, intertextuality being one of them. At the same time, as the importance of the social and cultural marks of intertextuality is often under discussion, at present, in the conditions of the globalized world, one observes a change of vector, in other words, we speak today of the

intercultural, and even the transcultural character of the intertextuality, motivated by the evolutions in the contents of the editorials. These changes could be explained by the choice of the subjects that revolve around the particularly important events of the modern society, which are very similar to the daily realities of an area (war, immigration, international relations, etc.). Our presentation will focus on the pragmasemantic dimension of the editorials reflecting a few common subjects which will be analyzed through the bias of the intertextual elements collected from publications in French, Romanian and English.

